

கல்கி

முயல்

திரைப்படத்தில்
35 சதம்
தபால் வரலாறு தனி

KALKI 11.9.1966

35
காசு

கீங்கெங்கிருந்தெல்லாமோ அவை வந்தன, குழந்தைக்குப் பரிசுகளை ஏந்தி. 'என்னுடைய பலத்தை உனக்குக் கொடுக்கிறேன்' என்றது யானை. 'என்னுடைய சுறுசுறுப்பைத் தருகிறேன்' என்றது மான். 'வலுவான என் பற்கள்' என்று முன்வந்தது முயல். 'கூர்மையான பார்வை' என்றது மிஸ்டர் மியாவ். 'உறுதியான எலும்புகள்' என்று கர்ஜித்தது சிங்கம். 'நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தி'யைத் தர முயன்றது கரடி.

'இந்த அதிசய அமுல் டின்னிலுள்ள ஆசிகள் அனைத்தையும் வழங்குகிறேன்' என்றது அறிவு முதிர்ந்த ஒரு குரல்.

அமுல் பால் உணவு குழந்தைகளுக்குத் தேவையான வைட்டமின்கள் நிறைந்தது.

இந்தியாவின் ரகபேரக விநியோகஸ்தர்கள்: **VOLTA** வேல்டால் விபிபெட்.

ஓசாமு எழுதும்
சரித்திரத்
தொடர்கதை

வெண்ணிலவுப் பெண்ணரசி

கஸ்கி

அக்ஷடாபர்
2ந்தேதி இதழில் ஆரம்பமாகிறது

தேக
களைப்பைப்
போக்கி

புத்துணர்ச்சி
அளிக்கிறது
காவேரி

சூப்பர் சோப்

மெட்டுச் செலவைக் கீழ்க்கண்டவர்களுக்கு விநியோகம்
மெட்டுச் செலவு R.S. மெட்டுச் செலவு R.S. மெட்டுச் செலவு R.S.
மெட்டுச் செலவு R.S. மெட்டுச் செலவு R.S. மெட்டுச் செலவு R.S.

Criterion-MC-999

தல்தி பொருளடக்கம்

புதுச்சேரி, 21-0-2011

மாண்புமிகு சி. வி. இராமச்சந்திரன்	— 6
மாண்புமிகு க. க. காமராசு	— 8
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 8
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 8
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 10
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 10
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 22
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 30
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 33
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 38
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 49
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 53
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 59
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 60
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 66
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 74
மாண்புமிகு என். சி. ஜெயராஜன்	— 80

“கங்கை”யில் வெளிவராதும் கனகதங்கையில்
உள்ள பெருந்தேவர் எவ்வளவு கற்பினாய்
வெளிவரோ; அப்பெருக்கருதும் உறுப்பினாய்.

தீவிரம் தீவிரம்...

சில தொழிலாளர்கள் ஒரு பிரைவட் பங்கம்
தொண்டாட்டம் கொண்டு வருவதாகவும், அவர்கள்
கனம் துணை பேரவைத் தலைவர் அவர்களிடம் கனம்
பிரைவட் பங்கம் கொண்டு வருவதாகவும்
சான்றும், தொழிலாளர்கள் கொண்டு வருவது
சான்றும், சரி, 'பிரைவட் கமிஷனர்கள்' என்றால்
அப்படியே குறிப்பிட்டு எடுத்துக்காட்டுக. பின்னால்
'அப்போதும்' கொண்டு வருவது என்றும்
அப்போதும் அப்போதும் கொண்டு வருவது
பின்னால் கொண்டு வருவது இப்போது சார்
மார்ச் பத்திரிகை பிரைவட் கமிஷன் ஒரு தொழி
லாளர் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டுக என்றும் அவர்கள்
எடுத்துக்காட்டுக. அடுத்து அப்போதும் 'கமிஷன்
பிரைவட் கமிஷன்' என்றும் கொண்டு வருவது
பின்னால், கமிஷன் பின்னால் கொண்டு வருவது
பின்னால் என்றும். -கமிஷன், பார் 13, 1948

சீப்தி

இல்லந்தேதா ஹும்
பிரபலமாகிவிட்ட
பெயர்

வினா: 1997-ம் ஆண்டு செப்டம்பர் 1-ம் தேதி முதல் 30-ம் தேதி வரையில் தமிழக அரசு எடுத்திருக்கும் முக்கிய நடவடிக்கைகள் என்ன? அவற்றுக்கு எந்தெந்த அமைப்புகள் காரணமாக நடந்தன? அவற்றுக்கு எந்தெந்த அமைப்புகள் காரணமாக நடந்தன? அவற்றுக்கு எந்தெந்த அமைப்புகள் காரணமாக நடந்தன?

● 2014 年 12 月 1 日，某公司因违反《公司法》规定，被法院宣告破产。该公司在破产清算过程中，发现其名下有一处房产，该房产系其前董事长王某在任职期间，利用职务便利，将公司资金挪用于个人购房。王某在破产清算过程中，被发现其名下房产，系其前董事长王某在任职期间，利用职务便利，将公司资金挪用于个人购房。王某在破产清算过程中，被发现其名下房产，系其前董事长王某在任职期间，利用职务便利，将公司资金挪用于个人购房。

திருவாரூர் செட்டி
இராசசுந்தரி (மேர்ப்பா) வீ.
27, 17, 40ம் தாது வீ. அ.க. செட்டி,
புதுச்சேரி - 12.

தீப்தி னாந்தரகவி

உயரகல்பம் உயரகல்பம்

வாழ்ந்தால் வாழ்க வந்தால்

மார்ச் 26 ■ இலங்கை 6

வாக்குச் சீட்டு —

மக்களின் காப்புச் சீட்டு

“நம் நாட்டுப் பொருளாதாரத் தைப் பிடித்துள்ள உக்கிரமான நோய் கிருந்து தப்பிப் பிழைக்க இன்னமும் மருந்து வைத்திருக்கிறோம்; நான்காம் திட்டம்தான் அந்த மருந்து” என்று திட்டக் கமிஷன் நிபுணர்களும், ஆட்ரி பீடத்திலுள்ளவர்களும் கூறுகிறார்கள். நோயை விளைவிக்க எது காரணமோ, அந்தக் காரணத்தையே மேலும் வலுப் படுத்தி விட்டு, “கஷ்ட நிவாரணம் தருவோம்” என்று பகுத்தறிவுக்குப் பொருத்தாமல் பரிகாரம் சொல்பவர்கள், இந்தியாவின் இன்னல்களுக்குக் கெல்லாம் காரணம் கடந்த மூன்று ஐந்தாண்டுக் திட்டங்கள்தான். இப்போது அவற்றை விடப் பெரிதாக நான்காவது திட்டம் ஒன்றைப் பொருவது நோயின் கொடுமையை அதிகமாக்கத்தான் செய்யுமென்று கருணப்படுத்த உதவாது என்பது சிறிதளவு அறிவுள்ளவர்களுக்கும் புரியும்.

23,750 கோடி ரூபாய்க்குப் புதிதாகத் திட்டமிட்டு, அதில் 16,000 கோடி ரூபாயைச் சர்க்கார் துறையில் செலவிட வேண்டுமென்று உத்தேசித் திருக்கிறார்கள். இந்த 16,000 கோடி எப்படிக்கிடைக்கும்? பல புதிய வரிகளைப் போடுவார்கள். பழைய வரி விதிதங்களை உயர்த்துவார்கள். உள் நாட்டிலும் வெளி நாட்டிலும் கடன்களை வாங்கிக் குவிப்பார்கள். ரயில் டிக்கட் விலையை உயர்த்துவது போன்ற பல இனங்களில் சர்க்கார் எவையுள்ள தொழில்களில் அதிக வருவாய்க்கு வழி செய்து கொள்வார்கள்.

இதில் கடன் கொடுமையைப் பற்றிப் பிரத்தியேகமாகச் சொல்ல வேண்டும். விவசாயி உயர்வானும், வரி உயர்வானும் மக்களின் சேமிப்பு நாள்தோறும் குறைந்து கொண்டே வந்தபோதிலும், இந்தியாவுக்குள்ளேயே 2500 கோடி ரூபாய்க்குக் கடன் திரட்ட எண்ணமிட்

பிடுக்கிறார்கள். இது பயவர்த்திதனாக லாபம் வேறு விதத்தில் சாத்தியப்பிக்க என்பது கண் கூடு. வெளிநாடுகளிலிருந்து 4300 கோடி ரூபாய் கடன் வாங்க உத்தேசித்திருக்கிறார்கள். அதாவது இப்போதுள்ள கடன்களையே தீர்க்க முடியாமல் செலாவணிச் சிக்கலில் மாட்டிக் கொண்டு, ரூபாய் மதிப்பைக் குறைத்த பின்பும், முன்னிருந்ததைவிட இரு மடங்கு புதிதாக அத்தியக் கடன் வாங்கப் போகிறார்கள்! ஏற்கனவே உள்ள பண வீக்கம் போதாதென்று மேலும் ரூபாய் நோட்டுக்களை அச்சிட்டு வெளியிடப்போவதும் நிச்சயம். இதனால் விவசாயிகள் வான மண்டலத்தில் விண்வெளிப் பயணம் செய்யப் புறப்படப் போவதும் நிச்சயம். இந்தியாவைத் தவிர வேறெங்காவிலும் இவ்வாறு வரிகள், கடன்கள், பணவீக்கம், விவசாயி இவற்றையெல்லாம் தங்கு தடை யின்றி உயர்த்திக்கொண்டே போகிற அரசாங்கம் நடக்க முடியுமா? இன்னுள்ளவர்களின் ஜீவ ரத்தத்தை உறிஞ்சுவதோடு, நம்முடைய குழந்தைகளின் தோள்களிலும் வசூல்காலத்தில் தீர்ப்ப தற்காகக் கடன் பளுவைச் சுமத்துகிறார்கள் ஆட்ரி பீடத்தில் இருக்க இனி யும் நாம் அனுமதிக்கவாமா?

உண்ணப் பிடி சோறு கேட்டுறவர்க ளிடம் பிரம்மாண்டமான கணக்குகளைக் காலித்ததில் எழுதிக் காட்டுகிறார்கள். இந்த மாயக் கற்பனைக் கணக்கை இன்னமும் விழுங்கி நாம் ஏமாறுவோமா என்பதே கேள்வி.

“விவசாயி” என்றிரு முக்கியமான அம்சத்தை நாம் ஒருகாலும் மறக்க வாகாது. நான்காம் திட்டம் அமுலாகுமாயின், அதாவது சர்க்கார் 18,000 கோடி ரூபாய் செலவழிக்குமாயின், விவசாயிகள் ஏகத்தாருக் உயரும். இப்போதே வாழ்க்கை நடத்த முடியாமல் திண்டாடும் ஏழை மக்களால் இந்த

விடு உயர்ச்சித் தாங்கிய முடியாத பாலும். "ஆக, இதுதான் சொன்ன சொர்க்கம்" என்று திருவாளர் அசோக மெத்தா அவர்களும், மற்ற காங்கிரஸ் சோஷலிஸ்ட்களும் கூறுவதற்காக ஏனது இந்திய இந்த இன்ஸ்டி ஏற்க முடியாது. விடுவாசி உலர் உயர், மக்கள் அதிக உணவும் கேட்க வேண்டியது அவசியமாகும். இதை ஓரளவுக் கேளும் செ கட்டுவதற்காகச் சமீபமாகவே உயர்ந்தவேண்டியிருக்கும். இதற்காகப் பண வீக்கத்தைப் பெருக்குவார்கள். விஷச் சுருள் போல், மக்களின் வாங்குதலைக் கொண்ட உயர்வதால் பொருள்களில் விடு மேலும் உயரும். இந்த விடு உயர்வு ஐந்தாண்டுத் திட்டத் தையும் பாதிக்கும் என்பதை நாம் குறிப்பாகக் கவனிக்க வேண்டும். அநாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்துக்காக வாய்க்கும் பொருட் களையாவதும் இப்போது நிலைப்படுத்தியுள்ள அதிக விடு கொடுக்க வேண்டியிருக்கும். இதன் போல், மக்களின் வாங்குதலை 24000 கோடி ரூபாய்க்குத் திட்டவுள்ள திட்டத்துக்காக உண்மையில் 24,000 கோடியைவிட அதிகமாகச் செலவிட வேண்டியிருக்கும். இந்த அதிகச் செலவும் மக்கள்மீதுதான் வரும்.

திட்டத்துக்கும், திட்டத்தின் விதிகடி கர்த்தர்களான காங்கிரஸுக்கும் இன்னொரு தவறான கொடுத்தோராயின் இவ்வளவு உற் பாதங்கள் விளையும் என்று அறிவிக்கொதி தும் சில பிரமுகர்கள். "காங்கிரஸிடம் எத் தகையோ குறைகள் இருந்தாலும் அதனிடம் பணம் இருக்கிறது. அதனிடம் ஸ்திரத் தன்மை உண்டே!" என்று சொல்கிறார்கள். இந்தப் பவமும் ஸ்திரத்தன்மையும் தன்மைக்குப் பதில் தீமையே பெருக்க காரணமாக விருக்கித் தை. தவறுகள் செய்கிற ஒரு கட்சி, உழவர் மனித ஒரு கட்சி, பவமும் ஸ்திரத் தன்மை யும் படைத்திருப்பதால் அருள் கொடுமை யவர்க்கு வலுக்கும்? நாட்டுப் பொருளை தாரத்தை வெல்லாம் தன் கையில் அடக்கித் கொள்வதற்குப்பதால்தான் இந்த காங்கிரஸ் பவம் படைத்திருக்கிறதேயன்றி, சீவமாவ சொன்னகனாய் அல்ல. ராஜாஜைக்குக் கடத்தர்கள் பெரும் பவம் இருத்தது. அவன் தனக்கே வெட்டி வெட்டிப் புதுத் தனக்கே

முடித்தன. அவருடைய எககளை வெட்டினு றும் அவற்றிலிடத்தில் புதிய கைகள் தோன் திக்கொண்டிருத்தன. இது காரணமாக ராய னால் ஆட்சி தவறுது என்று ஏற்க முடியுமா? ராஜாவின் போன்றவர்களிடம் பவமும் ஸ்திரத் தன்மையும் கூடும் போது அது அவர் களை மேலும் விளக்கத்தக்கவர்களாக்கு கிறதேயன்றி, ஏற்கத் தக்கவராக்கவில்லை. எனவே, 'பவம் வாய்த்த கட்சி', 'ஸ்திரத் தன்மை கொடுத்த கட்சி' என்ற போரில் காங்கிரஸ் ஆட்சிப்பது முற்பத்திக்குத் திக்காவது அவிப்பதானவே ஆகும்.

காங்கிரஸ் ஆட்சியில் அமர்த்தாவிடல் நாட்டில் அரசாங்கம் ஏற்பட்டு விடும் என்று காலம் ஆகச் சென்றதாம். காங்கிரஸ் தவிர வேறெத்தக் கட்சியும் ஆன முடியாத அவன் திலக்கு அரசியல் சான்றம் வழி வகுக்க விக். ஒரு கட்சி பதவியிலிருந்து இறங்கிய பின்னும் நாட்டு நிர்வாகம் தீவிரத்தி லிடாண்டிக்கு அரவின் சான்றம் போதிய காப்புக்கள் அளித்துள்ளது. காங்கிரஸைப் பதவியிலிருந்து இறக்கினால் நாட்டில் ஒழுங்காக நிலவச் செய்யும் தவறு அரசாங்கம் திசையாக உருவாகும். திவாவ திலக்கு இழுத்துச் செல்லும் ஆட்சி முடியும். காங் கிரஸ் ஸ்திரத்தார்களின் பவமுறுத்தலுக்கு மக்கள் அபுபணித்துவிடக் கூடாது. அவர்கள் தருகிற வலுத்தினும் மனிதனிடக் கூடாது. இன்று வோட்டுக்காக, வலுத் தருவதுபோல் ஏதோ சிறு தன்மை செய்வார்கள். அவ் வளவே, தேர்தல் முடிந்தபின் வரிக் சளமையே இதே மக்கள்மீது ஏதறி விடுவார்கள். இந்த அபாயத்தை மாக்களார்கள் உணரவேண்டும்.

தாங்களும் திட்டத்தில் அடங்கியுள்ள தைமையைப் புரிந்து கொண்டு, 'இது வேண்டாம்' என்று குரல் கொடுக்க வேண்டும். காங்கிரஸுக்கு எதிராகப் போடும் வோட் டுக்களை அத்தக் குரல் எழுப்பும். வாக்குச் சீட்டில் மூலம் மக்கள் தங்களைக் காத்துக் கொள்ள வேண்டும். 1967ம் ஆண்டுத் தொடக்கத்தில் நடைபெறும் பொதுத் தேர்தலுக்குப்பின் ராஜ்யரபதி புதியதொரு சர்க்காரை அமைக்குமாறு மக்கள் சொந்தால் தான் தங்களை ரட்சித்துக்கொள்ள முடியும்.

22 காரட் தங்கம்: 14 காரட் நோக்கம்?

தங்கக் கட்டுப்பாட்டைப் பவத்திற்குள்ளே தளர்த்தியிருக்கிறார்கள். எந்தெகயிற் றி வர வேற்க வேண்டிய விஷயத்தால். ராஜாஜி அவர்கள் இதில் இரு கைகளையும் விசித்து வரவேற்றிருக்கிறார்கள்.

ஆனால், ஒரு வேண்டி. நோக்கம் மட்டு மின்றி உபாயமும் தூய்மையாக இருக்கவேண் டும் என காத்திடவுகள் விதித்தார். இங்கு காரியம் எதுவானாலும், ஆட்சியாளரின் நோக் கத்தின் தூய்மை பற்றிக் கேள்வி எழுவது நியாயம். தேர்தல் மனத்தின் கொண்டே, பொற்கொடியவர்களை வசப்படுத்த 14 காரட் கட்டுப் பாட்டை நீக்கியிருப்பார்களே என்று எண்ண இடமுண்டு. உண்மையான மனமாய்பாடு இருக்குமாயின் அது இன்னும் எல்லாத் துறைகளிலும் பிரதிபலித்துப் பவ

ஆதாரக் கொள்கைகளையே மாற்றிக் கொள்ள உதவவேண்டும். 14 காரட் தங்கத்தை 22 காரட்டாக்கினால் பொதுதான், மனத்தின் மாகம் நீங்கி, சொக்கத் தங்கமாக வேண்டும்.

உடத்த சில ஆண்டுகளாகப் பொற் கொல் கர்களுக்குச் செய்த அத்தத்தை நாடு மறந்து விட்டது. முன்போகையில்நிச் சட்டம் பொரு வதும், அந்தச் சட்டத்தினால் மக்களுக்கு ஏற் படும் கொடுமைகளை அடடலியம் செய்வதும், பிறகு சட்டத்தின் விளைவாகக் கட்சிக்கே ணது நேரும் என்று தொடர்றும்போது அதை ரத்து செய்வதும் பாரத சர்க்காரின் பழக்க மாகிவிட்டது. நல்லது எதுவும் செய்யாமல், தடுப்பே ஒரு கொடுமையைச் செய்து, பிறகு அதை தீர்க்கிடுவதால் மட்டும் தன்மை பெயர் வாகிவிட்ட திசைக்குறிப்பினா?

என்ன சேதி?

கருநாடகாநாடு

என் எதிர்க் கட்சி?

கீழ்வில் திருக்கி ஐயங்கார் உத்திரகர் கட்சி மகாநாட்டை திரு முத்துலாயி கவுண்டர் அவர்கள் வேகு சிறப்பாக நடத்தினார். கொண் அ. அய்யாநாத்து அவர்கள் தலைமை வகித்தார். திரு சா. கணேசம், எம். எம். ஏ. திரு ஜி. கே. கந்திரம் எம். பி. பொன்ற தலைவர்களும், திரு ராமதாஸ் பாரதி பொன்ற தொண்டர்களும் மகாநாட்டில் கவந்து கொண்டிருந்தோர் மகாநாட்டில் பல் தீர்மானங்கள் நிறைவேற்றினார்கள். ராஜாஜி மகாநாட்டிலும், மாண பொதுக்கூட்டத்திலும் கவந்து கொண்டிருந்தோர் ஆத்திரி. திருக்கியில் காங்கிரஸ் மகாநாடு வேற்று ஆடம்பரங்களுடன் நடந்து கொண்டிருந்த போதே கருநாடகப் பாட்டியாயினா, ஆடம்பரமோ அல்ல, சித்தகேசவக கிணறும் கணகையில் நடைபெற்ற சந்திரகர் கட்சி மகாநாடு பொதுமக்களுக்கு எது பணக்காரக் கட்சி என்பதைத் திருத்தி விட்டது.

சென்னை நகர பஸ்தரக்கு (கிராவு) விவா பாசிகள் காங்கிரஸ் கட்சிக்குப் பத்தாவிரம் ரூபாய் வழங்கியிருக்கிறார்கள். முதல் மந்திரி திரு பக்தவத்சலத்திடம். முதல் மந்திரி பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு, காங்கிரஸ் ஆட்சிவாசம் தவறு பஸ் சேய்திருத்தாலும், எடுத்துக் காட்டப்பட்டால் திருத்திக் கொள்ளும் தன்மை படைத்தவர்கள் என்று கூறி விருக்கிறார். இவ்வாறு தவறாத எடுத்துக் காட்டினால் எதிர்க் கட்சி அவசியம். ஆகும் உயிரினங்களுக்குப் பதவி பெய் விடுமோ, தோதையில் தோதவி விட்டிருப்போ என்ற திரைத் தாக்கம் இருந்ததால் தவறு செய்வதில் தவறாதார்கள். ஆகவே, தவறாத கட்டுதலும், நாட்டு தவறும் அக்கறை விருக்குமானால் உத்திரகர் தொழில் புரிவார் சிறு கடைக்காரர்களும், வரித்தகர்களும் எதிர்க் கட்சிக்கு உதவி அளித்துப் பலப்படுத்த வேண்டுமோ பொறுப ஆகும் கட்சிக்கு அவ்வா

இந்து தர்மத்துக்கு ஓர் இழப்பு

பண்டிதராஜி. சாந்திரரத்தினா ஆசாரிய வேங்கடேச தீட்சிதர் அவர்கள் சென்ற ஆகஸ்ட் 15ம் தேதியன்று காயமானார் என்ற சேவதி பாரதப் பண்பாட்டிலும் சமயத்திற்குக் கல்விவிலும் அக்கறைபுள்ளவர்களுக்கேவ்வாள் பெருந்த துயரம் நரும் சேவதியாகும். ஸ்ரீமான் வேங்கடேச தீட்சிதர் அவர்கள் பம்பாய் பாரதிய வித்தியாபவனத்தினால் இரண்டாகக் கிணற்று சமயத்திற்கு மெழி வளர்க்கிக்குப் பம்பாய் அரிய திட்டங்கள் வகுத்துச் செய்வாந்றி வந்தார். பாரதிய வித்தியாபவனத்தின் சந்தாபாகும் தலைவருமான ஸ்ரீ கே. எம். முகர்ஷி அவர்கள், "பாரதிய வித்தியாபவனத்தின் துணை ஒன்று சேர்த்தது" என்று சொல்லும்போது, அதில் தொக்கி நிற்றும் உண்மையையும், அவரது தவரத்தையும் உரை நடிப்பிற்று. தீட்சிதர் மனறவு கடு சேவிய நடிப்பாக "நஷ்டமாளும்."

நமது வடமொழிக் கட்சி ராஜ்ய பாரத நாட்டில் ராஜ் டிரபதி மாவிலக வளர தம்மை மதித்துக் கணரவிக்கும் பெரு மையைத் தேடிக்கொண்டார் ஸ்ரீ வேங்கடேச தீட்சிதர். பாரதிய வித்தியாபவனத்தில் திகழ்ச்சிகள் தேசத்தில் எங்கு நடைபெற்றாலும் சரி, தீட்சிதர் அவர்கள் அங்கே விரும்பார். பணத்தின் சார்பில் நமது கவர் எவ்று நூலில் வடமொழியில் வரவேற்புரை நல்கி, சைபியோரை விவரம் உடலில் ஆழத்தி விடுவார்.

மிக மிகச் சொற்ப வடமொழி நூலமே உண்மையாகவாத் தம் பேச்சைப் புரிந்து கொள்ளச் செய்வோடு, மிக மிக நெருடணை 30ம் நூற்றாண்டின் அரவியல் கிணறாகக் கருத்துக்களையும் நமது உரைவில் வெளியிட்டு, வடமொழியில் இக்கருத்துக் கிணறும் இவ்வளவு வாகவமாகக் கூறி விட நடிப்பா என்ற பிரமிப்பை டுட்டி விடுவார்.

பம்பாய் மாதங்காலக்குச் செல்லும், தமிழ் நாட்டில் இருப்பது போல் எங்கெல்லாம் ஏம், சாமதவாவி உதவாங்கலும், வாகங்கலும் வங்கலும் நடப்பதைப் பார்த்துவிட்டு விவகாதவர்கள் இங்கே, இப்படிப் பம்பாய் பட்டணத்தை ஆண்டிக் கிணற்று தர்மத்தில் ஆழத்திய பெருமையில் பெரும் பங்கு தீட்சிதருக்கு உண்டு. சென்ற நூற்றாண்டுகளுக்கு மொகம் பம்பாய் மக்களின் ஆண்டிக்

வளர்க்கிக்குப் பெருத் தொண்டாந்றி விருக்கிறார்.

அவரி எங்கே மடத்தில் அமர்த்து மாணவர்களுக்குப் பாடம் சொல்லிக் கொடுத்துக் கொண்டிருந்த போதே, இவ்வளவு அவரைத் தம்மிடம் கணறத்துக் கொண்டார், அதாவது கர்மயோவியாக மனறத்தார். தீட்சிதர் மனறத்தாலும் பாரதிய வித்தியாபவனத்தின் விளைக தீட்சிதரின் பெரும் பணியையும், பெருமையையும் எடுத்திலய்மிக் கொண்டு விருக்கும்.

வேண்டும். ஜி. நா. தலைமைக் காரியதரிசிப் பதவி என்பது 'தலைவர்தான் நடக்குமாறு செய்யலாம்' என்பதில் மகத்தான மன உறுதியும், நம்பிக்கையும் காட்ட வேண்டிய விதமானதாகும். இதை எழுதும் போது, ஊதாண்டிக்கு முன் பதவி வகித்த முனிவர் ஹைமர்ஷ்ட் அவர்களின் உருவம் என்னைவு காணும் என் முன் நிற்கிறது. அவர் இந்தப் பதவிக்கு வந்த பிறகு, அவரால் போல் நம் பணியில் உயிரை வைத்துள்ள ஒருவர் இந்த ஊதாண்டி அமர வேண்டும் என்பதே நம் தேவை. பிறர் மீது குற்றம் சாட்டிப் பொறுப்பைக் கழிப்பவரால் பணியில்லை. எங்கடங்களும்தான், ஏமாற்றங்களும் ஏற்பட்டாலும் அந்தத் தடைகளை மனம் கலங்காமல் கடக்கும் மார்க்க அபிவிருத்தி போன்ற ஒருவர் தேவை. தொந்தரவுகளும் தொல்லைகளும் ஏற்பட்டால், இவற்றினைவிடுத்து எதிர்வாங்கும் நம்பிக்கை இழந்து, செயலாக்கம் குன்றிப் போகிறவர்கள் இந்தப் பதவிக்கு உதவாது. காரியம் செய்பவர் தமக்குத் தேவை; காரியமற்றிருப்பதில் பற்று வைத்தவர் தமக்குப் பிரயோசனப்படமாட்டார். 'மா' தேவைகளைத் தவிர்த்துவிட்டு—செயலின்மையின் உணர்வுப் பற்று வேண்டாம்' என்பதே தேவையின் உபதேசமாகும்.

★

தான்மாம் திட்டத்துக்கு எதிர்பார்க்கும் அளவு அத்திய உதவி கிடைக்கக் கூடிய வாய்ப்புகளை என்ன தெரிகிறது. சம்பந்தத்தில் எடுத்த அணுகுமுறை, தேசத்தின் சேமிப்பும் குறைந்து வருவதாம்பே தெரிகிறது. இந்தியாவில் எல்லாம் உட்படுத்தும் தாலாம் திட்டம் யதார்த்தத்துக்கு ஒவ்வாது என்பது பேராசிரியர் ஹெனரம் அவர்களின் கருத்து. தாம் பேசுவதன் பொருளை முற்றும் உணர்ந்த தொழிலதிபரான ஸ்ரீ எம். எம். லிபேன்கள் அவர்கள், 'தான்மாம் திட்டம் நடைமுறைக்குச் சாத்தியமற்ற ஓர் ஏமாற்று; தேர்மானக் குறைவான தேர்தல் விஞ்ஞானம் திட்டமாக உருவெடுத்த திருக்கிறது' என்று கருதுகிறார். பிடிவாதமாகத் திட்டத்தை அறிய்படுத்தினால், முதல் முன்று திட்டங்களால் ஏற்பட்டதைவிட அதிக உற்பாதம் சம்பவிக் குமென்றும், பணக்கம் பெருகி மீண்டும் ரூபாயின் மதிப்பைக் குறைக்க நேருமென்றும் அவர் கூறுகிறார்.

★

'தாயுழத்த இருபது வட்சம் மக்கள் தலை தொகு தேசமாக அமைத்துள்ள இன்றைய தமது சர்க்கார் ஏன் அங்கேயுள்ளவர்களை எப்பதற்குக் காரணம் 'புரிவதில்லை' என்று ஸ்ரீ திரேட்சன் மஜூம்தார் எழுதியிருக்கிறார். 'வேண்டிய ஒரு காரணமும் கூறப்படவில்லை. இது ஓர் ஆபாச விஷயம் போல் இதனை விவாதிப்பதைப் பற்றியுள்ள வெறுக்கிறது. தம் கொள்கையில் தகுமற்றும் இல்லை, பிரதமர் உணர்வும் இல்லை என்று இவ்வேர்வல் தீர்க்கிறது' என்கிறார் மஜூம்தார்.

இவ்வென தான் மிகவும் கவனமாய் நடத்த தால் பல காரியங்கள் தகுமாயிப் போயின. அதிகம் எழுதக்கூட இயலாமற் போயிற்று. இன்னும் புரண குளம் அடைபட்டிருக்கிறது. உடம்புக்கும் அறிவுக்கும் அதிக வேலை போடுகிறது இவ்வாயில் இருக்கிறது.

இருப்பினும் தங்கக் கட்டுப்பாட்டு உத்தரவு நீக்கப்பெற்றதைப் பற்றிச் சந்தோசம் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நம் அன்புக்குரியவர்களும், கைபெயரையில் தேர்ந்தவர்களும் பொருள்கொள்வார்கள் வேலை இவ்வாயில் செய்த கட்டுப்பாட்டு போல் விட்டது. ஸ்ரீ மொரார்ஜி தேசாய் கட்டுப்பாட்டைப் பற்றிப் பித்த நாளாக இதைத்தான் தான் விரும்பி, மீண்டும் மீண்டும் கூறி வந்திருக்கிறேன். இப்போது பிரதமருக்கு என் ஆணையையும், பாராட்டுகளையும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தியாவின் நிர்வாகப் பீடத்தில் ஒரு பெண்மணி விதிவசமாக அமர்த்து விடுவதற்காக அவள் என்று இப்போது தெரிகிறது. இத்தியாவின் பிரதமர்ப்புறப் பெண்மணிகளின் உணர்ச்சியை ஒரு பெண் தான் உணர முடியும். தேசத்தின் எவ்வாறு பொருளாதாரத்தில் பொருளாதாரிகள் பெற்றுள்ள பங்களையும் பெண்தான் உணர முடியும். மக்களின் சமூக வாழ்க்கையையும், குடும்பம், சமய நம்பிக்கைகளும், அவர்களது பொருளாதாரத் தேவைகளிலிருந்து தனிப்பட்டவை அல்ல. இவற்றையெல்லாம் தங்கக் கட்டுப்பாட்டின் மூலம் யோசனைவீதி, இரக்கவீதிச் சிதைத்திருந்தார்கள். ஸ்ரீமதி இத்திரா காந்தி இந்த ஒழுங்கைத் தடைச் சரிப்படுத்தி விட்டார். இதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

★

ஜி. நா. தலைமைக் காரியதரிசிப் பதவி விடுத்து விவகரி விடுவதென ஊதாண்டி அவர்கள் முடிவு செய்திருப்பது குறித்து அங்கும்கூட வருத்தமில்லை. நானும் வருத்தத்தில் பங்கு கொள்கிறேன். எனினும், களைத்துப் போன ஒருவர் இந்தப் பெரும் பதவியை வகிக்காமல், விட்டுவிட முடிவு செய்ததே தலைவர்தான் என்பதை ஒப்புக் கொள்ள

சிகப்பு 'காந்தினல் பாலிஷ்'
உங்கள் வீட்டுத் தரையைப் பளபளக்கும்
ஒளிவீசச் செய்கிறது.

ரெட்

காந்தினல்
பாலிஷ்

காந்தினல் (பாலிஷ்) சிறிதளவு பளபளப்படுத்தினால் போதும், ஈரகள் நல்ல சிவப்பு நிறமேறிப் பிரகாசிக்கத் தொடங்கி
!டும். அந்தப் பளபளப்பு நெடுநாள், நிலைத்து, சிடிக்கக்கூடிய
!கும்! 'சிகப்பு' காந்தினல் பாலிஷ் உபயோகித்ததும்,
!தாரணச் சிமிட்டித் தரையும் கூட, கண்ணைக் கவரும் செவ்வண்ணம் பெற்றுப் பளபளக்கும்.
!ங்கள் வசிகளும் வீடு உற்சாகமூட்டும் சூழ்நிலையை உருவாக்குகிறது.

அட்டவணை (ரெட்) மிஸ்டர் (தெரிவார்த்தை இலக்கப்பட்டது.)

L. ARSCHI TAP

காற்றினிலை வரும் கீதம்

ரா.கணபதி

அந்நியாயம் 2

இசை பிறந்தது!

மேய்தாசியில் சந்திரன் பிஞ்சாக நாம் அண்ட பெண் குழந்தை இன்று புரண சந்திரன் வளர்ந்து மேலார் சாம்ராஜ்யத்தின் தலைநகரான சித்தோர் அரண்மனையின் உப்பரிளையில் தன்னைத் தவியனாக உலகமே கொள்ளடிக்குகிறான்.

ஆனால் புரணசந்திரனைக் கருமேகம் மூடிக்கொண்டிருக்கிறது. சாரமேகவண்ணனின் தீசைவு அவனைச் சூழ்ந்து வளர்க்கிறது.

நயல் வசந்தகாலம். மாரிய மலரும் வேலை யில் சம்பகமும் சமேனியும் புத்துக் குதாய்சிச் 'சுரீஸ்' என்ற மணத்தை உத்தியானவனம் முழுதும் தீர்ப்பு கின்றன.

விடரென வேரு அன்மைவி லேயே கூரிய மணம் வருகிறது! அவன் சிந்தனை கவித்து நன் சத் துன்புறத்தின் தீசையுக்கு வருகிறான்.

"தீவாதாரி"கள் எனப்படும் சேடிகள் நடட்டுத் தட்டாகத் தீயக் கிடைக் கொண்டு வந்து மூடத் தீய் கவப்பிடிச் கவர் முழுதும்

தும். அதன் அனைத்து அமைத்துள்ள வளைவுகளிலும் எவக்கிறார்கள்.

தன் கோயிலின் அருகு அந்தத் தீயக்கவியில் படக்கடும் என்பதைக்கடப் பொருட்படுத்தாமல் அவன் தின்ற இடத்திலேயே சிலை வாகக் கணத்திற்குமிருன். தாரளகணத்திடைபிவ கருவானம் போல, சுற்றி தும் தீயக்கக் தீக்கொழுத்தை ஆட்டிக் கொண்டு ஜோலிக்கும்பொதே அகற்றுக்கு இடைபிவ. தான் ஓர் இந்நாளாக நிற்பது போல அவளுக்குத் தொன்றுகிறது.

"ராணிஜி. உறவத்துக்கு வரவில்லையா?" என்று தயக்கியபடியே கேட்கிறான் ஒரு சேடி. "இல்லை" என்பதற்கு அடையாளமாகத் தவிரைவ மட்டும் ஆட்டுகிறான் அவன்.

"தீக்கக் கராண்ட்டால்..." மேன்று கிழங்கிக் கொண்டு சேடி கொட்டுகிறான்! "தீக்கக் கராண்ட்டால் பாய்ஜிராஜ்... கொபித்துக் கொள்வார்கள்."

பாய்ஜிராஜி எல்லாம் ராஜமாதா; அதாவது மேலார் மாமன்வர் சூம்பாஜி மகாராஜா யின் அன்னை. ஆனால் ராஜமாதாவின் கொபித் தைப் பற்றி அவன் கவலைப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. மேனையாகவே இருக்கிறான். தீவாதாரிகள் நிரும்பி விடுகிறார்கள்.

அந்நலர்ந்த
மலரெனத் திகழ

**கோகுல்
ஸான்டால்
டாய்ஸெட் பவுடர்**

டி.எஸ்.ஆர் & கோ.,
மதராஸ், சும்பகோணம்

Criterion-TSR-970

சிறு சேமிப்பில் முதலீடு செய்யுங்கள்

புல்லரிக்கும் **மிக்ளின்ஸ்**

சுவை மூலம்

உங்கள் வாய்க்குப் புதுமலர்ச்சி புகட்டுவீர்!

மிக்ளின்ஸ்

3 வகைகளில்
செயலாற்றுகிறது

1 சுத்தமாக்க - சொந்த
விழை தானமாக உன்
வந்த துணைகளை அழகு
படுத்த.

2 வெள்ளையாக்க - பற்கள்
படமாக்கப்படுவதில்
பற்களுக்கு மெருகிடுகிறது.

3 காக்க - திட வலுவான
ஆரோக்கியமுடன் உங்களை
பற்களையும் அழகியவையும்
பாதுகாக்கிறது.

அதிவேண்டியமான பற்களுக்கு --

மிக்ளின்ஸ்

மோர்கள் முன்னிலையில் அவருக்கு 'தொழிலை' செய்த கை இது!

பூசர்ப்பெயர் கொத்தளித்தது போல் தடுதலையிலிருந்து அவன். சிறை, புலவெளியில் திறக்கும் பிள்ளையின் கண்ணில் படக்கூடாது என்று பதிர்தா உணர்வுடன் ஸ்தம்பம் ஒன்றின் பின்புறத்தில் மறைத்து கொண்டான். தன்னிடமிருந்தே விடுபட்டு எங்காவது ஒளித்து கொள்ள வேண்டும் போல் இருந்தது அவனுக்கு. ஏனெனில், தூணின் பின் மறைத்து கொண்டபின்பும் அவளது மனம் சிறையேதான் லட்டமிட்டது. அந்த அவளால் அடக்க முடியவில்லை. மனம் காட்டிய வழியில் செலியும் ஓடிற்று. அந்த அவளால் அடக்க முடியவில்லை.

எப்படி முடியும்?

அவனுடைய குரல் கேட்டுவிடாது செலியை யாரால் அடைத்துக் கொள்ள முடியும்?

அவனோடான பேசுகிறார்! தான் யார் தெரியுமா? சாய்ந்து கொண்டிருக்கிறேன், அந்தச் சாஸிடம் பேசுகிறேன்!

"மதுமங்கல! முத்தை இதைத்து தெய்தாப்போன்ற பாவாடையும், கஞ்சலியும், துபாயும் அணிந்து, சோக்கி கடலில் பிறந்த ஒரு முத்தப் போல் இங்கே மாடத்தில் ஒரு பெண் நின்றுகொண்டிருக்கிறாள், அவள் யார் தெரியுமா?" என்றிருக்கிறார்.

"அதுதான் மோவார் மகாராணி!" என்று மதுமங்கல மரியாதைதொலிக்கக் கூறுகிறார்.

மதுமங்கல இனக்கும், மல்குமங்கலப் பொலியும் மோவார் அழகுடன் கடலின் அலைகள் போதுவது போல் சிரிக்கிறார்.

"மோவார் மகாராணியா? இல்லை! அவள் அன்றும் இன்றும், என்றும் மீரா தான்..... மீ - ரா, மீ - ரா, மீ - ரா,...."

மாடத்தில் மறைந்து நின்றுகொண்ட மீராவின் உடல் குப்பென்று வெளித்தது: 'எவன் பெயரை உங்கில் மாமுனியார்களும் ஐயுக்கொண்டோ, அவரை பேசாத என் பெயரைச் சுவைத்துச் சுவைத்து, நீட்டி நீட்டித் தன் தில்லிய நிரலுக்கதால் கூறுகிறார்! அந்தப்

பெயருக்கே இப்போது எத்தனைய அழகும் தெனியும் சோகமும் உண்டாக்கிவிட்டன!"

மீரா மீரா என்று அவன் மீண்டும் மீண்டும் கூறிய போதிலும் அவனிடம் ஓடாமல் தன் கால்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டான், கும்பராணுவின் கற்பரசி.

"கண்ணா, இதென்ன திரும்பத் திரும்ப இத்தப் பெயரையே ஸ்பத்தியம்போல் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறாய்?"

"மது! 'ஸ்பத்தியம் போல்' என்று சொல்லாதே! ஸ்பத்தியமேதான், ஸ்ராவியால் தான் ஸ்ராவம் தர முடியும், விதவாணந்தான் வித்தை தர முடியும், தனிகளுக்கதான் தகைத் தர முடியும் என்றெல்லாம் உனக்குத் தெரியுமல்லவா? அந்த போல் ஸ்பத்தியம் பிடித்தவருக்குதான் பிறருக்கும் ஸ்பத்தியம் சைத்த தரமுடியும்."

மதுவுக்குப் புரியவில்லை.

மாதவன் விளக்கினார். "மீராவை ஸ்பத்தியமாக்கி வீரப்பவன் நான் தான் என்றால் என்னையும் ஸ்பத்தியம் என்றதானே சொல்ல வேண்டும்?"

"மீராவை நீ ஸ்பத்தியமாக்கிறாயா? நத்த குமாரா, எனக்குத் தெரியாத கதைகளை இருக்கிறதே!"

"தெரிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறாயா?"

"நீச்செய்மரக!"

மீராவின் உயிர்ப் புது இறங்குகைச் சட சடத்துக் கொண்டது. 'அவன் - காட்சத் அவனை - அபயிப்பான் என்னுடைய கதைவைச் சொல்லப் போகிறார்!'

வெளியே ஒரு விதாடி மெளனம் நிலையது.

சம்பகத்தில் மனமும் சமேலியின் மனமும் வெகு தீவிரமாக அந்த ஒரு விதாடியில் பாய்ந்து வந்தன.

'தப்பன தனபன' என்று ஒரு சப்தம் வந்தது.

அது என்ன சப்தம் என்று மீரா கவனித்தறிந்தான்.

ஆண்டவன் பணியோடு அடியார் பணி

பிரவசனத்தில் பீஷம் பிரதமராக விளங்குபவரும் புண்ணியாத்மாவும் மாபூரம் பிரம்மபுரீ சிவராமகிருஷ்ண சாஸ்திரிகள், மன்னார்குடிக்கு அருகேயுள்ள கேவல்குடி இத்திரபுரீசுவர ஆலயத் திருப்பணிக்காகத் தமது தள்ளாத தசையிலும் அவரது உறைத்து வருவதை அன்பர்கள் அறிவர். ஆஸ்திரிகளின் ஆதரவில் ஆலயத் திருப்பணி முற்றிலும் முற்றியாகிவிட்டது. ஆவியும் மகா நம்பாபிஷேக வைபவத் துக்காகச் சுமார் ஐயாயிரம் ரூபாய் நிதியும் தேவைப்படுகிறது. இச்சமயத்தில் பிரம்மபுரீ சாஸ்திரிகள் மிகவும் துர்ப்பலமாகி நோயுற்றிருப்பது பணியின் அவசிபத் துக்கு மேலும் அவசரம் ஸட்டியுள்ளது. சாஸ்திரிகள் நீலியவத்தர்களாக உண் போதே ரூபாபிஷேகத்துக்குத் தேவைப்படும் நிதியும் திரவதற்கு உடனடியாக உதவி புரித்து, பகவான் பணியோடு பாசவதோத்தமரின் பணியையும் புரிந்த பாக்கியத்தை ஆஸ்திரிகளுக்கம் அடைய வேண்டும். பொருள் அனுப்ப வேண்டிய முகவரி: Dr. Rishwanth, 16, Vallalar Kall Double Street, Mayuram, Tanjore Dt.

ஆடாமல் அமைதியாக நின்ற அத்தப்பரத் தடாகத்தில் அவன் வால்சின் மனத்து அடிக்கிறான்.

‘தடாகம் மடிக்கப்படு அமர்ந்து கொண்டு காலை நீர்க்கும் விட்டுக் கொண்டுக்கொண்டு போலும் அங்கே அலுத்த அமைது மாதம் களின் ஆயாசத்தைத் தீர்க்கும் அந்த அங்கம் செய்த பாக்கியத்தை என்னென்பது?’

தடாசக் களரயிம் தோழனுடன் அடித்த
கொண்டு, அடையொலியைப் பழிக்கும் கு
லில் அயன் அயத்துடைய கைதலைக் கொ
யத் தொடங்கினான்.

மேர்தா கண்ட மாண்புமிகு குடிசை
ராஜ்தா, மண்டோலி துறையிலுள்ள இந்த
அவர் தமது பரக்கெழுத்தார்வம் மேர்தா
குடிசை ராஜ்தா மந்தாரி. சிறிது
ராஜ்தா மந்தாரி, மந்தாரி, ராஜ்தா
மந்தாரி மந்தாரி அருகிலுள்ள அருகில்
மந்தாரி மந்தாரி மந்தாரி மந்தாரி

துதலின் முதல் நூற்று மக்களின் மட்டுதல், ராயமல், வீரலில் ஆதிபேரர் தந்தைக்கேற்ற ஞாயிரகனாக, வீரநிகழ்க களாக விவரித்தார்கள், கடைசியே பதவிகள் தந்தவின் மட்டுமே சந்திர மாரதுபட ஓடி யேறின. பேரர்க்கனத்ததலில் 'டாக்டர் தவார்' தான் அயதூதற்கு அநிகம் பீடித்திருந்தது. 'டாக்டர் தவார்' என்பது கிருஷ்ண பரமாத்மாவின் ஆயவம்.

ரத்தநிலி அரோகு இருந்து திரவத்தை உற்பத்தி செய்வதோடு அரோகை உருதி 'ரத்தநிலி' என்று மக்கள் அழைத்து வருவனர்.

தந்தையும் மூத்த சகோதரர்களும் ராணுவத்தில் தங்கள் புகளளிப்பை விரைவாகப் போது ரத்தினசிகர் யோதாவேயே தனிமீருந்து டாக்டர் தயாரத்தின் பூதனை. பதனான, பிரவானைகள் நடத்தி வைப்பதிற் கொட்டியுள்ளார்.

இப்போது அந்தக் காலத்தின் சமய நிலைமை எந்தெந்த அநியாய வேண்டியது அல்லவாம்.

பதினாறாம் நூற்றாண்டும், பதினாறாம் நூற்றாண்டும் கி.மு.ஷங்கபுத்தி காலத்திலே பொய்க்கோடுகளாகும்.

[illegible]

ராமானந்தர் தான் வட இந்தியாவில் இத்தப் பத்தி வெவ்வேறுபாடுக்கு ஆதாரம் கருவியை அகழ்த்த தந்தார். ஆனால் இதில் அந்நவநாற் றியிருப்பாதுவையப் பதவிதான் இம்மே என்பதை ஏன் நாம் மறந்து விடுவதற்கில்லை. கண்ணப் பெருமாளைப் பரம வனிதமான் ஐதிகாநால் போதரிய 'சுதேவரேரி' அந்நவநாற் பரமப் பாதர். 'அந்நவநாற் றித' முதலிய பிரமண நூல்களில் தந்த ப்ரமணநூலின் கரவியித் தவர்களுள் இருந்து பத்தியைப் பேசும் சேஷகர் செய்தார். சிறுக்கி வங்காளத்தில் மதந்தானும், உத்தர பாரதத்தில் பரம பாகவதரான் கரீர்தாலும், மேற்கே கரீர்தரத்தில் இருந்து பத்தியைப்பே போஷு பரங்கேயாக்கித் தந்த வங்காளாரியரும், தெற்கே காங்குல் போளாங்கு - கரீர்த ஆடவாக - கரீர்தாடக சங்கிருத்தின் கோரி யேயே இருந்து பத்தி என்ற நீரைப் பாய்ச்சி வளர்த்த புரத்தரதாளும் ஏறற் குறைய ஒரு நூற்றாண்டு இடைவெளியினையே அவதரித்தவர்கள் என்பது ஓர் அநியைப் கரீர்தம் பட்டிய் இதற்குப் பிந்தியில் னிட்டதா என்று என்ன வேண்டாம். பாரதத்தில் இதர பகுதிகள்தான் தமிழ் உத்தமகுப் பிந்தியில் னிட்டன. ஆங்காராதி களின் வலத்திலிருந்தே இங்கு இருந்துப் பிரேமை அநிப்பாக வளரத் தொடங்கி னிட்டது. ஆத பக நூற்றாண்டுகளில் ஒரு தெய்வ தருவாக ஓங்கி னிட்டது. சிந்து லுதிகள்த் சேயுராலும் வலரயில் சிந்து ப்ரதம் அந் வளர்ச்சியைத் தக்காளால் தான் லுடியும். 'ஆத, என்ன வளர்ச்சி' என்று விவர்போம். ஆதில் னிருட்டமாயி லுதித்துண்டியின் வளர்ச்சியைப் பரங்கு லுடியும். மெனதாரக அது எவ்வளவோ அநிவயங்கித் சேய்து வந்த போதியும், 'தென்று இருத்த னிருட்டமோதான் இன்னும் இருக்கிறது' என்று திவ்யப்போம். பாரதத் தின் பிற பகுதிகளில் இருந்துபத்தி சிறிய வங்குட, கண்ணாக்கு வேளிச்சமாய், வளர்த்து வரும்போது, தமிழகத்தில் அது தருவாக திந்து மெனமையப் பழங்களைத் தந்து வேளங்குத்தது.

காங்கிரஸ் மத்தியக் கோஷதாலமி
இடம் கொண்டதற்கோல் இந்த அன்பு
புத்தகம் மத்தியத்தான் மீறாதின ஜனநாயகம்
நிகழ்த்தலு.

ஆனால் ஓரண்டாற்றின் இடை மீறா அளவுக்கெல்லாம், ராஜ்யத்தினதில் ஒருபுறம் கடும் பாவையாக உண்டாகும் அராவலா எவ்விற அரவல்லி மனத்தொடரும், மறுபுறம் பாவையல்லும் குழிந்த கட்டாத்தரால் பக்தியான மோதலில் பிறந்தாள். அந்நிலை ஒரு பொருத்தமன்று. பாலுந் கவியைப் போன்ற தினமொரு பெற்றவர்களுள் பரஸ்பரம் பகன், கிள் அனார்க்கிக்கு அவர்கள் தந்த முகவியத்தவத்தால் இதர உயர்ச்சிகெடுதலால் வறண்டு பாக்கியான மாகி கிடுவதில் உள்ளது. பாவையனத்தின் ஒரு கோடுவனமாக மீறா வந்து உத்திராள்.

மேர்தலில் பூயிவை நன்கு அகழ்ந்தால் தான் நீர் கிடைக்கும். கவிமணி பாங்கான அடிப் பகுதியில் ஊர் வரும் அந்த நீர்

குறிப்பாகவும் இராது. இதைக் கண்டு, ராவ்தாதா மெந்தாவின் கற்றுப் பகுதியைத் தேடித் தேடிப் பார்த்து ஓர் ஏரிலை வெட்டினாள். தாதா ஸர் (தூதா சரஸ்) என்று அதைச் சொல்வார்கள். அதிலிருந்து முதற் கும்பீரர் முகர்ந்து டாகருக்கு ரத்தநீரில் அபிஷேகித்த அன்போ -

உன் ஸுந்தரிலைத் தீர்க்கும் ஒரு பொய்கை வாக, அவன் மனைவி சத்திரமுவி மீரையைப் பெய்தெடுத்தாள்.

பெண்ணுக்கு மரியாதை செவ்வதில் ராஜபுத்தரத்துக்கு 80 இலட்ச மிலடயாது. எனினும் 'பெண் குழந்தை' என்றும் வீர ராஜபுத்திரர்களுக்கு ஒரு 44படி. போர்க்களத்தில் வாடுவதற்கும், வில் எய்யவும் இது கருவிகள்தான் அவர்கள் எதிர்பார்த்தார்கள். ஆயினும் ரத்தநீரிலிருந்து மட்டும் தன் அருமைப் பெண்ணைப் பார்த்தவுடன் உன்மையு புனவித்தது. அவ்விதம்கு போன்ற அவ்வித கருவிக் காண்பையும் விடவும் ஏறத்தாழ போவதிலும், தயாராகவும் சிப்காக் கட்டைகளையுமே ஏறத்தாழ பிறத்தவன் என்று அவனுடைய உயர்வுகூர்வு கூறியது.

குழந்தையின் எதிர்ப்புப் பணர் படிவிறமையப் புகழ்ந்தார்கள். ஆனால் சத்திரமுவினா அதன் நெற்றிலையே பார்த்துப் பார்த்து கிம்மிதம் அடைந்தாள். 'நயனங்கனியோ, தானியையோ, காவையோ, கை கால்களையோ அழகு பார்ப்பதில் போருள் உண்டு. அவற்றில் ஒரு வர்க்கு, நெய்வு இவை இருக்கும். நெற்றியில் என்ன அழகைக் காண முடியும்? அதில் என்ன ஏற்றமா, இறக்கமா?' என எண்ணலாம். இதைவாய் இன்னாத தானியை அதற்கு விசேஷ அழகு. ஒரே சமமாகப் பரவி யிருப்பதானேயே நெற்றியைப் பார்ப்பதற்குமே மனத்திற்கு ஓர் அமைதி. குழந்தையின் முகத்துக்கின் மேல் கண் விவகி விட்டு, அதன் நெற்றியின் விலகாரத்தைப் பார்த்துப் பார்த்து உயரக பூத்தான் சத்திரமுவி. கருவியில் போன்ற அதன் அழகிய நீண்ட இரு குடும் புருவங்களை மீட்டையே உள்ள மத்தியப் பிரதேசத்தைப் பார்ப்பதும் போது அந்த வாய்க்கு அது ஒரு காவல் போலத் தோன்றும். இது கண்ணை மட்டுமின்றி, மூக்குவதான ஏரணக் கண்ணுப் செவித அப் புருவ மத்தி கண்ணையும் வாயையும் சரஸ்வதியும் எலக்கும் திரிவெணி போய் பாவனமாய் இருந்தது. அதில் நீராடியது சத்திரமுவினின் நயனம்.

பன்னிரண்டாம் தான் குழந்தைக்குப் பெயர் குட்டும் திருவிழா. ராஜகுருவைத் தருத்த பெயர் கேட்டுக் கொண்டிருந்தான் ரத்தநீர் சிவ்.

அவர் நட்சத்திரத்தை வைத்துக் கணக்குச் செய்ய ஆரம்பித்தார்.

அதே போலும், யாழ்ப்பாணத்தில் நட்சத்திரத்தைக் கண்டு புவித நிலை ஏன் ஏன் உதயத்தை அறிந்த நுபுகோய்வாயியும் மெந்தா வந்து சேர்ந்தார்.

அன்பின் எய்வைய, இனாலின் எய்வையக் குழந்தையிடம் கண்டார் அவர்.

"மீரா" என்று பெயரிடுங்கள்" என்றார். "மீரம்" என்றும் என்னை என்று பொருள். உடல் என்னும் ஒரு பொருள்.

பிறமய்களை எண்ணின் முகத்தைத் தேக்கினால். 'ஏன் காதலை நிறுத்தி விட்டாய்? எப்போது மெண்டும் வாய் திறப்பாய்?' என்று ஆகாதுடன் பார்த்தான்.

கண்ணின் வாய் திறந்துதான் இருந்தது. அவனது அகரங்களுக்கும் அசையத்தான் செய்தான். மிகவும் மெல்லிய இரகசியக் குரலில், "மீரா, மீரா" என்று உச்சரித்துக் கொண்டிருந்தான்.

உப்பிலிகையில் துணியிலே மனத்துத் துற மீராவின் காதுகளில் அந்தச் சத்தம் விழ திறவாயிலும். ஆனாலும் அவனுடைய நாய்க்கண் அத்தனைமையுமீ மீட்டிவிட்டாற் போல் அந்தப் பெயரை அவனது மேனி முழுதும் விவாதித்தது. மேனியையுமீ பிரிக் கொண்டிருந்த தாதம் வெளிப்படும் போன்ற உச்சரித்ததை அடைந்த போது, -

மீரே, கண்ணின் மீண்டும் கைதையைத் தொடங்கினால்.

குழந்தைக்குப் பெயர் குட்டியவுடன் இளையராணி சத்திரமுவி தேவி. தானே அதனை மாப்போது அணைத்துக் கொண்டே கணவனுடன் டாகர் துவாரத்துக்குச் சென்றார். என்ன தோன்றியதோ, கண்ணின் பிரதிமையை அடிப்பிளவிய குழந்தையை வைத்திருப்பாள்.

குழந்தை "நயா நயா" என்று அழகது. ஆனால் சாதாரணமாக எல்லாக் குழந்தைகளும் அழகித அழகை அல்ல அது. யாழ்ப்பாண முழுதும் இத்தக் குழந்தையின் அழகை ஒலப் போவதிலும், கண்ணைக் காண்பதற்காகக் குழந்தை அழகை அழகைலாம், அவர்க்க் கண்டவுடன் ஆனந்தத்தில் கண்ணின் விழும் அழகைலாம், உகைத்தின் இன்னங்களை அழகித்துக் கதறும் கதறலாக, உகைத்தோர் இதுவரை காணாத துயரங்களை ஏற்று அழகும் அழகைலாம் அந்த அழகையே சாதவதமாக நீடிக்கப் போகிறது.

தன் பாதத்தில் வந்து விடத்த பந்த தனிக் குழந்தைக்குப் பொக்கவாத கண்ணின் இதைத்தான் பரிசாக வைத்திருந்தான் போனும்!

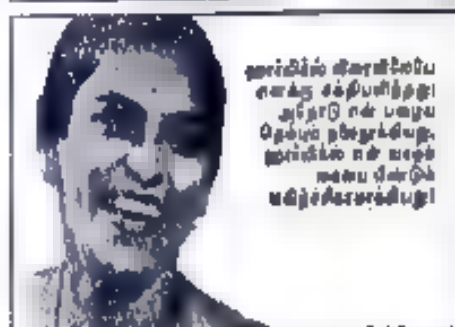
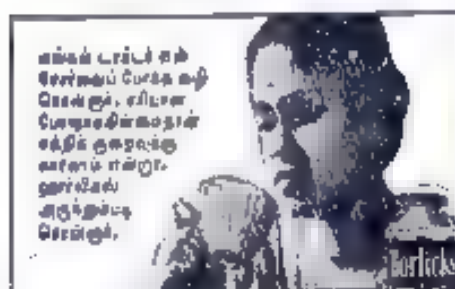
பிறமய்கள் குறுகிவிட்டான். "சிவாய்! நீ தானே அந்தக் கண்ணை? ஏன் யாரோமூன்றும் மனிதரைச் சொல்வதைப் போலப் பெய்கிறது?" என்று கேட்டான்.

கண்ணின் இளநகை புரித்தான். "அன்னுன்னிடம் 'தான் தான்' என்று சொல்லிக் கொண்டு என் பிரயாசைகளைக் கூறிவிட்டேன். நீ அன்னுன்னிடம், மதுமங்கன் அல் வலர் அகல்குலிப்படித்தான் சொல்லவேண்டும்" என்று கூறி, விட்ட இடத்தில் மீண்டும் கைதையை எடுத்துக் கொண்டான். (தொடரும்)

**எனக்கு
என்னதான்
வந்து விட்டது?**

எனக்கு எப்போதும் ஒரே வேலை. எந்தெந்த
நாளும் எரிச்சலும் சிடுசிடுப்புமும் இருப்பேன்.
அக்கம்பக்கந்தவர்கள் கூட என்னிடமிருந்து
ஒதுக்கியே இருந்தார்கள் !

[illegible]

ஹாஸ்கிஸ்
சுமார் 40 நிமிஷம்!

கப்பலோட்டும் துமிழர்

ஒரு காதல்:

சென்னை மதுவாட்டியோடும் ஒவ்வொருவரின் தந்தையும் 'தன் பிள்ளை'யின் தந்தையது மாடி. ஓர் அனுபவம் பருதி.

மும்முரமாக வேலை செய்கிற கௌண்டிங்குக்கும் ஓர் ஊழியரிடம் பிழை ஒருவன் வந்து. "முதலியார் உங்களைக் கூப்பிடுகிறார்" என்று கூறிவிட்டுப் போகிறது. அந்த ஊழியர் பரப்பிடல் முதலாளியின் அறைக்குப் போய் விட்டுச் சற்று நேரத்தில் திரும்பி வருகிறார். வந்தவர் இவ்வேருவரை அழைத்து. "உங்களை நான் மெய்சிலி பறப்பட்டுக் கங்கத்தாளுக்குப் போகச் சொல்வார். டிக் செட்டுக்கு இப்போதே ஏற்பாடு செய்து விடுகிறேன்....!" என்று தகவல் தெரிவிக்கிறார். அதற்குள் 'உங்களை' விடுத்து இவ்வேரு மூன்றை அழைப்பு வந்து விடுகிறது. இரண்டாம் முறை உங்களைப் போகிறது. திரும்பி வரும் போது சிரித்துக் கொண்டே வருகிறார். "உங்களுக்கு 'மோவர் பாத்' கைதையே 'புக்' செய்வச் சொன்னார் முதலியார்.... 'அப்பர் பாத்' என்றால் உங்களுக்குச் சரீப் பட்டு வருவதா?!" என்று. கங்கத்தா போகப் போகிற ஊழியர் 'உங்களைதான்' என்று பாவனையில் தவறாட்டுகிறார்.

இவ்வேரு காதல்:

அமெரிக்கத் தொழில் கட்டுறவுடன் இங்கே ஒரு நிறுவனம் தொடங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒப்பந்தப்படி அமெரிக்க சந்தாபனம் இந்தக் கட்டு நிறுவனத்துக்குப் பண ஸ்தம்பம் பெறுமானமுள்ள ஓர் இலத்திரத்தை அனுப்பி வைக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் அனுப்பி வைத்ததோ, இலக்குக்குத் தேவையப்பாத ஓர் இலத்திரத்தை. அதைத் திரும்பி அனுப்புவதில் ஒரு சங்கடம். "ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டோம்" என்று பண முறைத்தவருக்கான் அமெரிக்காவின் விருந்து. இந்தப் பிரச்சினையை எப்படிச் சமாளிப்பது? "நீங்கள் உடனே பறப்பட்டு பணமாகக் வந்தீர்களோனால் அமெரிக்கப் பிரதிநிதிகளை

சந்தித்துப் பேசலாம். உங்களைக் கண்டாத்தான் அவர்களுக்குப் பணம். நீங்கள் சொன்னால் அவர்கள் கட்டாயம் கேட்பார்கள். எனவே, உடனே புறப்பட்டு வரவும்" என்று தந்தி மெல் தந்தியும் "புரக்க காது" மரகச் செங்கித் தொழிற் பர் ஒருவருக்கு வந்து சேருகின்றன.

"இப்படி (1) தமது ஊழியர்களின் விருப்பு வேறுபுக்களைத் தெரிந்து வைத்துக் கொண்டு இருப்பவரும் (2) அவரிடமிருந்து எப்பதறி எக் அசத்துகிறாமைத் திவாயத்துக்குப் போராடுவதற்குமான தொழிற் பர் வார்!

நெட: திரு. எம். வேகதாதன் அவர்கள்.

தொற்றத்திலே கம்பிரம், தடைபடுவ திதானம், பார்வைபடுவ மிடுக்கு, பேச்சினோ ணிமை - இவற்றின் சேர்க்கைதான் திரு. வேகதாதன். பதினாத்துக்கும் மேற்பட்ட தொழில் நிறுவனங்களில் கட்டரக்டர் குழுத் தலைவராகவும், கட்டரக்டராகவும் இருப்ப துடன் வேறுபாடு பொதுநல சந்தாபனங் களிலும் அங்கம் வகிக்கும் இந்தப் பிரமுகர் போன்றோர் தாதுகாவலிருந்து கிடைத் துள்ள ஒரு புதுமை.

1923ம் ஆண்டில் படிப்பை (இன்டர் மீடியம்: பச்சையப்பன் கல்லூரி, சென்னை) முடித்துவிட்டு விவாபாரத்தில் குறித்த போது மற்ற பலரைப் போல இவருக்கு அடி விட எதுவும் படவில்லை. மிகவும் ஸ்திரீ போசனைப்புடன் தான் வைக்கோல் விவா பாரத்தில் போய்க் குறித்தார். பெரும்பூரில் அப்போது இருந்த அரசாங்க ஓர்மம் இங்குடி டிபுட்டுக்கு வைக்கோல் 'சென்னை' செய்வ ஆரம்பித்தவர். தானிடமிருந்து தோல் விவா பாரத் துறவிலும் புருத்து தமது நிறைமைத் துப் 'பாதிசு' ஏற்றுக் கொண்டார்.

"பாதிசு பிடித்தவர் பாக்விவாசு" என்று பழமொழியை தம்பாதவர் திரு. வேக தாதன். அவரைப் பொறுத்தவரையில் "பாதிசு" கிடைத்தவர் பாக்விவாசு" என்ற புது மொழியைத்தான் கருவாக்கி வைக்கும். உண்மையும் அதுதான். திரு. ஜே. எம். தாராபுரர் அவர்களுடன் கூட்டுச் சேர்ந்து கட்டுமான வேலைக் 'காண்ட்ராக் டிக்' கடுப்பட்டது இவரது வாழ்வின் ஒரு திருப்பு மூலையாக அமைந்ததுடன், வரித்தக உலகின் உச்சாணிக் கிளைக்கு இவரை உலகத் தக்கமைய ஒரு சாதனமாகவும் அமைத்தது.

சர் சி. பி., திருவாங்குச் சமஸ்தானத்தில் திவானாக இருந்தபோது போட்டி கங்கிவா குமர் - திவானத்துபுரம் கங்கிவார் கானி குதல் இன்றைக்குப் புதிய பாரதத்தில் திவாபுச் சின்னங்களைத் திவானம் ஸ்ரீகேவா எடுத்து ஆகி, திரொள்த் அனை, ஓராறுதி மிச்சினசைத் திட்டம் ஆசிரியை வரை பண நிறுவனங்கள் தாராபுரர் கம்பெனியின் திறமைக்கும் சாதனைக்கும் சான்று கூறிக் கொண் புருக்கின்றன. இப்போது ஸ்ரீகேவா அனை சம்பந்தமான வேலையில் கடுப்பட்டிருக்கி றார்கள் இவர்கள். இந்த ஒரு வேலையின் மதிப்பு மட்டும் எட்டுக் கோடி ரூபாய்!

சென்னை, இரும்புக் குழாய், புருத்தி துறம், சர்க்கரை, ஆட்டா-குடி, ரொவான்.

கார்பன் மாஸ்களைப், பாஸினைஸ் குளோ
ரைடு, எவ்ரெஸ்ட் - இத்தனை பொருள்களுக்
கும் பொதுவான ஓர் அம்சம் என்ன தெரி
யுமா? திரு வேலாகுதாசன் அவர்கள்தான்.
அவர் ஒருவர்தான் மேற்படி பொருள்களை
வெல்லாம் தயாரிக்கும் கம்பெனிகளில்
பொறுப்பேற்றிருக்கிறார், பங்குதாரராக
மட்டுமின்றி, டைரக்டர் என்ற முறையிலும்.

"புதிதாக எந்த ஒரு தொழில் நிறுவனம்
தொடங்குவதான இந்நேரமும் பணத்தைப்
பற்றிக் கவனிப்பதே தேவையில்லை. திரு
ஜி. எஸ். வேலாகுதாசன் இந்தக் கம்பெனியிலே
ஒரு டைரக்டர் என்று அறிவித்து விட்டான்
போதும், பங்குடன் 'மனமல' வென்று பறித்து
போய்விடும்" என்று தொழிலதிபர்களோ
கூறுமளவுக்குப் பங்கு மாரீசிக்கெட்டதும்,
வந்ததே உலகிலும் நற்பெயர் பெற்றிருக்கும்
திரு வேலாகுதாசன் - இதுவரை யார் போய்
எந்தத் தொழில் ஆரம்பிப்பதாகக் கூறி
உதவி கோரினாலும் செய்து வந்தவர்-இப்
பொது சந்தித் தயங்குகிறார். காரணம்,
உதவி செய்ய அவருக்கு விரும்பியில்லை
என்பதில்ல. 'யாரும் இருபது கம்பெனி
களுக்கு மேல் டைரக்டராக இருக்கக் கூடாது'
என்று அரசாங்கம் விதித்திருக்கும் கட்டுப்
பாடுதான் அவருக்கு கையைப் பிணைக்கு
இருக்கிறது.

"நான் பரிட்சையில் காப்பி அடித்திருக்
கிறேன். ஆனால் அந்த உண்மையை ஒப்புக்
கொள்ளவும் செய்வேன்" என்று குனிவு
மூலம் விளக்கித் தெரிவிக்கும் இவர் ஆறு கம்பி
நிலைய நிர்வாகக் குழுக்களில் அங்கம் வகி
க்கிறார். இத்தியாசி மொண்டில் திரு டி.எஸ்.
நாராயணசாமிபுடன் சேர்ந்து பொய்ச்சேரி
யில் தொடங்கியிருக்கும் கியக் கல்லூரியும்,
திரு தாராப்பூர் அவர்களின் கூட்டுறவுடன்
அயனாவரத்தில் தொடங்கியிருக்கும் பெண்கள்
பள்ளியும் அவற்றில் இரண்டு. இவை
யோதாவென்று புற்றுதொய் ஆராய்ச்சிக்
கொண்டிருக்கும் ஒன்றையும் நிறுவி, ஆராய்ச்
சீத் துறையில் ஈடுபடுகிறவர்களின் கைக்குவித்
தும் வருகிறார். இந்த ஒன்றுக்கு மட்டும்
ஆண்டுதொறும் செலவிடப்படும் தொகை
பதினேட்டாயிரம் ரூபாய்.

இங்கிருந்து மெல்பாட்டுக்குப் போகிற
வர்களில் இவர், நம் நாட்டின் பெருமை,
புகழ் எல்லாவற்றையும் கம்பெனியிலேயே
காள் திரும்புவது வழக்கம். திரு வேலா
கதாசனும் மேற்கு நெர்மனிலுக்குப் போய்,
சென்னை பெருமை, ஜயம், புகழ் எல்லாவற்றை
யும் கடலில் தள்ளி விட்டு வந்திருந்
தாலும் அது குறித்து நாம் பெருமையுடைய
கேண்டியுமே நவீர, கருத்தப்படுத்த தேவை
நில்லை. காரணம், அவர் கடலில் தள்ளி
விட்டவை (சென்னை ஜயம், சென்னைப்

பெருமை, சென்னைப் புகழ்) அவர் தலைமை
தாங்கும் தென் இந்தியக் கப்பல் கம்பெனிக்குச் சொந்தமான பிறும்மாண்ட்மான்
கப்பல்கள்தான். 'வ. உ. சி.யின் அடி
யொட்டிச் செல்பவர்' என்று அடை
மொழிக்கு இவர் எல்லாவிதத்திலும் தகுதி
மாவவர்தான் என்ற எண்ணமே தோன்று
கிறதுல்லவா?

அரும் பெரும் காரியங்களை வெல்லாம்
சாதித்து விட்டிருக்கும் இவர் எந்தையுமே
'தான் செய்தேன்' என்று கூறிப் பெருமையு
பட்டுக் கொள்வதில்லை. கப்பலத்திலேயே
கூறியப் போவீருக்கும் தன்னடக்கமும், கடவு
ளிடம் இவர் கவந்திருக்கும் அபார நம்
பிக்கையுமே இதற்குக் காரணங்கள் என்று
தான் கூறவேண்டும்.

மாநில வேலைகளில் காண்மாரபாவிடன்
கொப்பில் ஆஜராதத் தவறாத இவர்,
நீதிபதிகள்தான் அங்கே தலைவரான இருக்க
முடியும் என்ற சம்பிரதாயத்தை உடைத்
தெறித்து மூன்று தடவைகள் தாமே தலை
வர் ஸ்தானத்தை அடைக்கிறார்களென்று.

பரம்பரைப் பணக்காரர்கள் முதற்
கொண்டு, புதுப் பணக்காரர்களெவரை
தங்கள் வீட்டுத் திருமணங்களைத் தட்டிட
லாகக் கொண்டாடத் தேர்ந்தெடுக்கும் 'அப்
பட்டியல்' மானிடங்களை கரிமையானார் திரு
வேலாகுதாசன்தான்.

இவருக்குக் கொப்பம் வகுமோ?
எப்போதாவது வரும் - யாராவது பிழை
அடிக்கடி வீடு போட்டாரும்கூட 'பிடி சம்ப
பனத்தை!' என்று உத்தரவு போடுவார். அப்
புறம் அந்த ஆசாமியை அவரை நேரில்
போய்ப் பார்த்துச் 'சம்பனத்தைப் பிடிக்க
வாதே, ஜயா!' என்று கேட்டுக் கொண்டா
னாலும் மறு உத்தரவு போடுவதோடு,
அவன் கையிலே நுழைந்த, பத்திர கொடுத்து
தனுப்புவதும் வழக்கம்!

"கூங்குடைய ஆசை என்ன?"

"என்னிடம் என்னவோ இத்தனை பேர்கள்
வேலை செய்கிறார்கள் என்று தீவிரத்துப் பெரு
மைப்படுகிறேன்... ஆனால் இதைப் போல்
எட்டம் மடங்கு ஆசாமிகளைப் படைத்துக்
காத்து ஆட்டி அங்குறிக்குமே, அந்த
குத்துதலைப் பார்த்த வேண்டும் என்பதுதான்
என்னுடைய ஒரே ஆசை" என்று உருக்கத்
தொடு கூறினார் இத்தகத் தொழிலதிபர்.

முதற் பார்வைக்கு இவர் கொபக்காரர்
போலக் காட்சியளிக்கிறார், அதன் காரணம்
என்ன?

"அவர் ராசி மிம்மராசி சாள்!..." என்று
ரகசியத்தை உடைத்தெறித்தார் ஒருவர்!

- முக்தந்தன்

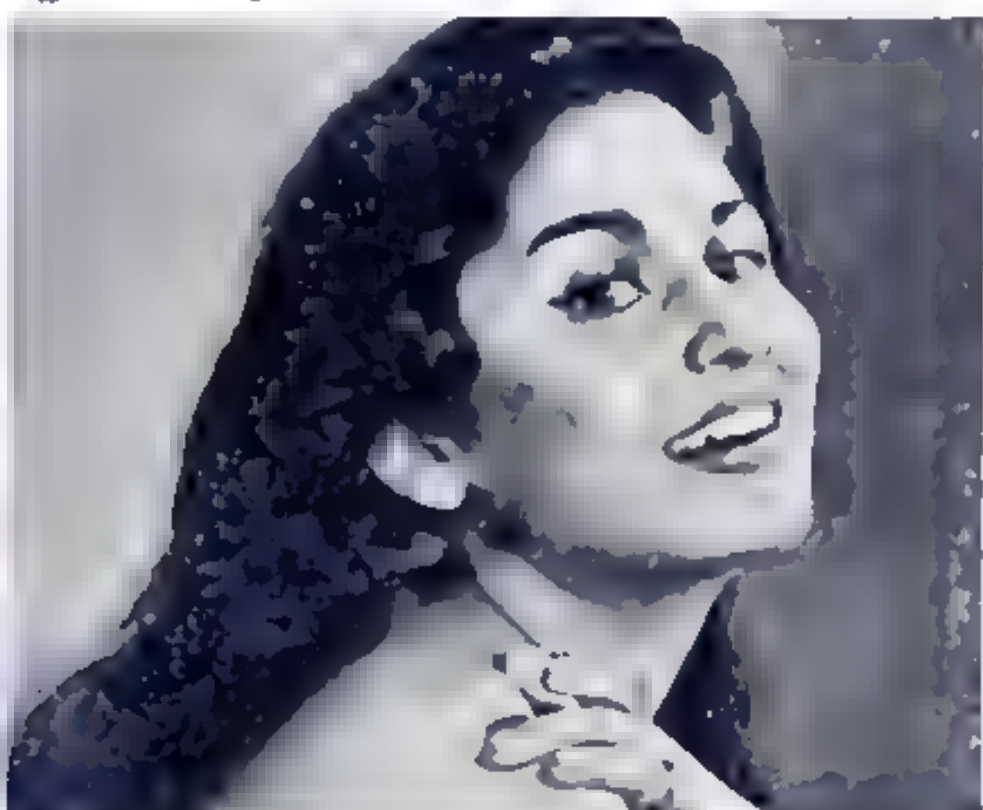
பக் பக் மாடப்புறு

புறு என்ற ஒரு பறவைதான் தண்ணீரைத் தலை
குனிந்து உறிஞ்சிக் குடிக்கும் வல்லமை உள்ளது.
மற்றப் பறவைகள் எவ்வரம் தண்ணீரை வாயில்
எடுத்துக் கொண்டு, அதை விழுங்க நிமிர்ந்தால்
தான் குடிக்க முடியும்.

- மரவி

ஜேப் கொண்டு ஸ்நானம் செய்யும் ஒவ்வொரு குழந்தையும்

உலகமரசு உத்தத்துக்கு மென்மை, ஒளி, உவர்த்தி ஆகியவை
விட்டுகின்றன

உலகமரசு உத்தத்துக்கு மென்மை, ஒளி, உவர்த்தி ஆகியவை
விட்டுகின்றன

உலகமரசு உத்தத்துக்கு

உலகமரசு உத்தத்துக்கு

ஜேப்

அழகு உத்தத்துக்கு

Johnson 1975 - 1976

முள்ளைம மலரும்

அத்தியாயம் 6

“எனக்கு வலி பொறுக்கவே.”

“யோவ், எகையை விடவா, வலி பொறுக்க முடியுமே!” அப்படி என்று கத்திக் கொண்டிருந்த, தந்தையின் மூத்த மகன். “இவ்வாறு உன்னை மயக்கி வளர்த்திருக்கிறார்கள்!” என்று சொன்னான். “என்ன அக்கா, திடீர்னு பொருளை சொல்லி ‘ஆயிரம் கட்டியம்!’ என்று அவன் தோஷம் பிடித்து உதறக்கொண்டான்.”

சட்டென்று தன்னைச் சுமந்துகொண்ட வளர்ந்த, “ஒன்னுமில்லையே மங்கா, மெய்யே சொல்லு. அப்படி என்ன நடந்தது?” என்று கேட்டான்.

“அப்படி என்ன! உங்க அண்ணனுக்கு மறுபடியும் பொருளை வந்திருக்கிற, ‘கடிகாரத்தைக் குடுத்தவா இப்போது?’ அப்படி என்று கத்திக்க, ‘உன் கடிகாரம் வந்திருக்கா வேணும்! நீயே எவ்வளவு!’ அப்படி என்று தாழ்ந்து எழுந்திருக்க, ‘கடிகாரத்தைக் கழட்டிப் குடுத்திருக்கிறாயா’ என்று சொன்னான். ‘கடிகாரம் வந்திருக்கா!’ என்று கேட்டான்.”

“என் மங்கா? கத்தியே ஏறங்கக் குளிக்கா என்ன?”

“நீ ஒன்னு, நீசான் அடிக்கத் தெரியாமே கத்தியே ஏறங்கிட்டு முடியுமா? மெய்யானாலே உக்காந்து கத்தி”

உமாசந்திரன்

தன்னையப் பார்த்துக்கொண்டதோடு போதும்.
என்னுடைய மாநிலத் தன்னி, அமுலாக்கப்படப் பணித்
தென்று தெரியும். ஏதேனும் இதுபற்றித் தன்னி
தான் இருக்கப்படுகிறதோ தெரியும். ஆனால் நான் ஆம்
அமுலாக்கே அது."

"தெரியும்கூட!"

"தெரியாமல் என்ன? ஆனால் நான் மேம்பாடு
லோடு போல் உக்கிரத்து எதுக்கு என்று தெரியுமா?
எந்தெனவே வெளியாக்கப்படுகிறேன் மீண்டும் உட்கட்ட

லிவள்ளிவிழா-பரிசுத்திட்டம்

ரூ.10,000

முதுதல் பரிசு நூலில்

தைப் பார்க்கத்தான். என்ன மீது... என்ன மீது.... அத்தனையும் வெள்ளி! துள்ளறதும், பாயறதும் ஒன்றை ஒன்று தொரத்ததும் என்ன, வேடிக்கை! என்ன வேணவாட்டு! நாளமுழுதும் பார்த்துக்கிட்டிருந்தானும் பரிசுடத் தெரியாது."

"அதுவேதான் ஆத்தா வச்சிட்டுப் போனதைக்கூடச் சாப்பிட விட்டுக்குப் போகாமே இங்கேயே உக்காந்திருக்கயா?"

"ஆமாம். எப்ப சாப்பிட்டால் என்ன? ஆத்தாவுக்குத் தெரியலா போகுது?"

"ஆத்தாநான் உங்களைத் தேடிக்கட்டியவாச் சொல்லி என்னை அனுப்பிச்சுது மங்கா. உடம்பு முடியாமே விட்டிலே வந்து படுத்திருக்கு."

"ஆமாம்...ஆத்தா எப்பவுமே இப்படித்தான். வேலை வேலன்னு உடம்பை வதைச்சுக்கிட்டா உடம்பு எப்படி நல்லா இருக்கும்?" என்று சிரிப்பிலுள்ள மங்கா. வள்ளி சிரித்தாள். "வேலை செல்லாட்டி பொழைப்பு எப்படி நடக்கும்?"

"என் அம்மா வேலைக்குப் போக மாட்டேன்னு சத்தியம் செய்து ருடுக்கட்டும். அடுத்த நாளை நான் வேலைக்குப் போகிறேனு இங்கையா பாடு" என்று விராப்புப் பேசினான் மங்கா.

"ஐயோ, ஐயோ, மங்காலே, மங்கா...." என்று சிரித்தாள் வள்ளி.

"எங்க வள்ளிவிக்காலே அக்கா. நீ சிரிச்சாத்தான் எல்லவையு நல்லா இருக்கு. கடிச்சுத் தின்றுடலாமான்னு தோணுது!" என்று அவளைக் கட்டிக் கொண்டு முத்தம் கொடுத்தாள் மங்கா.

விட்டில் வெள்ளாத்தான் சேர்ந்து படுத்திருக்கவில்லை. நெடுநெய்ப் பீரந்த துமே எழுந்து மகனாடன் போர் தொடுக்கத்தான் நயாராகக் காத்திருத்தான். மங்காவைக் கண்டதுமே நிறுத்தை போல் சிறிப் பாய்த்தான்.

"எங்கேடி, போய்த் தொலைஞ்சே? சேரது திங்கக்கடத் துப்பிச்சே?"

"பிளிக்கலே ஆத்தா. மூலக் கடைவிலே முறுக்கு வாங்கிச் சாப்பிட்டுட்டேன்" என்னுள் அடர்ந்தவாசை.

"ஏது துட்டு?"

"துட்டு ஏது? கணக்குத்தான்."

"கணக்கா, அந்த முனியாண்டி கடைவிலே கணக்கு வெச்சுக்க வேண்டாமன்னு எத்தனை தடவை சொல்லியிருக்கேன் உனக்கு" என்று ஆத்திரத்துடன் கூறிய வெய்ளாத்தான் மங்காவின் கூத்தலைப் பிடித்திழுத்தான்.

"ஊர் வம்பை விளக்கு வாங்கிக் கிட்டுத் திரியறது போதாதுன்னு

இப்படி வேறே மானத்தை, வாங்கறவா? உன்னை அடக்குவார் இன்னென்னு நினைச்சே?" என்று கத்திக் கொண்டு தன் கைவிலிருந்த விறகுக் கட்டை யால் கண்மண் தெரியாமல் அவனை மொத்த மொத்தென்று மொத்தினான்.

"ஆத்தா, விட்டுடு, விட்டுடு!" என்று குறுக்கிட்டான் வள்ளி.

"நீ போயிடு வள்ளி, இப்படி ஒரு மக இருக்கிறதைவிடச் செத்துத் தொலை யறது மேல். என் கையாலே இவ்விக்கு இவனைக் கொன்னு போட்டுட்டறேன்" என்று மேலும் மொத்திக்கொண்டே யிருத்தான் வெள்ளாத்தான்.

"நல்லா அடி. கொன்னு போட்டுடு. அப்படியாவது உன் ஆத்திரம் நீரட்டும்" என்று அழாமல் கூறியவாறு அவ்வளவு அடிவையும் உடம்பில் தாங்கிக் கொண்டிருந்தான் மங்கா.

கை ஒய்த்ததும் வெள்ளாத்தான் விறகுக் கட்டையை விடுவதற்கு விட்டு அப்படியே பாயில் துவண்டு உட்கார்ந்து இரு கைகளாலும் முகத்தை மூடிக்கொண்டான். அவனது ஆத்திர மெல்லாம் இப்போது அழகையாக மாறியிருந்தது.

"ஹூம்!" என்று அடர்ந்தவாசை முகத்தை ஒரு வெட்டு வெட்டிய மங்கா, உடம்பில் பட்ட அடிசளை உதறியெறிபவன் போல் கைகளால் உதறியிட்டுப் பாணியிலிருந்த சோந்தை மண் சட்டியில் எடுத்துப் போட்டுக் கொண்டு சாப்பிட உட்கார்ந்தான்.

"சிரிப்பதா அழுவதா?" என்று தெரியாமல் ஒரு பெருமூச்சுடன் அங்கிருந்து நகர்ந்தான் வள்ளி.

சுருவியாற்றிலிருந்து வீரன் வாய்க் கால் பிரியும் இடத்தில் ஒரு மேட்டுப் பாங்கான இடத்தில் தன்னந்தனியே அமைந்திருந்தது அந்தச் சிறிய ஓட்டுக் கூரை வீடு. இருபுறமும் உயர்ந்து நிற்றும் பச்சைப் பசேலென்ற மலை களுக்கிடையே குறுகலானதொரு பர் வத்தில் குத்துக் குத்தான பாறைகளி னூடே சுழித்தோடிக்கொண்டிருந்தது சுருவியாறு. அந்த ஆற்றின் போக் கைத் தடுத்து வீரன் வாய்க்காலில் நிறுப்பி விடுவதற்காகப் பாறைகளோடு சேர்ந்தாற்போல் கட்டப்பட்டிருந்த ஒரு தணிவான கவரும் அரை வடுத்து வீரன் வாய்க்கால் அணையும் இருந்தன. வீரன் வாய்க்காலில் தேவைக்குத் தகுந்தாற்போல் தண்ணீரை விடுவதற்கு உதவியாக ஒரு உதவு அணையிற் பொருத்தப்பட்டிருந்தது. கை பவத்தாலேயே அந்தக் கதவை மேலும் கீழும் ஏற்றி இறக்குவ

உங்கள் கேசம் உதிருகிறதா?

இம் மாதிரி அபாயக் குறிகளை
அசட்டை செய்யாதீர்கள்:

★ கேச குகறதம்
★ பெருக்கென்ற, தடிமனட கேசம்

இளமையில் வழக்கை
இவ்வீன எழுடுவதறி பெரும்பாலும்
தடுத்திருக்க முடியும்.

கேசம் குகறதம், கேசம் உதிர்வு ஆகியவை
உங்களைப் பாதித்தால் இன்றே ப்யூர் சில்விக்கின்
உபயோகிக்கத் தொடங்குங்கள். உங்கள்
கேசத்திற்கு ஆக்கம் தரும் பதிலெட்டு அமினோ-
அமிலங்கள் யாவும் அடர்வானவியலியே
செறிந்துள்ளது ப்யூர் சில்விக்கின். உச்சக்
தரவியே அழுத்தித் தேய்த்தால் ப்யூர் சில்விக்கின்
மயிர்க்கால்களை ஊடுருவி, வீசுத்த உலகைக்
கேசத்திற்கு மீட்டுக் கொடுக்கத் தேவையப்படும்
இயற்கையான ஊட்டத்தை வழங்குகிறது.

ஆல் அபென்ட் ஹேர் (ALL ABOUT HAIR) என்ற,
படங்கள் கொண்ட இலவசப் புத்தகத்தை வீங்கள்
பெற மிகும்பிளீக்களாலும் இய் விசைத்திற்கு
எழுதவும்: டிபார்ட்மென்ட் K-1, சில்விக்கின்
அட்டவசரி சீனில், தபால் எண் 727, ஸ்பர்ஸ் 1.

Silvikrin

சில்விக்கின் - கேச ஆரோக்கியத்திற்கான வழி

ப்யூர்
சில்விக்கின்
கேசக் கோளாறு
களின் சிவில்கைக்
காண தோரு
தவிர குளம்
செறிந்த தயா-
ர்ப்பு, ஒரு மாத
சிவில்கைகுப்
பேரதுவானது.

சில்விக்கின்
ஹேர் டிரைஸ்டர்

உங்கள் முகத்தில் உல-
கக் கேசத்தைப்
பாக்காகப் படிப-
புத்திருக்கும்
கேசக் கோளாறுகள்
ஏற்படாமல் தடு-
கப் பேரதுவான
ப்யூர் சில்விக்கின்
அட்டவசியது

தற்கு வசதியாக அணைக்கட்டுக்கு மேலே ஒரு பக்கமாக அமைக்கப்பட்டிருந்த ராட்டின யந்திரம் பயன்பட்டது. மழைக் காலத்தில் கருளியாறு வெள்ளக் கழிப்புடன் சிறி வகுமே, அப்போதெல்லாம் அந்த வெள்ளம் வீரன் வாய்க்காலைப் நீர்த் தேக்கத்தையும் பாதித்துச் சேதம் விளைவிக்காமல் தடுப்பதற்காகக் கடையை நன்றாகத் தூக்கி வெள்ளத் தண்ணீரை ஆறுப் படுகையில் திருப்பி விடுவார்கள். மற்ற சாதாரண நாட்களில் அணைக் கடவு அடைந்தே நிற்கும்.

ஆரம்ப காலத்தில் அந்த அணைக் கட்டுக்களை கட்டுமான வேலைகளும், மற்ற வேலைகளும் நடந்து கொண்டிருந்த போது ஓர் எஞ்சினியர் அங்கேயே தங்கி எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டேண்டிருந்தாயிருந்தது. அவருடைய தேவைக்காகத் தான் மேட்டுப் பகுதியில் அந்தச் சிறிய ஒட்டுக் கூரை வீடு கட்டப் பட்டது. அணைக்கட்டு வேலைகள் பூர்த்தியான பிறகும் அந்த வீடு மாற்றி மாற்றி யாவாவது ஒரு எஞ்சினியருடைய வாகனத்தவமாகப் பயன்பட்டு வந்தது.

சாதாரணமாக அங்கு வந்து தங்கும் எஞ்சினியர் எவரும் இரண்டு மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் அந்த வீட்டில் தங்குவதில்லை. சுற்று வட்டாரத்தில் எங்குமே வீடு இல்லாத அந்த இடத்தில் தன்னத் தனியே இருப்பதற்கு எஞ்சினியர் தயாராக இருந்தாலும் அவருடைய குடும்பத்தினர் தயாராயிருக்க வேண்டுமல்லவா? ஆகவே, அந்த வீடு வருஷத்தில் ஆறு மாதங் களுக்கு மேல் பூட்டித்தான் விடக்கும்.

அங்கு காவலுக்காக நியமிக்கப்பட்டிருந்த கூர்க்காக் பிழவன் போலா தாத் மட்டும் அந்த வீட்டையடுத்த தாற்போல் ஒரு சிறு குடிசையமைத் துக் கொண்டு நிரந்தரமாக அங்கே குடியிருந்தான்.

சாதாரணக் காலம் வேலைகளைத் தவிர கருளியாற்றின் வெள்ளப்பெருக் குக்குத் தகுந்தாற்போல் அணைக் கடையை ஏற்றி விடுக்கும் பொறுப்பும் இப்போது போலாவிடே விடப்பட்டிருந்தது.

எதினமே விரும்பு வேறுபடி இல் லாத பிராணி போலா, அவனுடைய அபிலாஷைகளின் சாமராஜ்யமே அவ னுடைய சிறிய ஹூக்காவில்தான் அடங்கியிருந்தது. விறுவிறுப்பு இல் லாத வேலை, பரி நேரத்துக்கு ஏதாவது சாப்பிட்டுவிட்டு, கையில் ஹூக்கா வுடன் வெய்யிலில் வந்து உட்கார்ந் தால் வெயிலுக்குத் தகுந்தாற்போல்

தகர்ந்து தகர்ந்து உட்காலுவதைத் தவிர வேறு சலனம் தேவையில்லை.

போலாவின் மனத்தில் ஏதாவது குறையொன்று உண்டென்றால் அது அந்த வீட்டைப் பற்றித்தான். தொடர்ச்சியாக யாருமே அந்த வீட்டில் குடியில்லாதது அவனுக்குப் பெரிய குறையாகத்தான் இருந்தது. அந்தக் குறையும் இப்போது நீர்த்து விட்டது. புதிதாக வந்திருக்கும் எஞ்சினியர் அந்த வீடு அமைந்திருந்த சூழ்நிலையைக் கண்டு பரவசமாகிப் போனவனல்லவா?

“ஓ, கூர்க்கா....!”

இதமான மாதம் வெயிலே தகர்ந்த வானு அரைக்கண் மூடி ஹூக்காவில் ரசனையில் ஆழ்ந்திருந்த போலா, மூரட்டுக் குரலில் இந்த அழைப்பைக் கேட்டதும் புத்துணர்வு பெற்றுத் திரும் பினான். கானியண்ணன் நின்று கொண்டிருந்தான்.

“அரே காளி, என்ன தம்பி?”

“ஐயா இவ்வே....?”

“இன்னும் டூட்டிமோந்து திரும்பவே. நீ உக்காரு” என்று எதிரேயிருந்த புல் மேட்டைக் காட்டினான் போலா. அவ னுக்குத் தமிழ்ப் பேச்சு ஏளமாக வரும். எங்காவது வார்த்தை தட்டும் இடத்தில் ஹிந்தி வார்த்தையைப் போட்டுச் சமாளித்துக் கொள்வான். ஆனால் அவனுக்குப் புரிவாத உச்சரிப்பு குற்றியல் உகரம்தான். “உக்காரு” என்று சொல்லும் போது கடைசியே துள்ள “ரு”வைப் பாதிவாக உச்சரிப்பதை அவன் ஒப்புக் கொள்வதில்லை; மாறாக நீட்டியே உச்சரிப்பான்.

“ஏது? ஐயாவை எதுக்க பாக்க னும்?”

“உனக்கு தெரியாதா.... ஐயா தானே எனக்கு எமான்....!” என்று போலாவின் பேச்சைக் கிண்டல் செய்த வானு புல்மேட்டின் மேல் உட்கார்ந் தான் கானியண்ணன்.

“பீடி வேணுமா?”

“இருக்க” என்று தொடித்தவானு கானியண்ணன் சட்டைப் பையிலிருந்து பீடியை எடுத்துப் பற்ற வைத்தான்.

“உன் தங்கச்சி எப்படி இருக்க?”

“நல்லா இருக்க.”

போலா பொக்கை வாயைத் திறந்து சிரித்து விட்டான். சிரிக்க ஆரம்பித்த துமே இருமல் பீடித்துக் கொண்டது. இருமல் சுற்று அடங்கியதும் சிரித்துக் கொண்டே கூறினான்: “நீ அப்பவும் முரடு, இப்பவும் முரடு.”

“எப்பவும் முரடு!” என்று மூடித் தான் கானியண்ணன்.

மோட்டார் ஸைக்கிளின் பப்பட வென்ற ஒளி கேட்டது.

தறுக்காணவ ஒருபுறமாக வைத்த போலா, "ஐயா வந்திட்டாங்கோ" என்று கூறிக் கொண்டே, உடல் முதுகை நிமிர்த்திக் கொண்டு வந்தான். காலியண்ணனும் பிடிவாகக் கீழே எறிந்து காலாய் தேய்த்துவிட்டு எழுந்து நின்று.

அந்த வீட்டுக்குக் குடி வந்து திரைப் பட்டத்துமே செங்கையில் தன் தன்செய் வீரமணியிடம் விட்டு வைத்திருந்த மோட்டார் ஸைக்கிளைத் தனது உபயோகத்துக்காகத் தருவித்துக் கொண்டுவிட்டான் குமரன். முந்திய தலைமுறை யைச் சேர்ந்த கனமான மோட்டார் ஸைக்கிள், மின்சார இலாகா அமைத் திருந்த மலைப் பாதையில் செல்வ தற்கு அது மிகவும் சௌகரியமாக இருந் தது. விட்டிலிருந்து காலியாணவம் மூன்று மைல் தொலைவில் இருந்தது. தேவைய யானால் காலியாவயத்துக்கு ஸ்ரீபெரிய வரவழைத்து அதில் போய்க் கொள்ள முடியும். ஆனால் குமரன் அதை விரும்ப வில்லை. இருபுறமும் காட்டுமரங்களும் சேடி கொடிகளும் சேறித்து வளர்ந்து எற்றமும் இறக்கமுமான அந்த மலைப் பாதையிலே கதந்திரப் பரவலவாகத் தனது மோட்டார் ஸைக்கிளில் கற்று வந்தபே அயன் விரும்பினான்.

சம்பள நீர்த் தேக்கத்துக்குச் செல் லும் மோட்டார் பாதையிலிருந்து அந்தத் தனி வீட்டுக்குத் திரும்பும் நிகழ் பாதை பள்ளமான பகுதியில் விரிது தூரம் இறங்கிய பிறகு சட்டென்று மேல் போகிற ஏறித் திரும்புவது யிருந்தது. மோட்டார் ஸைக்கிள் கேட்டைத் தாண்டி உள்சே எந்த போதுதான் போலாவுடன் காலியண் ணன் நிற்பதைக் குமரன் பார்த்தான்.

"வணக்கம் சார்," என்று காணி? எது இவ்வளவு தூரம்? என்று கேட்டான் குமரன் மோட்டார் ஸைக்கிளிலிருந்து இறங்கிய வாறு.

"நீங்க இப்படிச் சொய்வீங்கன்னு நான் எதிர்பாரிக்கவேயில்லை, சார்."

"என் கடமைகளைச் செய்வாய் இருக்க முடியுமா? நீயே சொல்லு."

"அன்னிக்கு நீங்க என்ன சொல் லீங்க, எதைப் பத்தியுமே ரிப்போர்ட் செய்யறது உங்களுக்குப் பிடிக்காதுன்னு சொல்லுமாயா?"

"உண்மைதான். இப்போது நான் உங்களைப் பற்றி நெருதிராவிடதுக்கா ரிப்போர்ட் பண்ணியிருக்கிறேன்? இனி மேல் இந்த மாதிரித் தவறுதல் நடக்கக் கூடாது என்று தனிப்பட்ட

"எனக்கு உயிருக்கு உயிரான பிரான்ஸ் நீங்க! என் மகன் ஏனா டாக்டர் பப்.ம் வாக்ஸ் டாக்டர் ஆயிட்டா!"

"தொல்லை, உங்களுக்கு உயிருக்கு உயிரான பிரான்ஸ் நீங்க! இனிமேல் எத்தனை உயிர்கள் நீங்கு போனாலுமோ!"

முனையிலே உலக்குத்தாபே எச்சரிக்கைக் கடிதம் அனுப்பியிருந்தேன்."

"அது போதாநா சார்? ஆபீஸ் ருமமா வந்த எச்சரிக்கை எப்படியும் என் சர்வீஸைப் பாதிக்கத்தானே செய்யும்?"

"பாதிப்பதும், பாதிக்காததும் நீ மேல்கொண்டு நடந்து கொள்வதைப் பொறுத்திருக்கு" என்றான் குமரன் சாத்தமாக.

"ஒகோ...." என்று உறுபினான் காலியண்ணன் முகத்தைக் கடுமையாக வைத்துக் கொண்டு.

அவன் முகத் தொற்றத்தைக் கவனித்ததான் போல் குமரன் கூறினான்:

"இதைசெய்கலாம் மவளிடே போட்டுக் கொள்ளாதே, காணி, இனி மேலாவது ஒழுக்காக உன் வேலைமயக் கவனி யோ!" என்று கூறிவிட்டு அங்கு நிற்காமல் விட்டை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். அவனைத் தொடர்ந்து நடந்த வாதே காலியண்ணன் கூறினான்:

"சார், ஆரம்ப காலத்திலேயே இங் கேயே என் வேர்வைகளைச் சித்தி உழைக்க வந்த ஆறு நான், இது

வரைக்கும் யாரும் என் வேலையே குறை சொல்லவில்லை. தேத்து வந்த வங்க நீங்க, உங்கவிட்டேயிருந்து நான் எச்சரிக்கைக் கடுதாசியை வாங்கிக் கட்டிக்கும்படி ஆயிடுச்சு."

"அதற்கென்ன செய்வது காளி? நான் வந்ததும் வராததுமாகத்தானே இந்தத் தவறதல் நடந்திருக்கு. நான் நேத்து வந்தவனாக இருக்கலாம். ஆனால் உன் சூற்றத்தைக் கண்டிக்கும் அதிகாரமும் பொறுப்பும் எனக்கு உண்டு. இப்போது?"

"சார், இந்தக் காளியை நீங்க புரிஞ்சுக்கிடலே."

"அதற்கு அவசியமில்லை. தவிரவும் ஆயில் விவகாரத்தை விட்டு வளரக்கும் கொண்டு வந்து மல்லுக்கு நிற்பது எனக்குக் கொஞ்சமும் பிடிக்காது."

"சார், நீங்க அதிகார மந்தையிலே என்னை எப்படி வேணும்னுடும் அவமானப்படுத்தலாம்னு நினைச்சுக்கிட்டிருக்கீங்க. ஆனா இந்தக் காளி தன்மானமுள்ளவன் சார்."

"அதை நீ உன் வேலையிலே காட்டணும்."

"காட்டத்தான் போறேன். நீங்கனும் பார்க்கத்தான் போறீங்க" என்று அழுத்தலாகக் கூறியீட்டுக் காளி அவனுக்கு வளக்கமகூடத் தெரிவிக்காமல் வேகமாக அங்கிருந்து நடந்தான்.

தாழ்வாரத்தில் போடப்பட்டிருந்த நாற்காலியில் அமர்ந்து எதிரே பள்ளத்தாக்கில் ஓடிச் கொண்டிருந்த கருளியாற்றையும் அதன் இருபுறமும் நெடிதுயர்த்து நின்றிருந்த நிலைகளையும் ரசிக்க ஆரம்பித்தான் குமரன்.

"இந்தக் காளியிட்டே நீங்க உஷாரப் பிடுக்கணும் ஸாப்" என்றான் போலா.

"இது காட்டுப் பிரதேசம் போலா. உஷாராக இருந்துதான் ஆகணும். அது சரி, போலா, உங்களைப் பற்றி நீ ஒன்றுமே சொல்லிக் கொள்ளவில்லையே!"

"சொல்லிக்கொடுக்கு என்ன இருக்கு ஸாப்? உலகத்திலே நான் அகேலா ஆகி, அதுபடி ஸயசு ஆகப் போகுது. ஆண்டவன் இன்னும் எத்தனை வருசம் போட்டிருக்குதோ? இப்படியே தள்ளிட்டுப் போயிடணும்."

"உலகத்திலே உனக்கு யாரும் கிடை யாதுன்னு சொல்றே?"

"பிஷார பூகம்பத்தில் எங்க குடும்பமே நசிச்சுப் போச்சு. நான் ஒருத்தன்தான் மிஞ்சினேன். தற் கொலை செய்துக்க இஷ்டமில்லே. மில்டெரியிலே சேந்தேன். மலேயா, பர்மா, கொலம்பியா எங்கெல்லாமோ என்னை அனுப்பினாங்கோ. நல்ல தவறதுவாங்கன்னா என் கண்ணெதிரேயே சேத்து விழுறதைப் பார்த்தேன். ஆனா எனக்குச் சாவு வரலே" என்று கூறி வந்த போலா, சட்டென்று தன் கண்களைத் துடைத்து விட்டுக் கொண்டான்.

"வருத்தப்பாடே, போலா, உன் கைப் போலவேதான் நானும். சொந்த மென்று சொல்லிக் கொள்ள எனக்கும் இந்த உலகத்திலே யாருமே கிடை யாது" என்றான் குமரன்.

"என்ன ஸாப், தமாஷ் பண்ணீங்க?"

"இப்போ போலா, உண்ணாமலே வேயே நான் வாழ்வில் தவிக்கட்டை தான். நான் பிறக்கும் போதே தாயை விழுங்கிக் கொண்டான் பிறந்தேன். மனமுடைந்த தகப்பனார் பர்மாவிலிருந்த சொத்துகங்களை யுத்தத்தில் பறி கொடுத்து ஒரே குழந்தையான என்னை எடுத்துக் கொண்டு தாய்நாடு திரும்பினார். பழைய பத்துக்களைத் தேடிச் கண்டுபிடித்து என்னை அவர் கனிடம் ஒப்படைக்க நினைத்தாரோ, என்னவோ? ஆனால் தாய்நாட்டில் கால் வைத்த மறுமாதமே அவர் காலம் முடிந்துவிட்டது."

"அப்படியா ஸாப்? என்ன கஷ்டம்?"

"தாய் தந்தை இருவர் முகத்தையும் பார்க்கறியாத அனாதையாகத் தான் நான் என் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினேன். அப்பா கையோடு கொண்டு வந்திருந்த ரொக்கத் தொகை பாங்கில் எனக்காக வைத்து கொண்டிருந்தது. அந்த முதலாக்கி என்விடம் ஒப்படைக்கும் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருந்தவர்களே எங்குத் தெய்வம் போல் உதவினார். என்னை ஓர் ஆசிரமத்தில் சேர்த்துவிட்டு என் படிப்புகெல்லாம் ஏதுமாடு செய்தார். ஆனால் என் தூதிர்ப்படம் என் தெய்வத்தையும் என் விடமிருந்து பறித்துவிட்டது. தந்தையின் ஸ்தலத்தில் அவரை வைத்து வளங்க நினைத்த என் ஆணையில் மண் விழுந்தது. நான் கல்லூரிப் படிப்பை முடித்து வெளியே வருவதற்குள் எனைய அந்த உத்தமரும் என்னைத் தவி மரமாக நிறுத்திவிட்டுப் போய் விட்டார்."

"கேட்கவே துக்கமாயிருக்க ஸாப்."

"ஆனால் என்னைப் பார்த்தால் இப்படி துன்பம் அதுபவித்தவன் என்று தெரிகிறதோ? எல்லாவற்றையும் துடைத்துப் போட்டுவிட்டுக் கவலையில்லாமல் கற்றிக் கொண்டிருக்கிறேன்."

"படிச்சவங்களுக்கும், படிக்காதவங்களுக்கும் அதுதான் வித்தியாசம்" என்றான் போலா, ஒரு பெருமூச்சுடன்.

சூரியன் மிக வாயில் விழுந்து விட்டது. அந்தச் சிவப்பு எங்கும் படர ஆரம்பித்தது.

சட்டென்று போலா ஏதோ நினைத்துக் கொண்டவன் போல் "ஸாப், மறந்தே

போயிட்டேன். ஒரு கடுதாசி உங்களுக்கு வந்திருக்கு" என்னுள்.

"கடுதாசியா? இங்கே எப்படி?" என்னுள் குரான் வியப்புடன்.

"தப்பா பெரிய ஆயில் கட்சான் போட்டிருக்காக்கோ. போய் ஆயில் ஜீப் இந்த ரஸ்தா போகும் போது கொண்டு வந்து குடுத்தாக்கோ" என்று விவரித்தவாறு அந்தக் கடிதத்தை எடுத்து வருவதற்காகத் தன் குடிசையை நோக்கி விளரத்த போலா காட்டரஸிப் புதர் மறையில் பாரோ நிற் பதைப் பார்த்து விட்டுத் திசைத்தான்.

"யாரது?"

"நான்தான் தாத்தா" என்று கூறியவாறு புதர் மறையிலிருந்து வெளிப்பட்ட வள்ளி அவசைக்கே வந்து நின்றுமே போலாவுக்கு ஒரே வியப்பாயிப் போயிற்று.

"வள்ளி, நீ எங்கே வந்தே?"

"ஐயானவப் பார்க்கணும்னு கண்ணன் ரொம்பக் கொலமா வந்திச்சு. என்ன ஆகுமான்னு படித்து தானும் சின்றுலேயே வந்திச்சு. அண்ணன் அபித கொலத்தோடே திரும்பிப் போறதைப் பார்த்தேன். இங்கே தப்புத்தண்டாவா ஒண்ணும் நடந்துக்கிடையே?" என்று பதறித்துடன் கேட்டான் வள்ளி.

"ஒண்ணும் நடக்கலை வள்ளி. பரவ வந்த புலிக்கு உறும்கட்டச் சரியாக் கொம்படுவா."

"எனக்குப் பயமாயிருக்கு தாத்தா!"

"பயப்படாதே வள்ளி, ஐயா தங்க மாண ஆகு. யாரும் அதுபலிட்டே தப்பா நடந்துக்க முடியாது."

"ஆமாம், தாத்தா, ஐயா உன் விட்டுப் போகிறிட்டிருந்ததெல்லாம் என் காதிலே விழுந்திச்சு. பாவம், அந்த ஐயானவப் பத்தி யாருதான் அப்படி நினைக்க முடியும்?" என்னுள் வள்ளி பெருமூச்சுடன்.

"சரி சரி, இருட்டுக்கு முன்னே நீ விட்டுக்குப் போ. ஒண்ணுக்கும் கவலைப் படாதே" என்று அறிவிட்டுப் போலா கடிதத்தை எடுத்து வருவதற்காகக் குடிசைக்குள் சென்னுள்.

வள்ளி அங்கிருந்து செல்வதற்காகத் திரும்பினாள். அதற்குள் 'ஐயா'வே எழுந்து வருவாரென்று அவள் எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்? போலாவிடமிருந்து கடிதத்தைப் பெற வேண்டுமென்ற பரபரப்புடன் குமரன் அங்கு வந்த போது வள்ளியைப் பார்த்து விட்டான்.

"இதென்ன, நீ எங்கே வந்தே?"

"சார், அண்ணன் தப்புத் தண்டாவா ஏதாவது பேசியிருந்தாலும் மன்னிக்கடுக்க. வெனிப் பார்க்கவக்குத் தான் முரடாத் தெரியும். ஆனால் அது மனசிலே ஒண்ணும் கிடையாது."

"அண்ணனுக்குத் தங்கை சிபாரிசா? பேஷ், ஆயில் வேலை இப்படி நடந்தால் உருப்பட்டாப்போலே தான்."

"தப்பு எம்மேலேதான் சார்! அண்ணன் மேலே கிடையாது. அத் லேவதான் என் மனசு கேக்கலே. ஓடி வந்தேன்."

"அது என்னிக்கோ நடந்த விஷயம். இனி மேலாவது உங்கண்ணனை ஒழுங்கா கவலைவைக் கவனிக்கச் சொல்லு. இப்படி யெல்லாம் தனிச்சொல் நீ தன் னத்தனியே வரக் கூடாது."

"ஆபத்துக்குப் பாவமில்லென்னு."

"இங்கே யாருக்கும் ஆபத்துஇல்லை. காலா காலத்திலே நீ வீடு போய்ச் சேராமல் இருந்தாத்தான் ஆபத்து."

"நான் வரேன் சார்...." என்று அவனைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டுவிட்டு வள்ளி அங்கிருந்து சென்னுள்.

போலா கொண்டு வந்து கொடுத்த கடிதத்தைக் கையில் வாங்கியதுமே குமரனின் முகம் மலர்ந்தது. நண்பன் வீரமணியின் கையெழுத்து! தனக்கு உலகம் யாருமே கிடையாது என்று சற்றுமுன் சொன்னது எவ்வளவு மடத் தன்ம! உயிருக்குயிரான வீரமணி இருக்கும் போது அவனைத் தனி மரம் என்று யார் சொல்ல முடியும்? ஆர அமர உட்கார்ந்து கடிதத்தைப் படிக்கும் துடிப்புடன் வராந்தாவை நோக்கி விளரத்தான். (தொடரும்)

பாரதமன் அபிசகவட்டியல்.

மகாகவி பாரதியின் தீர்மான நாளையொட்டி வெளிவரக்கூடிய விதழில் கவிஞர் பேருமானின் அடிக்கடை நடைபயிற்சி உட்படிக்க கவிஞர்கள் விரிவான கவிதைகளைத் தொகுத் தவித்து நமது அஞ்சலிகளைச் செலுத்துகிறோம்.

அருந்து வரும் பக்கங்களில் காணலாம்

உயிர்

உள்ளத்தில் ஒருகண்ணைப் படைத்துவைப்பேன் - அதன்
ஒளிதன்மையில் பெரும்புண்ணைத் துடைத்துவைப்பேன்
உள்ளத்தில் பெருவெள்ளம் அடக்கிவைப்பேன் - அதன்
ஒட்டத்தை இருவிழியில் மடக்கிவைப்பேன்

உள்ளத்தில் பெருங்காற்றை அடக்கவைப்பேன் - இந்த
உலகத்தில் புயற்சாற்றைத் தொடக்கிவைப்பேன்
உள்ளத்தில் இனத்தென்றல் அனைத்துவைப்பேன் - இங்கே
உயர்வென்னும் காதலுக்கேவர் துணைவைப்பேன்

உள்ளத்தில் பெருந்திறை ஒட்டிவைப்பேன் - அந்த
ஊழித்தீ யென்றுமேய் ஒட்டிவைப்பேன்
உள்ளத்தில் இருவினக்கை ஏற்றிவைப்பேன் - அதை
உயர்ஞானச் சுடரென்று போற்றிவைப்பேன்

உள்ளத்தில் வானத்தில் உயர்வுவைப்பேன் - இங்கே
உயர்வுக்கோர் ஞானமறை பொழிவுவைப்பேன்
உள்ளத்தில் படைமயவெனும் மகிழ்ச்சிவைப்பேன் - இந்த
உலகத்துச் சோலையிலே மலர்ச்சிவைப்பேன்

உள்ளத்தில் உணர்வெல்லாம் சுட்டிவைப்பேன் - அதன்
உயிரோட்டம் கவிதைவிலே காட்டிவைப்பேன்
உள்ளத்தில் சலனத்தின் காடிவைப்பேன் - இந்த
உலகத்தில் சலனத்தின் கோடிவைப்பேன்.

11 நவம்பர் 1966

புதுப்பொருளைத் தேடுகின்றேன் !

"பாகுதி"

பழம்பெட்டப் பலவஞ்சனும் படித்துப் பார்த்தும்
பக்குவமாய்ச் செயலினைப் பிரித்துச் சொத்து
அழகான கவிதைகளைச் சென்று சொல்லும்
அற்பச்செயல் புரிவதற்கே அதன் கிளேன்!
அழகாகவும் அன்றாடம் காணு கின்ற
அருங்காட்சி பலவினிலும் பண்பைச் சேர்த்தும்
பழகுதல் நடைபிணியை பாடி தற்காப்
பாலவன்யான் புதுப்பொருளைத் தேடி கிளேன்!

காட்டினிலே உறைந்திருக்கும் எழிலை யெல்லாம்
கவிதைகளாய்ப் பலகாலம் படித்து விட்டேன் !
நாட்டினிலே நடக்கின்ற நிகழ்ச்சி பெல்லாம்
தவறாடி செய்துகளாய்ப் படிக்கின்றேன்யான்!
விட்டுக் கொடுத்திருக்கின்ற காட்சி தம்மை
விடுவித்தாய் உருக்கொடுத்து எழுதி வைத்துப்
பாட்டு என்று சொல்வதற்கு நாணு கின்றேன் !
பாலவன்யான் புதுப்பொருளைத் தேடி கிளேன்!

கன்னியின் மெனியெழில் சிறப்பை யெல்லாம்
கணக்கற்ற வர்ணனைகள் செய்து விட்டேன் !
அன்புமொழிப் பெருமை பெல்லாம்
அழகாகவும் கவிதைகளாய்ப் புனைந்து விட்டேன் !
விளையாடும் மழலைகளின் சிறப்பை யெல்லாம்
சேர்த்தெழுதித் கவிதையெனச் சொல்ல தென்றால்
என்முனையோ பலவெழுதி வைத்து விட்டேன் !
எதைநானும் புதுமையென எழுதி வைப்பேன்!

முன்னோர்தம் யாழ்வுமுறை சிறப்பி் தேடி
மொழிப் பெருமை நூற்பெருமை இளம் பெருமை
இன்றும்பல் சிறப்பையெல்லாம் கவிதை யாகக்
இலக்கியமாய்ச் செய்துவிட்டேன் கவிஞர் பாலேன்!
என்னததைத் கவிஞரெனும் மற்றதா றென்று
எண்ணாத எண்ணமெல்லாம் என்னவி யெங்கே
எனினென்றும் துடித்துக்க வாடி கின்றேன்!
எழுதிடேன் புதுப்பொருளைத் தேடி கிளேன்!

மின்னிளமை

மதுரைநாதன்

ஞானக் குளத்தினில் மூழ்கி வந்தேன்—ஒரு
காணக் குயிலிடம் பேசி வந்தேன்—முகில்
வானத் திடை ஒளி மோகினியாள்—புது
முத்தம் கொடுத்திட ஓடிவந்தாள்

வேதத் திரை கடலாடி வந்தேன்—மது
தேகம் மிளுக்கிட ஓடிவந்தாய்—புனை
யாக நிலைத்திடும் யாக்கை தனில்—புது
மாயம் நிகழ்த்திட வந்தனையோ?

தூரத் தெரிந்திடும் தொற்றத்திலே—ஒரு
மாயப் பகையே காட்சி தரும்—தொலை
தூரக் கனலினில் ஆட்ட மிடும்—பல
காலக் குமிழிகள் செத்துவிடும்!

காத வரும்பிடும் ஸௌந்தரியே—ஒரு
'காலம்' விதைத்திடும் மின்னல் கொடி—தடம்
பார்த்து நடந்திடும் வேளையிலும்—இடம்
மாறி மிதித்திடும் மின்னல்கொடி!

ஓரிடம் மின்னலுக் கேடடியோ?—கொடுந்து
குட்டினில் ஆட்டங்கள் காட்டுவதும்—பொறி
மாறிடும் வேகத்தில் ஆறிடுவாய்—மின்னர்
யாரிடம் எதிரையத் தேடிடுவாய்?

□□□□

மாலாவிழி மங்கை நிற்க
மயங்கி மயிலும் பார்க்கத்
தேன்மொழி தமிழில் பேரத்
தேளிந்தி. அமர்ந்த, நங்கே
எழிலிழை மெனி நாகி
ஏத்திழை மயில் நோக்க
மெழிலிழை காலில் வாயும்
மெழிப்பு. மயிலும் நானும்!
மயிலுடைய நோக்க மோன்று
மங்கையின் சந்தை நோன்று
கயல்விழி கலக்கல் நோக்க
காலில் எழிந்தி நோக்கும்!
கால்கால் விளைய பார்க்கும்
சாமந்திடம் மயலா தல்லால்
மயமால் மயலா மயலா
மயலே நுகர மயலா!
காலில் அழகின் வெற்றி
காலம் மயலுக் கேள்வியே
மயலில் சான்றம். மயலா?
மயலில்! கேட்ட மயலா?
அழகுடன் மெட்டி மெட்டி
மயலில்! கவித்து பார்க்கம்
மயலும் மயலா மயலில்
மயலுடன் நுகருவித் தான்!

குடந்தை புத்தேவரத்தினம்

மயிலும் மங்கையும்

நாளுக்கு நான்...
உங்கள் மேனியெழிலை
ஒங்கச் செய்வது
ரெக்ஸோனா

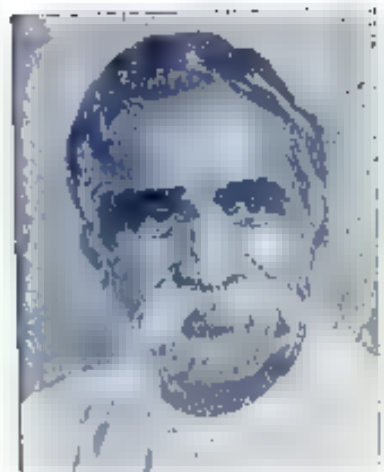
அழகுசாதனைத் தைலங்கள் இரண்டாம் வரிசைக் கைகளை
யாழிய 'கேழல்' அடங்கியது ரெக்ஸோனா ஒன் ஹாண்ட்:
பூலிக்கும் இடைய நறுமணம் கொடுப்பதாம் உங்களுக்கு
விந்நாநிலவச் செய்வது ரெக்ஸோனா ஒன் ஹாண்ட்,
அன்றாடம் உபயோகியுங்கள் ரெக்ஸோனா.

தேவ் உயங்கிய ரெக்ஸோனா
உங்கள் மேனியெழிலுக்கு உகந்தது

இந்தந்தான் கிவ் தயாரிப்பு

கிவ் டி.டி. - 11, 12, 13, 14, 15

ஒருவர் பிரான்ஸ் போட்டு, கூட இருந்து கட்டிக் கொடுத்தது. அந்த இஞ்சினியரை அவர்கள் புகழ் புகழ் என்று புகழ்ந்தார்கள்.

"எனக்குப் பங்களா முழுதுமே சுற்றிக் காண்பித்தார்கள்.

"கட்டடாவம் நீங்கள் அந்த இஞ்சினியரைப் பார்க்க! வேண்டும்" என்று கேட்டுக் கொண்டார்கள்.

"குளிப்பதற்காகப் பாத்ரூம் போனேன். குளித்து மூடிவதற்குள் பாத்ரூமில் மூழங்கால் உயரம் தண்ணீர் கட்டிவிட்டது.

"தண்ணீர் போகிற குழாயில் ஏதாவது அடைத்துக் கொண்டதோ? இல்லை, இல்லை. தண்ணீர்ப் பார்த்தேன். எனக்குச் சிலிப்பும் அதிசயமும் தாளவில்லை!

"தண்ணீரோடும், அவருடைய மனைவியிடமும் நேராகப் போல் 'உங்கள் இஞ்சினியரைப் பார்த்தேன்' என்று சொன்னேன். அவர் ஊன்காசால் ஒரே ஆச்சரியம். 'அவர் இன்று ஊரில் இல்லை' என்று ஒருவருக்கொருவர் முகத்தைப் பார்த்துக் கொண்டார்கள்.

"யார்! சொன்னது ஊரில் இல்லை என்று? என் பிண்ணல் வாருங்கள். இதோ காண்பிக்

ரசிகமணி டி.கே.சி

கி.ராஜநாராயணன்

ரசிகமணி டி. கே. சி. ஓர் இலக்கியவாதி மட்டுமல்ல; சிறந்த வாழ்க்கை வாதிரும்புடைய டி. கே. சி. அவர்களுடைய பெயரைக் கேட்டுக் கொண்டேயிருக்கின்றோம். அவதானிடப் பார்த்துக் கொண்டேயிருக்கலாம்.

அவருடைய முக பாவம் விஷயத்துக்குத் தக்கபடி வெவ்வேறு இரத்தினங்களாக - அப்படியே மாறும்.

ஒரு விஷயத்திலே மேல் நகைச்சுவையுடைய உயிழைய போது முகமும், கைகளும், குரலிலே ஏற்ற இறக்கங்களும் வெறுப்பை அப்படியே கொண்டு வந்து நிறுத்திவிடுவர். தம் வாழ்க்கை விஷயத்தை விட்டுவிட்டு, கண்களுக்கு அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கத் தோன்றி விடுவதும் உண்டு.

"ஒரு சமயம் பெங்களூர் போயிருந்தேன். எங்காரும் எவ்வுடைய அத்தியந்த நண்பர் ஒருவருடைய வீட்டில் - வீடு என்று சொன்னால் அவருக்குக் கோபம் வரும்! - பங்களா; பங்களாவில் இறங்கியிருந்தோம்.

"ரோம்ப ரூபாய் செலவழித்துக் கட்டி விடுதல் நண்பர் அந்தப் பங்களாவை, ஊருகில் உள்ள ஒரு மெயிட் இஞ்சினியர்

விதேன்" என்று சொல்லிப் பாத்ரூம்குள் கூட்டிப் போய், 'அதோ தெரிவித்தே, தண்ணீர் போகக்கூடிய குழாய் அந்தக் குழாய்க்குள் இடக்கிரை உங்கல் இஞ்சினியர்' என்று சொன்னேன்."

டி.கே.சி. அவர்களுடைய தூரஸ்வத்தோடு கூடிய அண்டனத்தை எவ்வோரானும் கட்டிவிட்டுப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அவர் ஒரு நெருங்கிய பழையவர்களுக்குத்தான் அதன் தெளிவான தாதுபிரியம் வளங்கும்.

திடீரென்று உங்களைப் பார்த்து, "மதுரை எங்கிருக்கிறது தெரியுமா?" என்று கேட்பார்.

நீங்கள் விழி விழி என்று விழிப்பதைப் பார்த்து உங்கள் மனக்குள் அருப்பம் போம். இப்பொழுது அதற்கு விடையை டி. கே. சி. அவர்களே சொல்லுவார்.

"மதுரை வண்டலில் இருக்கிறது" என்று ஒவ்வொருவருக்கும் சொல்லுவார்!

நீங்களோ 'இதெதடா சங்கடம்' என்று நினைத்துத் தலித்துக் கொண்டிருக்கும்போது, டி. கே. சி.யே அந்த தூரஸ்வப் புதிதான அளிப்பார்.

ரங்கமணி அவர்கள் இன்று நம்மிடமே இருந்திருந்தால், 85 ஆண்டுகள் நீடித்திருந்தும், இந்தச் செப்டம்பர் 8-ஆம் தேதியில், ஆண்டுதோறும் அவர்கள் செய்த தாமித் திருக்குறறுகளில் சில அடியங்கள் மேற்கு அமைதிமான நுதற்பல் ஒரு கிழாக்காக கொண்டாடி வருகிறோம். இந்தச் சமயத்திலே ரங்கமணியின் சில பண்புகளை நினைவுகூருவோம்.

- சூரியி.

"கொஞ்ச நாளைக்கு முன்பாக, மதுரை வில் தம்முடைய தயிற்சி பெறும் பணிகளை ஒன்றுகூடினார்கள். உடனடியாக பரிந்துரை, கல்வியாபாயண கமிட்டிகளைப் பற்றியும் பேசி முடிவாக..." இப்படிச் சொல்லிக் கொண்டு செட்டிமென்ட்மென்ட் திரு. அந்த இளை. செட்டிமென்ட் சரி செட்டி இரண்டு பந்த வேகத்துடன் மூத்தராய்ப்பு எவப்பதுமே தெளிவாக, "அந்த பேச்சுமர்கள் அங்கமும் இங்கெங்கும் பேசினார்கள்" என்று முடிப்பார்!

பின்னொரு நாள் சமையல் கிணைப் பற்றிய பேச்சு வந்தது.

"நம்முடைய உணவு வகைகளைச் சமைத்துத் தொட்டுப் போட்டு உண்பதற்கு எந்தெந்த உகாறுபவமே தனி..."

டி. கே. சி. அவர்கள் இதில் சாப்பிட்டுத் தித்தித்த நாள் கண்ணுப் பார்த்து அதுபலிப் போன். தயிர் இடையில் சிறிது விட்டுக் கொண்டு அந்த இடையில் காய்ச்சும் மருதியில் கொண்டு வந்து, 3-4 மீட்டரையும், மோதிர மீட்டரையும் பிரித்து இடில் சாப்பிட்டு அது சரிசெய்ய சமைத்து உட்கொண்டு தயிர்ச் சமைப்பது எடுத்து விட்டார். எடுத்துப் பச்சைப் படாமல் நீட்டிய நாகிலும் மீது அந்தப் பண்டப்பிட்டு ஒர் அறுகு. இதில் துண்டிட மிருசாயல் மீட்டர்களாக நீலத்தை எடுத்துப் 'மாய வித்தா' நமக்கு வரவே சேம்பாது. "ரவன் என்று ஒன்றை உண்டிப்பான்" யிருக்கிறேன். இதற்கு எவ்வளவு பாராட்டினாலும் தரும் தயிர். பவகா வகைகள் இருக்கிறதே; அட்டையப்பா!"

"பிரயாணத் தொண்ட" என்று ஒரு வகை தொண்ட இருப்பதாகச் சொல்லக் கேட்டு அதிசயித்தோம் நான்கள்.

"அந்தக் காலத்திலென்னாம். இந்த மாதிரி வாகன வாகனக் கிடைப்பதில்லை? தென் காவிரியிலிருந்து சேல்க்குப் போகவேண்டுமானால் கூடாது என்றுதான். போய்ச் சேர முன்னு நாட்டினாவது ஆறும். வறியில் வைத்துச் சாப்பிட்டு சித்திராவண்டினாலும், பிரயாணத் தொண்டைக் கொண்டுபோகவேண்டும்.

"பிரயாணத் தொண்ட கடுகிற முறையும், அதற்கு மாவ ஆட்டுகிற மாதிரியும் ஒரு தனி வகையாவது. இந்தத் தொண்ட நோக்கு நாட்டினாக்குக் கொடும் இருக்கும்; குடியும் அடிகமாய்க் கொண்டு வரும். இதற்கென்று ஒரு வகைக் குழம்பு இருக்கிறது. அதைக் குழம்புக்கும் பிரயாணத் தொண்டக்கும் ஒரே கொண்டாபட்டதாம்!

"மோர்க் குழம்பு இருக்கிறது. அந்த வகைத் துண்டித் தயிர்ச் சாப்பிட்டுக்கொது. மறுநாளைக்குத்தான் ரொம்ப விசேஷமாக இருக்கும்; மறுநாளைக்குத்தான் அதில் ருசி விடையுமே."

இரு சமயம் டி. கே. சி.யிடம் இப்படி ஒரு கேள்வி கேட்கப்பட்டது:

"பாட்டில் வறுகிற பச்சைகளின் மூதல் அடிமைப் பதிவென்று நடவடிக்கை மட்டுமேயாகிவிட்டது? ஒருதரம், ரெண்டுதரம் பாடினும் போதாது!"

டி. கே. சி. இதற்குக் கேள்விக்கே கேட்டு அதுபலித்துச் சித்திரார். அப்பறம் சொன்ன

வார்: "ஒரு சமயம்: தம்முடைய தந்தை வறுகத் தங்கையைச் சமைப்பது பிடித்து அவருக்கு வந்தான். வரும் வழியில் தங்கை வீசு காலில் ஒரு கல் தடுக்கிக் கீழே விழுந்து விட்டாள். கட்டிக்கொண்டு வந்த அண்ணன் மூதலில் அந்தப் பார்த்ததும், "ஹயோ!" என்று சொன்னும். அவனுடைய அக்காள் மார்த்தாள். கொஞ்சம் பவக்க நீட்டி, "தயிர்..." என்று சொன்னும்.

"இதைத் தயிர்மும் பார்த்துப் பார்த்தது, அவன் இன்னும் ஆறுதலாகி நீட்டி, "தயிர்..." என்று சொன்னும்.

"இப்போதுதான் சிலுவை. மூன்றுதான்; ஆனால் அதன் பாவங்கள் கடுகிலாகிக் கொண்டு போகிறது. பண்ணியில் ஆவர்த்த சங்கை அங்கு பாடலில் இதர அடிக்கலின் துண்டித்தனங்கள் கூடக்கூட அந்தப் பாவத் தின் அருத்தம் கடுகிறது.

"இந்த மாதிரி அந்தந்தில் உதவாத - பாடலின் சொற்களைச் சிறைக்கும்-ஆவர்த்த சங்கைத் தம்முடைய செய்து பாடுவதே பாடுவதற்கு முன்மைவை உண்டாக்கும்" என்றார்.

டி. கே. சி.க்கு வடநாட்டுத் தயிர்வா வாகியில் மெல் மிருத்தமோகம்.

"அவர்களைப் பாருங்கள், சுச்சேரிகளில் தயிர்வாமை எவ்வளவு அடக்கமாகப் பாட் டைக் கெடுக்காமல் வாங்கினார்கள் என்று. தம்முடைய மிருதங்கள் வித்துவான் கச்சேரிக் களில் மிருதங்கள் வாசிய்ப்பது எப்படி இருக் கிறது தெரியுமா? உண்டி நாள் பாட்டைக் கேட்க வந்தேனா; விடுவது; விடுவது என்று நம்மையப் பார்த்துக் கேட்டிரு மாதிரி அருகிருக்கன்."

இதற்குள் பந்தப் பந்த நிறைய சொல்லி விடுகிறார்.

"விதப்புகைப் பார்த்துப் போது, சிற்பியின் அபார வேஷப்பாடுகளைப் பார்த்து மட்டுமே பாராட்டுகிறது என்பது ஒரு காமாசியவின் லாசியம். 'கருப்பின் கொணவை, எப்படிச் கல்வில் கொண்டு வந்திருக்கிறேன், பாருங்கள், கல்வில் சங்கிலி வளைவகளைச் சென்று விட்டாடு!' இப்படி வேண்டாம் சொல்லிப் பாராட்டுகிறார்கள். ஆனால் இது அங்கு விஷயம்.

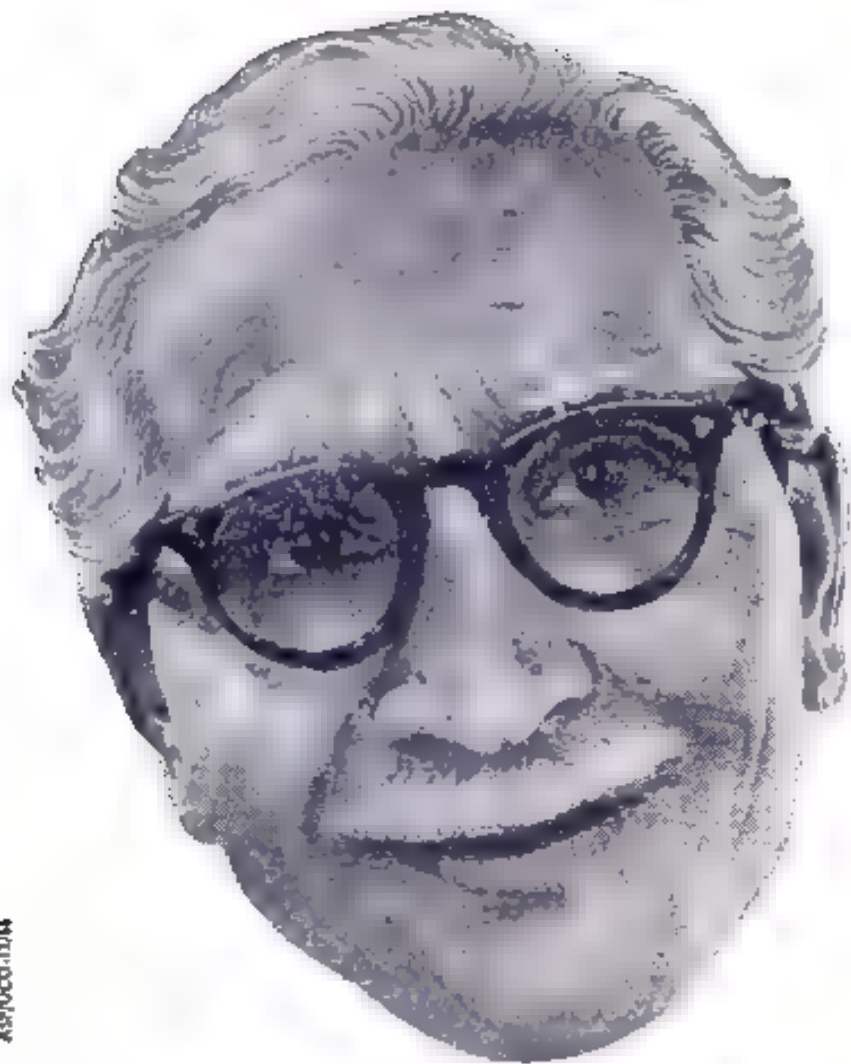
"அந்தக் கல் கிணியில் யகத்தின் பாவத் தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறதா சிற்பி? அது இன்றி மற்ற சங்கிலிகள் எல்லாம் இருந்து என்னத்துக்கு?

"நான் பார்த்த வரையில் தென்காடுக் கொல்லில் உணவு சிறப்புகளில் இந்த பாவம் மிக அற்புதமாக வந்திருக்கிறது. முக்கியமாக அந்த நடவடிக்கை இருவரின் கிணிகள் அதிர்ச்சியுடையவை."

இப்படியாக ரங்கமணி அவர்கள் சொல் லிய விஷயங்களைப் பற்றி எழுதிச் கொண்டு போகலாம்.

இந்த உலகத்தைப் பார்த்து எப்படி அதுபலிக்க வேண்டும் என்று கற்றுத் தந்தார் என்னுக்கு.

குறுகுடிதில் வைத்து நடத்திய அந்த "சுவகா சாதி" உடல் நான் இன்றும் நினைக் கிறேன்; என்றும் நினைப்பேன்.

**வேலை செய்யும் காலமெல்லாம்
அவன் சேமித்திருந்தான்...
இன்று அவன்
'கவலையற்ற மனிதன்'.**

தலைமை ஆர்ப்பாட்டம்

பணம் சேமிக்கவும், கரண்டி, லேனிங்ஸ், கிளெட்—ரெக்கரிங்
டிபார்ட்மென்ட் ஆகிய கணக்குகள் வைத்துக்கொள்ளுங்கள்
எல்லா வசதிகளையும் வழங்குகிறோம்.

கல்கி வெள்ள வீழா சிவகமலம்
மோடியில் முக்தவது பரிக பெற்ற கதை-4

“ஏம், லக்ஷ்மி....!”

லக்ஷ்மி....!”

“வந்தேன் மாமி! மாமி.... இவ்வே மகன் என்னை எங்கமின்னே கூப்பிடுங்கோ!”

“ஏன்டி, யம்மா....?”

“எங்க அம்மா என்னை அப்படித்தான் கூப்பிடுவா. ‘லக்ஷ்மி’ என்று கூப்பிட்டால், யாவரையோ கூப்பிட்டு மாதிரி இருக்கு.”

“ஏன்டி! ‘லக்ஷ்மி’யிடு நான் பெயரை விட்டு விட்டு எங்க மின்று கூப்பிடச் சொல்லுகிறேன்” என்று என் மூத்த மகன் ரமாமேட்டான்.

“போய்கோ, அக்கா! உங்களுக்கு எப்பவும் தெரிதான்!”

எங்கமி எனப்பட்டு ‘லக்ஷ்மி’ நம் கரகங்களையுடையதாயில் துண்டித்துக் கொண்டு ஓடி விட்டான்.

“அம்மா! நீ இவனை எவ்வளவுக் கொண்டு எப்படித்தான் காலம் தய் எப்போதென?” கவி லிருந்து பிரசவத்துக் காக வந்திருந்த ‘ரமா’ அதுவதுக் கொண்டு மேதுவாகறா ருக்கியிற் அமர்ந்து கொண்டாள்.

“லெண்ட் பெண்ணு ஏறும் காரியம் நம்முடக் செயலாளா. எங்கும் இப்போழுது ஒத்தாளாக்கு ஆள் லெண்டியிருக்கு. கூப்பிட்ட ருளுக்கு ஒடிவர ஆள் இருந்தால் தேவலை என்று நம் விட்டுக்கு வரும் சான் இரகலிடம் சொல்வேன். தமக்குத்

தெரிந்த ஏழைப் பெண்ணென்று கொண்டு வந்து விட்டிருக்கார். பாவம்! அப்பா. அம்மா இவ்வளவும். சித்திசிட்டே அவள் அவன்னைப்பட்டுளாம். கறுதற்பாய் ஒடிவாடிச் சொன்னதைச் செய்கிறான். டான் போய். உன் பிரசவம் நல்லபடியாக முடிவானும். அதுவளரவில் அவன் இருக்கட்டும்.”

“மாமி! மாமி! இவ்விக்கு முறுக்குக்கு அரிசி உறுப் போடதேனா?” என்று கேட்டுக் கொண்டே எங்கமி தன் பாவகையை முறுக்கிக் கொண்டு வந்து நின்றான்.

“ஏன்டி. திடீரென்று முறுக்கு வேலை என்னம் போச்சு?”

“இப்போ, மாமி! தேவதை ரமா அக்கா முறுக்குச் சாப்பிட்டு நாளாக்கம்னு சொன் றுனோ! நீங்க போடுங்க மாமி. நான் அரிசி இடிக்கிறேன். மசக்கைக் காரா கேட்டதைச் செய்த கொடுக்க வேணும்னு எங்க அம்மா சொல்லுவா!”

“சரிதான் போடி. பெரிய தூத்துப்பாட்டி! உங்களை நம்பி அரிசி கறுப்போட்டால் வார் இடிக்கிறது? வார் கத்திது? எனக்கு ஏக வேலை இருக்கு. இன்னொரு தான் மீனாட்சி மாமி வயக் கூப்பிட்டு முறுக் குச் கற்றுச் சொல்ல வாம்.”

“வேண்டாம் மாமி! தானே கமராக் கத்து வேன். நீங்க போடுங் கறாம்.”

“சரிதான் போடி! போய் அடுப்பைக் கவனி. ரம் போய் விடப் போது!”

சிறிது நேரமாகியும் எங்கமி அங்கிருந்து தகராறாகப் பார்த்த தும் எரிச்சலுடன், “ஏன்டி, நிக்கிறே!” என்றான்.

எங்கமி விகம்பிக் கொண்டே, “என் மேனை உங்களுக்கு தம்பிக்க இல்லை, மாமி!” என்றான்.

ரமாவும் தானும் அதிசயத்துடன் அவளை உற்றுப் பார்த்தோம். இதைக் காலத்திய், ‘வேலை செய்கிறேன்’ என்று சொல்லி அழும் பெண்ணும் இருக்கிறதா என்று எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது.

அன்று தான் சொன்னபடியே, எங்கமி மாலிடித்து, முறுக்கு கத்தி, என்னெனயிற் போட்டு எடுத்தது. அதைக் கரகரப்பாகத் தட்டிய போட்டு, ரமா முன் கொண்டு வந்து வயத்தப்போது எனக்குக் கண்களில் நீர் துளத்து விட்டது.

எப்படியிருந்தாலும் இந்தப் பெண்ணைக் காப்பாற்றுவது என்று மனசுக்குள் நிர்மானம் செய்து கொண்டேன்.

எங்கமி எனக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகத் தான் வந்து அமைதி விட்டான். பதிறுக்கு வயதுள்ள பெண்ணாகவே அவள் தொடர் வகை. சில சமயம் அவள் பேச்சு வந்தேயே நிகைக் வயக்கும். பெரிய குழம்

பத்திம் வந்து சேர்ந்த வேலைக்காரப் பெண்ணு கிய அவள் தோன்றவில்லை. தொழில் விட்டது என்போர் அந்நவரையும் விகிரம் செய்து கொண்டு விட்டாள் எக்கமி. எக்கமி இல்லாமல் விட்டது ஒரு காரியமும் தடக்காத என்ரு நிலைமைக்குக் கொண்டு வந்து விட்டாள். அவள் மூலம் களித்த நான் பார்த்ததே இவ்வம். அவளைவிட வயதான என் பெண்கள் இருவரும் கிரகணசக ஆரம் விஜயங்கல்கள் விஜயங்குமிப்பாது இப் பெண் மட்டும் அதுக்காமல் கலிகாமம் வேலை செய்கிறத என்ரு எனக்கு ஆச்சரிய மாக இருக்கும். எக்கமியின் கபாவம் கிவித் திரமானது. பரம 'வெகுளி'. அவளைப் பற்றித் கொள்ளாதவர்களுக்கு அவள் பேச்சும், செய்கையும் எரிச்சலியே தரும்.

இரவு பதினாறு மணி. ஒரு குட்டித் தூக்கத்துக்குப் பிறகு கீழ் ஏதோ சந்தம் கேட்கவே, புன் உருட்டுவிறதா என்ரு என்ரு பாரிக்க எழுந்து வந்தேன். சாமான் அறையில் வெளிச்சம் தெரித்தது. எக்கமி என்னை மெல் தின்று கொண்டிரு, சாமான்களை வெவ்வாய் நகர்த்தி ஒட்டை அடித்துப் பெருக்கிக் கொண்டிருந்தான்.

"என்னை வேதானம்! என்ன செய்கிறேன்?"

"தூக்கம் வரவில்லை மாமி! சாமான் அறையை ஒழிக்கப் பெருக்கணும்னு சொல் கிண்டிருக்கிறேனா சூப்பகம் வந்தது!"

"சரிதான்! இறங்கு கிரி! கலிசென் தேரம் பார்த்தான் சாமான் அறையைப் பெருக்க. வேதானம்போன வேலை செய்கிறது போதும். விடிந்து பார்த்துக்களாம்!"

"திடீர் போய்ப் படுத்துக்குங்க மாமி! நான்-தொழிலே முடிக்கட்டுக் கொஞ்சம் அரிசியும் பொறுக்கிட்டுப் படுத்துக்கிறேன்."

"ஏங்க! உனக்கு என்ன உடம்பு இருப்பதோ செய்து வைச்சிருக்கு! இறங்குடி. எக்கமி! நீ தூக்காவிட்டாலும் என்னை யாவது தீய்மையா தூக்கிவிடு!"

"ஏன், மாமி! ரொம்ப சந்தம் செய்து உங்களை எழுப்பி விட்டுப்போகு?"

"இறங்குடிக்கு....."

மௌனம். உம்மென்று வைத்துக் கொண்டு எக்கமி கீழ் இறங்கினான். கண் கலித் துளித்த கங்கவீர நான் அவளறி யாமல் துடைத்துக் கொண்டேன். இப்படி யும் ஒரு பெண் என் மெல் அபிமானம் வைக் குமா? என் மனம் நெகிழ்ந்தது.

மத்திரானைப் பன்னிரண்டு மணி. திடீர் சென்று ரமாவைக்கு இடுப்பு வலி கண்டது. டாக்டர் இன்னும் பத்து நாட்கள் செவ்வும் என்ரு சொல்லியிருந்ததால் சிறிது அறாக் ிரவையாக இருந்து விட்டேன்.

வேலைக்காரணும் நூக்கு நாட்கள் கீவிய எழுக்குப் போயிருந்தான். குழந்தைகள் எவ்வோரும் பள்ளிக்குச் சென்றிருந்தனர். கணவரும் கலித் இவ்வம்.

"டாக்டர் விளாபதியை அழைத்துக் கொண்டு வரவேண்டியோ! யானா அனுப்பு வது?" நான் துடித்து விட்டேன்.

எக்கமி தானாகவே இழுத்துச் செலுத்திக் கொண்டான். "நான் போய்க் கட்டிவிட்டு

விரைம், மாமி! அக்காவைப் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள்."

தொழில் விதியில் இதற்கு மறைந்து விட்டான் எக்கமி. அவன் மறைந்த பிறகு நான் என் மட்டத்தனம் எனக்குத் தெரித்தது. மூன்று மைல் தூரத்திலுள்ள டாக்டர் வீட் டுக்கு எக்கமி எப்படிப் போவான்? கைவிய டாக்ஸிக்குக்கப் பணம் கொடுத்து அனுப்பியிருப்போ!

ரமா துடித்துக்க என் தாடினம் துடித் தது. பிரசவம் சிறிது கஷ்டமாக இருக்கும் என்று டாக்டர் முன்னமேயே எச்சரித்திருந்த தால் என்னுதர எண்ணமெல்லாம் என்னி என் உயிரே துடித்தது.

"பாம்.... பாம்....!" வாகனில் லார் சந்தம் கேட்டது. எக்கமி மருத்துப் பெட்டி யுடன் இதயம் துடி வந்தான். தர்ஸ் சலிதம் டாக்டர் விளாபதி தெய்வம் போல எனக்குக் காட்சி தந்தான்.

அடுத்த பதினாத்தாவது நிமிடம், "மாமி! உங்களுக்குப் பேரன் பிறந்தான். ரமா அக்காவிடமிட பத்தாய் கட்டியிருக்கோள். பின்னதாய் பிறக்கும்னு. பத்து ரூபாய் காக்கிவிட்டாள்!" என்ரு சொல்லிக் கொண்டே வெற்றிக் குவையுடன் ஒரு மறைந்த எக்கமியை நான் விவப்புடன் பார்த்தேன்.

என்ரு இரவுதான் எனக்குச் சாவகாச மாக எக்கமியைக் கப்பிட்டு. "என்னை, எக்கமி! டாக்டர் வீட்டுக்குப் போய் வர டாக்ஸிகாரணத்துப் பணத்துக்கு என்ன செய்தாய்?" என்ரு கிரகணிக முடிந்தது. அதே சமயத்தில் அவன் மூலிக் கையில் என் பார்வை படுத்தது.

எக்கமியின் ஒரே சொத்து அவன் அம்மா அணிந்திருந்த ஒரு ஜோடி தெய்த்த பொன் வளைங்கல்கள். எனக்கு கிஷயம் கிளங்கி விட்டது.

"எத்தக் கடைசியடி வளைங்கல் அடகு வைத் தாய்? வயத்தியக்காரப் பெண்ணே, பணம் கேட்டு வாய்க்கிப் போகக் கூடாது? ஒரு, சீக்கிரம் போய் மீட்டுக் கொண்டு வா!" என்ரு உதிர்ப் பணத்தை அவன் கைகளில் திணித்து அவனை விரட்டி அடித்தேன். பிறகு கண்களில் கலிந்த கண்ணீரைத் துடைத்துக் கொண்டேன்.

"எவ்விருந்தோ வந்த இத்தப் பெண் நானுக்கு நான் என்னை நன்றிக் கடனிய கிக் வைத்து வேடிக்கை பார்த்திருனா என்னென் செய்கணுக் வந்ததாய் பாரதினா? பாடி னுரோ அதுபோல இவன் எனக்குச் 'சேவகி' யாக வந்திருக்கிறானா?"

குழந்தைத் தேறத் பதினாறும் நான், "தொட்டியுங்கள்" ரமா தன் கையிலிருந்து இரு பொன் வளைங்கல்கள் கழற்றி எக்கமி எய்வளவு மறுத்துப் பிடிவாதமாகத் தானே அவன் கைகளில் அணிவித்தபோது என் கண் கலிய் பூசுந்தக் கண்ணீர் கலிந்தது.

"என்னைக் இது!" என்ரு எக்கமி வளை யங்கல்க் கழற்ற ஆரம்பித்தான்.

"ஏய் எக்கமி! என் பின்னரைய நீ தூக்க ணுக்கு இந்த வளைங்கல்கள் போட்டுண்டு தான் தூக்கணும். இல்லாவிட்டால் தொடக் கூடாது. ஆமாம், ஐக்கிரகதி!" என்ரு

உங்கள் குழந்தையை ஆரோக்கியமுடன்
குதூகலமாக எவத்திருக்க உறுதுணை

உட்பார்வை

[illegible]

100. சிவன் புகழ், சிவபெருமான்
புகழ், சிவபெருமான்
சிவபெருமான்
சிவபெருமான்

இணையற்ற வேதியியலுக்கு
பிரசுத்திகிப்பற்ற

அரவிந்த்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

இந்தியாவில் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்
இந்தியாவில் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்
இந்தியாவில் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்
இந்தியாவில் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

23 2 1922-ல் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

இந்தியாவில் உருவாகிய முதல் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

அரவிந்த் கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

கி.பி. 1922-ல் உருவாகிய முதல்

ரமர மிரட்டவும். "ஐயப்போ! என்னுள்
கூடு முடியாதே. கண்ணின் தாண்டாளை
தூங்க வைக்கணும்" என்று வரிசைவச்சாத
திரும்பவும் அணிந்து கொண்டான் எச்சமி.

பித்திரவாணம் நான் சாய்விட்ட பிறகு
சிறிது இளைப்பாறப் படுக்குங்கோது என்
அருகில் வந்து எச்சமி உட்கார்ந்தால்
ஆபத்தித்தான்!

"ஏன்டிவாணம் மாமியாரே! என்ன விஷ
யம்? உருக்குக் கடிதம் எழுதுணும்? என்னை
நிம்மதியாத தூங்க விட மாட்டியவா?"

"இப்பே மாயி! இரண்டே. இரண்டு
கடிதகொண். பாவம் ரமர அக்கா கண்
ணை வைக்கண்டு என்மடித் தவிவா சமாஸிக்
சிறுரோ! இரண்டு வரி விசாரிக்க எழுத
மேண்டாமா? நீங்க சொல்லுங்கோ நான்
எழுதறேன்."

மேனையின் மேலிருந்து காகிதமும், பேனு
வும் எடுத்துக் கொண்டு தவாராக உட்
கார்த்து விடுவான் எச்சமி.

"ஏன்ம! அவன் எழுதட்டுமே! அப்
புறம் பதில் போடலாம்."

"இப்பே மாயி! ரமர அக்காவுக்குக் கை
ஒழியாது. இங்கே நாம் எல்லாம் எப்படி
இருக்கோமோன்னுண்ணிண்டே இருப்பா!"

"ஆமாம். உணக்குத்தான் ரொம்ப அக்
கறை. இந்த அக்கையை அவளுக்கு இருந்தால்.
கலுக்குப்பிராய் நானு யாசத்தியில ஒரு
மெட்டிர்தானு போட்டிருப்பான்?"

நான் சொல்லுவதை எச்சமி வட்சியமே
செய்ய மாட்டான். "செய்யம் எழுதிவாசக.
மேனே சொல்லுங்கோ!"

நான் வாசகத்தைச் சொல்லச் சொல்லக்
கூண்டு குண்டாக அழகாக எச்சமி கடிதம்
எழுதி முடிவான். தன் கைச்சரக்கையார்
சிறிது சேர்த்து எழுதுவான். புன்னி வரத்தி
வாரி பெண்ணையால் பந்தாவது வளர
யிலை படித்திருந்ததுடன் தானாகவே மேற்
கொண்டு தன்ருக விருத்தி செய்து கொண்
டிருந்தான் எச்சமி.

"அடுத்தது... உங்கன் பெரியாசின்னக்கு..."

"போட போ. உணக்கு வேலை இல்லை.
உன்னுக்குக் கல்லூரியில் இடம் கிடைத்தும்
மேண்டாணு வெளி கலுக்குப் போய்
தொண்டலில் சேர்த்து கொண்டு. அம்மா
சுவையே இல்லாமல் இருக்கான். அக்கறை
இருந்தால் அவன் எழுதட்டுமே" என்று நான்
சாக்குப் போக்குச் சொன்னாலும் வாரத்
துக்கு ஒரு கடிதம் பட்டணத்தில் டாக்டர்
ருக்குப் படிக்கும் என் பெரிய சேனை ரவிக்கு
எழுதி விடுவேன்.

"இன்னிக்கும் பதில் வரணுமே. வர
ணுமே!" என்று எச்சமி தபாக்காராக மதிர்
பார்த்து விதியில் நிற்கும்போது "இப்படியும்
ஒரு ரேனியா?" என்று நான் அதிராய்
படுவேன்.

"ஏன்டி என் மடிர் மா. என்னய் எடுக்கக்
'காப்பு' வைத்திருந்தேனே. காணோமே!"
நான் குரல் கொடுப்பதைக் கொண்டு எச்சமி
மாடியிலிருந்து ஒடிவந்தான். அவன் பின்னால்
அருண் மறைந்து நின்றான்.

"என்னடி சமாசாரம்? கம்பு எங்கே?"

தவற்றைத் திருத்துங்கள்!

1. யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்
- திருமுவர்
2. ஒன்றுபட்டான் உண்டு வாழ்வு
- பரிசுத்தரார்
3. நான் பெற்ற பெறு பெறுக இவ்வையகம்
- திருநாவுக்கரசர்
4. உழப்பின் வாரா உறுதிசன் உளவோ
- நியந்திரிதனார்
5. நாமார்க்கும் குடியுண்டோம்
கணியின் பூங்குன்றனார்
6. கல்தொன்றி மன்தொன்றுக் காலத்தே
வானொடு
முந்தோன்றி மூத்த குடி
- சித்தநாத சாத்தனார்
7. உண்டி கொடுத்தேனார் உயிர் கொடுத்
தோரோ
- பாரதியார்
8. வாடவேங்கடம் தென்துமரி ஆயினடத்
தமிழ்குடி நல்லுயகம் - பாவன்திரியார்
9. உழுதுவரு வாழ்வாரே வாழ்வார்
- திருவள்ளுவர்
10. பழையன கழிதலார் புதியன புத்தலும்
வழுவை - பண்ணாரனார்

(சரியான விடை அடுத்த பக்கம் பார்க்க)

~~~~~

"இன்னிக்குக் கத்திரிதன்மாத்சே மாயி!"

"ஆமாம்... அங்கு?"

"அந்தக் கொம்பிலே சொடி கட்டி மாடி
மேலே பறக்க விட்டிருக்கோம். தோட்
டத்திலே வந்து பாராங்கோ. எப்படியுப்
பறக்கிறதுன்னு!"

பதினாறு வயதில் என்னிடம் வந்த
என்னி இருபது வயதாவியார் இன்னும்
குழந்தை மாதிரி இருப்பதை என்னிச்
சிரித்துக் கொண்டே அலையும், அருணம்
ஒடுவதைப் பார்த்துப் பிச்சென்.

"இன்னிக்கு என்னடி சிச்சென்? பாயாணம்
பண்ணியிருக்கே?"

"ஏன் மாயி மறந்துடுத்தா? உங்க பெரிய
சேனியரின் பிறந்த நான் இல்லை! இன்
னிக்கச் சரவங்காலம் கொலிதுக்குப் போய்
அச்சென் செபிலினை, அதையும் நான்
தான் ஞாபகப்படுத்தணுமா?"

"ஏன்ம! ஊரினே இருக்கிறவனுக்கு
நிங்கே பிறந்த நான் பாயாணமா?" என்று
சொன்னாலும் அவன் சமையோசை செய்கையை
என்னி என்னும் விஷக்காமலி இருக்க
முடியவில்லை.

"என்ன? எச்சமிக்கு இருபது வயதாதி
விட்டதே! ஸாராவனு காமலினை எடுத்துக்
கட்டிக் கொடுக்க வேண்டி. மாயா! என்னவா
நாய்கள் இப்பேயை வைச்சென்ருக்கிறதுதாய்
உத்தேசம்!..." என்று இவர் கேட்கும்
போதெல்லாம் எச்சமி, "பொருக்கோ மாயா!
நான் கலியாணனே சொதுக்க மாட்டேன்.
உங்களை வெல்லாம் விட்டு விட்டு நான்

ஆச்சரியமாக இருந்தது. சட்டென்று
திரும்பி அவனைப் பார்த்தேன்.

ஏகமபி கண்களினிக்குது அண்ணா! வடித்து
கொண்டிருந்தது. தவறு குனிந்து வண்ணம்
அவள் மெளனமாக அழுதுகொண்டிருந்தாள்.
நான் எதிர்த்து நடப்பது எழுந்தது பக்காந்தேன்.
"என்கமீ! 1991! என்வடிவு ஏன் அழ்மே!
உடம்புக்கு என்னை? நாள் குறகு. கவனியில்
கொண்டு உறு.

“மாமா! மாமா! நான் எங்க சித்திரகிட்டே போகிறேன்” என்று எச்சரி நுக்கத்தூடன் லீம்மியாவா.

“என்னடி எச்சுறியி? இவ்வளவு வஞ்சனம்”
 “நீயெக்காதி அந்த மந்திரிசெய்ய இப்போ
 வந்தது?” நான் இளைப்பாடும் கேட்டேன்.

“மாமி! நான் போகத்தான் வேணும். இல்லாட்டா... இல்லாட்டா...” என்று தடுமாறியவன். சட்டென்று தன் இருபிழைந்த ஓர் காணத்தொடர் எடுத்து எவ்வகளில் வைத்தான்.

தான் திசைப்புடன் கிண்துவாக அதைப் பரிசீலித்தான். அது ரஷ்யின் கையெழுத்து. அவன் எட ரிபிஷிருந்து நிழிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு காகிதம்.

“கெட்டியி வகையி” நீ எல்லோருக்கும்
எச்சமிட ஆணை எடுத்த வகையி. உன்னை

[illegible]

கொள்ளும் ஆற்றல் எங்கு உண்டு. ஆனால் அதன் காரணமாகப் பலர் மயத்தடை உபபத்தும் சுயநலக்காரராக லாபம் இடுக்க விரும்பப்படுவர். தான் உண்டை அப்படி அடைவதாகக் கண்டியமாக நீயும் விரும்ப மாட்டாய். பிறகு என்னை நீ மறிக்கவே மாட்டாய். கண்ணியிலா வெள்ளை உள்ளம் படைத்த உன்னைப் பார்த்து எப்போதும் வாயும், "வேலை செய்யும் வீட்டுப் பிச்சைக்குச் சொத்துப் பொடி. போட்டு மயக்கம் ஏற்படும்" என்று அவர் பெயர் குட்டியுள்

நான் ஒரு நாளும் காரணமாக இருக்க மாட்டேன். அதனிடம் நான் உன்னைப் பற்றிய என் எண்ணங்கள் என் மனத்துக்குள் மூடிக் கிடக்கிறதே! உன்னை விட்டு விட்டு சென்று என் வாழ்தான் முழுமையாய் வந்ததென்று அறந்து அப்படியாகித் திரும்பி வருவதென்று நான் நினைக்கவில்லை. நீ என்னை என் மீது கூறுகிறாயோ...

உதவியாக திட்டமிட்டிருந்த அந்தக் காலத்திலே
எல்லா வகையிலும் வந்தது என்பது

இந்தமும் ஒரு மாதம் ரவி ஊரில் இருப்பான். இதற்கு பட்டணத்திலேயே செல்வது தெர்த்திவிட அரசாங்கக் கத்திரெதும், விட்டிப் பாட்டும், கூத்தும், கேலியுமாக ஏற்ற ஆளாக்கலாம். ஓயாநல்ல விருத்தாசிகம். ரவியைப் பார்த்துப் பழைய நண்பர்கள் வந்து பேசுவது வண்ணம் இருக்காரதன்.

தமிழக அரசு இதுதொடர்பாக
செலுத்தும் சேர்த்து வெற்றியில் பேரகவுப்
வரவுடன வலக்குப் போடும் சரியாக இருந்த
தது. அவனுக்குப் பெரிய பெரிய இடங்களை
வெடுத்து பெண் ஐதகவுகள் வந்து நின்ற
கொண்டிருந்தது. வீடு இப்போது கள்
யானது வீடு போலத் தவறாயாக இருந்தது.

வீட்டுக் கட்டிட ஏதேனும் கிரீனும் இல்லாமல் எடுக்கி போனா லேனாகிடு விடுதல்
ஏனென்றால் போட்டாள். ஆறுதலாகாமல்
முகம் சுவிச்சாமல் பம்பரம் போல் சுற்றி
வந்துள்ளாள்.

தான் வந்து பதிலளித்து தீர்மானங்கள் இருக்கும். அன்று தன் நண்பர்களுடன் உடலுறவு செய்த பிற்பாடு மட்டுமே போயிருந்தான். நான் சிறிது திம்மந்தியாக இருப்பதால் கொண்டிருந்தேன். பூங்கா போகச் சென்று செய்யாமல் என் செய்வான் காலையில் வந்து உட்கார்ந்தான்.

“ஏன்டி எச்சமீ! ரஸ்தாங் ஊரிலிருந்து வந்தாச்சே! யாருக்குக் கப்தாதி எழுதறாய்?”
என்று கைத் தொலையத் தொடேன்.

செரஸ்ஸும் எக்கபி வாய் திறக்கிறது என்க:

லக்மே டால்க்

மட்டுமே அளிக்கும்

நினைவில் நிலைக்கும் நானூ
இனிய வாசனைகள்
மிக மென்மையான பவுடர்

புதுமலரிச்சி நீடிக்க ஒரு புதிய
முறை!

தேர்ந்தெடுத்த வகையாகையான வாசனை, ஒவ்
வொன்றுமே மென்மையான பவுடருடன் இணைந்து
இருக்கும் மென்மை - இவ்வாறே லக்மே டால்க் சிறந்த
விநாசகுயதன் வாசியம், அதன் மென்மையும், அதன்
உதிருகம் சந்தியும் அபாரம்... அதன் உகமப்படுதலே
தான் பூரையும் உயர்வைக் குளுமைவாகவும், புத்தனம்
ச்சியுடனும் இருந்துகிறது!
லக்மே டால்க் - மிக மென்மையான பவுடர்..., உய்க
ஒன்று சேர்ந்த முறை டால்க்!

லக்மே
டால்க்

தேவன்டர்
வைண்டல்
நிர்வான்
பெட்டிவா

ஜலதோஷம் மற்றும் புளு வரும்
 தினத்திலே நினைபுங்கள்
 அனாஸின் மனத்திலே.
 வீட்டில் வேண்டிய அனாஸின்
 வைத்திருக்கத் தவறாதீர்கள்.
 அது எப்போதும் தேவைப்படலாம்.

அறிஞர்கள் : டி.லாபலி, ஜலதோஷம் மற்றும் புளு, பல் வலி, உடல் வலி, நனை வலி,
 1944-1945 ஆம் ஆண்டு உருவாக்கப்பட்ட இந்த மருந்து, உருவாக்கப்பட்ட 1944-1945 ஆம் ஆண்டு அறிவழகம்

அனாஸின்

செந்தது

அனாஸின் மருந்து

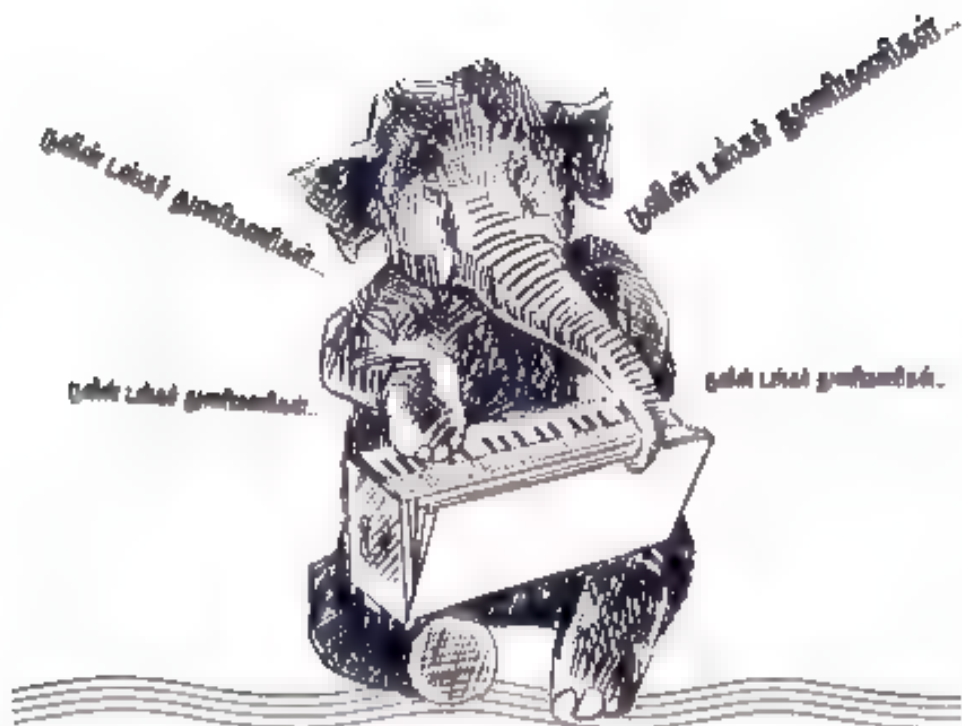
செந்தது மருந்து மருந்து

ANACIN 127-128

ANACIN 127-128, 129-130, 131-132, 133-134, 135-136, 137-138, 139-140, 141-142, 143-144, 145-146, 147-148, 149-150, 151-152, 153-154, 155-156, 157-158, 159-160, 161-162, 163-164, 165-166, 167-168, 169-170, 171-172, 173-174, 175-176, 177-178, 179-180, 181-182, 183-184, 185-186, 187-188, 189-190, 191-192, 193-194, 195-196, 197-198, 199-200, 201-202, 203-204, 205-206, 207-208, 209-210, 211-212, 213-214, 215-216, 217-218, 219-220, 221-222, 223-224, 225-226, 227-228, 229-230, 231-232, 233-234, 235-236, 237-238, 239-240, 241-242, 243-244, 245-246, 247-248, 249-250, 251-252, 253-254, 255-256, 257-258, 259-260, 261-262, 263-264, 265-266, 267-268, 269-270, 271-272, 273-274, 275-276, 277-278, 279-280, 281-282, 283-284, 285-286, 287-288, 289-290, 291-292, 293-294, 295-296, 297-298, 299-300, 301-302, 303-304, 305-306, 307-308, 309-310, 311-312, 313-314, 315-316, 317-318, 319-320, 321-322, 323-324, 325-326, 327-328, 329-330, 331-332, 333-334, 335-336, 337-338, 339-340, 341-342, 343-344, 345-346, 347-348, 349-350, 351-352, 353-354, 355-356, 357-358, 359-360, 361-362, 363-364, 365-366, 367-368, 369-370, 371-372, 373-374, 375-376, 377-378, 379-380, 381-382, 383-384, 385-386, 387-388, 389-390, 391-392, 393-394, 395-396, 397-398, 399-400, 401-402, 403-404, 405-406, 407-408, 409-410, 411-412, 413-414, 415-416, 417-418, 419-420, 421-422, 423-424, 425-426, 427-428, 429-430, 431-432, 433-434, 435-436, 437-438, 439-440, 441-442, 443-444, 445-446, 447-448, 449-450, 451-452, 453-454, 455-456, 457-458, 459-460, 461-462, 463-464, 465-466, 467-468, 469-470, 471-472, 473-474, 475-476, 477-478, 479-480, 481-482, 483-484, 485-486, 487-488, 489-490, 491-492, 493-494, 495-496, 497-498, 499-500, 501-502, 503-504, 505-506, 507-508, 509-510, 511-512, 513-514, 515-516, 517-518, 519-520, 521-522, 523-524, 525-526, 527-528, 529-530, 531-532, 533-534, 535-536, 537-538, 539-540, 541-542, 543-544, 545-546, 547-548, 549-550, 551-552, 553-554, 555-556, 557-558, 559-560, 561-562, 563-564, 565-566, 567-568, 569-570, 571-572, 573-574, 575-576, 577-578, 579-580, 581-582, 583-584, 585-586, 587-588, 589-590, 591-592, 593-594, 595-596, 597-598, 599-600, 601-602, 603-604, 605-606, 607-608, 609-610, 611-612, 613-614, 615-616, 617-618, 619-620, 621-622, 623-624, 625-626, 627-628, 629-630, 631-632, 633-634, 635-636, 637-638, 639-640, 641-642, 643-644, 645-646, 647-648, 649-650, 651-652, 653-654, 655-656, 657-658, 659-660, 661-662, 663-664, 665-666, 667-668, 669-670, 671-672, 673-674, 675-676, 677-678, 679-680, 681-682, 683-684, 685-686, 687-688, 689-690, 691-692, 693-694, 695-696, 697-698, 699-700, 701-702, 703-704, 705-706, 707-708, 709-710, 711-712, 713-714, 715-716, 717-718, 719-720, 721-722, 723-724, 725-726, 727-728, 729-730, 731-732, 733-734, 735-736, 737-738, 739-740, 741-742, 743-744, 745-746, 747-748, 749-750, 751-752, 753-754, 755-756, 757-758, 759-760, 761-762, 763-764, 765-766, 767-768, 769-770, 771-772, 773-774, 775-776, 777-778, 779-780, 781-782, 783-784, 785-786, 787-788, 789-790, 791-792, 793-794, 795-796, 797-798, 799-800, 801-802, 803-804, 805-806, 807-808, 809-810, 811-812, 813-814, 815-816, 817-818, 819-820, 821-822, 823-824, 825-826, 827-828, 829-830, 831-832, 833-834, 835-836, 837-838, 839-840, 841-842, 843-844, 845-846, 847-848, 849-850, 851-852, 853-854, 855-856, 857-858, 859-860, 861-862, 863-864, 865-866, 867-868, 869-870, 871-872, 873-874, 875-876, 877-878, 879-880, 881-882, 883-884, 885-886, 887-888, 889-890, 891-892, 893-894, 895-896, 897-898, 899-900, 901-902, 903-904, 905-906, 907-908, 909-910, 911-912, 913-914, 915-916, 917-918, 919-920, 921-922, 923-924, 925-926, 927-928, 929-930, 931-932, 933-934, 935-936, 937-938, 939-940, 941-942, 943-944, 945-946, 947-948, 949-950, 951-952, 953-954, 955-956, 957-958, 959-960, 961-962, 963-964, 965-966, 967-968, 969-970, 971-972, 973-974, 975-976, 977-978, 979-980, 981-982, 983-984, 985-986, 987-988, 989-990, 991-992, 993-994, 995-996, 997-998, 999-1000, 1001-1002, 1003-1004, 1005-1006, 1007-1008, 1009-1010, 1011-1012, 1013-1014, 1015-1016, 1017-1018, 1019-1020, 1021-1022, 1023-1024, 1025-1026, 1027-1028, 1029-1030, 1031-1032, 1033-1034, 1035-1036, 1037-1038, 1039-1040, 1041-1042, 1043-1044, 1045-1046, 1047-1048, 1049-1050, 1051-1052, 1053-1054, 1055-1056, 1057-1058, 1059-1060, 1061-1062, 1063-1064, 1065-1066, 1067-1068, 1069-1070, 1071-1072, 1073-1074, 1075-1076, 1077-1078, 1079-1080, 1081-1082, 1083-1084, 1085-1086, 1087-1088, 1089-1090, 1091-1092, 1093-1094, 1095-1096, 1097-1098, 1099-1100, 1101-1102, 1103-1104, 1105-1106, 1107-1108, 1109-1110, 1111-1112, 1113-1114, 1115-1116, 1117-1118, 1119-1120, 1121-1122, 1123-1124, 1125-1126, 1127-1128, 1129-1130, 1131-1132, 1133-1134, 1135-1136, 1137-1138, 1139-1140, 1141-1142, 1143-1144, 1145-1146, 1147-1148, 1149-1150, 1151-1152, 1153-1154, 1155-1156, 1157-1158, 1159-1160, 1161-1162, 1163-1164, 1165-1166, 1167-1168, 1169-1170, 1171-1172, 1173-1174, 1175-1176, 1177-1178, 1179-1180, 1181-1182, 1183-1184, 1185-1186, 1187-1188, 1189-1190, 1191-1192, 1193-1194, 1195-1196, 1197-1198, 1199-1200, 1201-1202, 1203-1204, 1205-1206, 1207-1208, 1209-1210, 1211-1212, 1213-1214, 1215-1216, 1217-1218, 1219-1220, 1221-1222, 1223-1224, 1225-1226, 1227-1228, 1229-1230, 1231-1232, 1233-1234, 1235-1236, 1237-1238, 1239-1240, 1241-1242, 1243-1244, 1245-1246, 1247-1248, 1249-1250, 1251-1252, 1253-1254, 1255-1256, 1257-1258, 1259-1260, 1261-1262, 1263-1264, 1265-1266, 1267-1268, 1269-1270, 1271-1272, 1273-1274, 1275-1276, 1277-1278, 1279-1280, 1281-1282, 1283-1284, 1285-1286, 1287-1288, 1289-1290, 1291-1292, 1293-1294, 1295-1296, 1297-1298, 1299-1300, 1301-1302, 1303-1304, 1305-1306, 1307-1308, 1309-1310, 1311-1312, 1313-1314, 1315-1316, 1317-1318, 1319-1320, 1321-1322, 1323-1324, 1325-1326, 1327-1328, 1329-1330, 1331-1332, 1333-1334, 1335-1336, 1337-1338, 1339-1340, 1341-1342, 1343-1344, 1345-1346, 1347-1348, 1349-1350, 1351-1352, 1353-1354, 1355-1356, 1357-1358, 1359-1360, 1361-1362, 1363-1364, 1365-1366, 1367-1368, 1369-1370, 1371-1372, 1373-1374, 1375-1376, 1377-1378, 1379-1380, 1381-1382, 1383-1384, 1385-1386, 1387-1388, 1389-1390, 1391-1392, 1393-1394, 1395-1396, 1397-1398, 1399-1400, 1401-1402, 1403-1404, 1405-1406, 1407-1408, 1409-1410, 1411-1412, 1413-1414, 1415-1416, 1417-1418, 1419-1420, 1421-1422, 1423-1424, 1425-1426, 1427-1428, 1429-1430, 1431-1432, 1433-1434, 1435-1436, 1437-1438, 1439-1440, 1441-1442, 1443-1444, 1445-1446, 1447-1448, 1449-1450, 1451-1452, 1453-1454, 1455-1456, 1457-1458, 1459-1460, 1461-1462, 1463-1464, 1465-1466, 1467-1468, 1469-1470, 1471-1472, 1473-1474, 1475-1476, 1477-1478, 1479-1480, 1481-1482, 1483-1484, 1485-1486, 1487-1488, 1489-1490, 1491-1492, 1493-1494, 1495-1496, 1497-1498, 1499-1500, 1501-1502, 1503-1504, 1505-1506, 1507-1508, 1509-1510, 1511-1512, 1513-1514, 1515-1516, 1517-1518, 1519-1520, 1521-1522, 1523-1524, 1525-1526, 1527-1528, 1529-1530, 1531-1532, 1533-1534, 1535-1536, 1537-1538, 1539-1540, 1541-1542, 1543-1544, 1545-1546, 1547-1548, 1549-1550, 1551-1552, 1553-1554, 1555-1556, 1557-1558, 1559-1560, 1561-1562, 1563-1564, 1565-1566, 1567-1568, 1569-1570, 1571-1572, 1573-1574, 1575-1576, 1577-1578, 1579-1580, 1581-1582, 1583-1584, 1585-1586, 1587-1588, 1589-1590, 1591-1592, 1593-1594, 1595-1596, 1597-1598, 1599-1600, 1601-1602, 1603-1604, 1605-1606, 1607-1608, 1609-1610, 1611-1612, 1613-1614, 1615-1616, 1617-1618, 1619-1620, 1621-1622, 1623-1624, 1625-1626, 1627-1628, 1629-1630, 1631-1632, 1633-1634, 1635-1636, 1637-1638, 1639-1640, 1641-1642, 1643-1644, 1645-1646, 1647-1648, 1649-1650, 1651-1652, 1653-1654, 1655-1656, 1657-1658, 1659-1660, 1661-1662, 1663-1664, 1665-1666, 1667-1668, 1669-1670, 1671-1672, 1673-1674, 1675-1676, 1677-1678, 1679-1680, 1681-1682, 1683-1684, 1685-1686, 1687-1688, 1689-1690, 1691-1692, 1693-1694, 1695-1696, 1697-1698, 1699-1700, 1701-1702, 1703-1704, 1705-1706, 1707-1708, 1709-1710, 1711-1712, 1713-1714, 1715-1716, 1717-1718, 1719-1720, 1721-1722, 1723-1724, 1725-1726, 1727-1728, 1729-1730, 1731-1732, 1733-1734, 1735-1736, 1737-1738, 1739-1740, 1741-1742, 1743-1744, 1745-1746, 1747-1748, 1749-1750, 1751-1752, 1753-1754, 1755-1756, 1757-1758, 1759-1760, 1761-1762, 1763-1764, 1765-1766, 1767-1768, 1769-1770, 1771-1772, 1773-1774, 1775-1776, 1777-1778, 1779-1780, 1781-1782, 1783-1784, 1785-1786, 1787-1788, 1789-1790, 1791-1792, 1793-1794, 1795-1796, 1797-1798, 1799-1800, 1801-1802, 1803-1804, 1805-1806, 1807-1808, 1809-1810, 1811-1812, 1813-1814, 1815-1816, 1817-1818, 1819-1820, 1821-1822, 1823-1824, 1825-1826, 1827-1828, 1829-1830, 1831-1832, 1833-1834, 1835-1836, 1837-1838, 1839-1840, 1841-1842, 1843-1844, 1845-1846, 1847-1848, 1849-1850, 1851-1852, 1853-1854, 1855-1856, 1857-1858, 1859-1860, 1861-1862, 1863-1864, 1865-1866, 1867-1868, 1869-1870, 1871-1872, 1873-1874, 1875-1876, 1877-1878, 1879-1880, 1881-1882, 1883-1884, 1885-1886, 1887-1888, 1889-1890, 1891-1892, 1893-1894, 1895-1896, 1897-1898, 1899-1900, 1901-1902, 1903-1904, 1905-1906, 1907-1908, 1909-1910, 1911-1912, 1913-1914, 1915-1916, 1917-1918, 1919-1920, 1921-1922, 1923-1924, 1925-1926, 1927-1928, 1929-1930, 1931-1932, 1933-1934, 1935-1936, 1937-1938, 1939-1940, 1941-1942, 1943-1944, 1945-1946, 1947-1948, 1949-1950, 1951-1952, 1953-1954, 1955-1956, 1957-1958, 1959-1960, 1961-1962, 1963-1964, 1965-1966, 1967-1968, 1969-1970, 1971-1972, 1973-1974, 1975-1976, 1977-1978, 1979-1980, 1981-1982, 1983-1984, 1985-1986, 1987-1988, 1989-1990, 1991-1992, 1993-1994, 1995-1996, 1997-1998, 1999-2000, 2001-2002, 2003-2004, 2005-2006, 2007-2008, 2009-2010, 2011-2012, 2013-2014, 2015-2016, 2017-2018, 2019-2020, 2021-2022, 2023-2024, 2025-2026, 2027-2028, 2029-2030, 2031-2032, 2033-2034, 2035-2036, 2037-2038, 2039-2040, 2041-2042, 2043-2044, 2045-2046, 2047-2048, 2049-2050, 2051-2052, 2053-2054, 2055-2056, 2057-2058, 2059-2060, 2061-2062, 2063-2064, 2065-2066, 2067-2068, 2069-2070, 2071-2072, 2073-2074, 2075-2076, 2077-2078, 2079-2080, 2081-2082, 2083-2084, 2085-2086, 2087-2088, 2089-2090, 2091-2092, 2093-2094, 2095-2096, 2097-2098, 2099-2100, 2101-2102, 2103-2104, 2105-2106, 2107-2108, 2109-2110, 2111-2112, 2113-2114, 2115-2116, 2117-2118, 2119-2120, 2121-2122, 2123-2124, 2125-2126, 2127-2128, 2129-2130, 2131-2132, 2133-2134, 2135-2136, 2137-2138, 2139-2140, 2141-2142, 2143-2144, 2145-2146, 2147-2148, 2149-2150, 2151-2152, 2153-2154, 2155-2156, 2157-2158, 2159-2160, 2161-2162, 2163-2164, 2165-2166, 2167-2168, 2169-2170, 2171-2172, 2173-2174, 2175-2176, 2177-2178, 2179-2180, 2181-2182, 2183-2184, 2185-2186, 2187-2188, 2189-2190, 2191-2192, 2193-2194, 2195-2196, 2197-2198, 2199-2200, 2201-2202, 2203-2204, 2205-2206, 2207-2208, 2209-2210, 2211-2212, 2213-2214, 2215-2216, 2217-2218, 2219-2220, 2221-2222, 2223-2224, 2225-2226, 2227-2228, 2229-2230, 2231-2232, 2233-2234, 2235-2236, 2237-2238, 2239-2240, 2241-2242, 2243-2244, 2245-2246, 2247-2248, 2249-2250, 2251-2252, 2253-2254, 2255-2256, 2257-2258, 2259-2260, 2261-2262, 2263-2264, 2265-2266, 2267-2268, 2269-2270, 2271-2272, 2273-2274, 2275-2276, 2277-2278, 2279-2280, 2281-2282, 2283-2284, 2285-2286, 2287-2288, 2289-2290, 2291-2292, 2293-2294, 2295-2296, 2297-2298, 2299-2300, 2301-2302, 2303-2304, 2305-2306, 2307-2308, 2309-2310, 2311-2312, 2313-2314, 2315-2316, 2317-2318, 2319-2320, 2321-2322, 2323-2324, 2325-2326, 2327-2328, 2329-2330, 2331-2332, 2333-2334, 2335-2336, 2337-2338, 2339-2340, 2341-2342, 2343-2344, 2345-2346, 2347-2348, 2349-2350, 2351-2352, 2353-2354, 2355-2356, 2357-2358, 2359-2360, 2361-2362, 2363-2364, 2365-2366, 2367-2368, 2369-2370, 2371-2372, 2373-2374, 2375-2376, 2377-2378, 2379-2380, 2381-2382, 2383-2384, 2385-2386, 2387-2388, 2389-2390, 2391-2392, 2393-2394, 2395-2396, 2397-2398, 2399-2400, 2401-2402, 2403-2404, 2405-2406, 2407-2408, 2409-2410, 2411-2412, 2413-2414, 2415-2416, 2417-2418, 2

உலகமெங்கும் உழைப்போரும் விரிசிறி அறி
நிகத்திப்பாளர் துணிமணிகள் - துணிமணிகள்
ஸ்ரீரின் டஸ்கர் உறுதிப்பாடுகள், சிகத்தி
உலகமெங்கும், புகழ்பெற்ற பெருந்திறமும்
அமைச்சரின் புகழ்பெற்ற பெருந்திறமும்
நிகத்திப்பாளர் துணிமணிகள் உலகமெங்கும்
அமைச்சரின் துணிமணிகள் உலகமெங்கும்

மதுரை மீலன் கம்பெனி லிமிடெட்,
மதுரை.

1975-76 ஆம் ஆண்டு
ஏ.பி. எம். ஹார்னி லிமிடெட்,

மதுரை மீலன் கம்பெனி லிமிடெட்

ஹார்னி

ஸ்ரீரின் டஸ்கர்

பா பசின்
டூரில்
கேம்பரில்

ஐம்புலன்களையும்.

ஆனாலும்கூட பலத்தையும் வென்ற எறிபத்ததாயினார். ஐவர்க்களையும், யாணவையும் கொன்று வீரத்துடன் நின்றார். அதைக் கண்ட மற்றப் பாகர்கள் புகழ்ச் சோழர் அரண்மனைக்கு ஓடினர். அரண்மனை வாகனத்தில் இருந்த காவலரிடம், "பட்டவர்த்தனமும், பாகரும் கொடியுண்டனர் என்று சொற்றவனிடம் தெரிவிங்கள்" என்றனர். காவலர் அவ்வாறே அரசனிடம் தெரிவித்தவர்.

புகழ்ச் சோழர் பொருட்களை எழுந்தார். அவரது திருமார்பில் இருந்த யானையில் மொய்த்திருந்த வண்டுகள் அப்போது எழுந்தன. அரசருக்குச் சினம் மிகுதியாக எழுந்த படியால்,

"யார் இந்தச் செவ்வீச் செய்தார்?" என்று தெளிவுபடக் கேட்கவில்லை. அரசரது எழுச்சியைக் கண்ட சேனைத் தலைவர்கள் சேனைகளையு புறப்படுமாறு பறைபறைத்தார்கள். வான மறைத்த கொடிகளால் கடிய எத்திரத் தேர்களும், யானைகளும், குதிரைகளும் புறப்பட்டன. வீரர்கள் வேல், வாள், சக்கரம், மழை, குவம் முதலிய ஆயுதங்களால் புறப்பட்டனர். சங்கம் தானை, பேசிகை முதலிய பல்லியங்கள் மூழ்கின. தேர்ச் சக்கரங்களின் ஒலியும், யானையின் மூழ்க்கமும், குதிரைகளின் எழுத்து மலியும், வீரர்களின் ஆர்ப்பும் சேர்ந்து, உகர்த்த காலத்தில் பொங்கும் கடல் ஒலி தாண்டிப் பயங்கரமாக மூழ்கின.

கடுகிடை மூழ்கிப் போன

காற்றொழும் வாகன வீழ்ந்த
படுகையும் குறுகச் சென்றான்;
பாடியுமுத தயைக்க காலமும்;
விடுகை மழுபோலி நேத்தி
வேறிகு தடக்கைத் தாய்
அடுகை நெளிய நின்ற
அவிபுரை மூலபு கண்டவன்.

நாய்வளைப் படைகளும் தொடர வேந்தர்பெருமான் வீரக்கழல் அணிந்து ஒரு சிறந்த புரவியின் வீது ஏதிக் கொண்டு அரசு மானிதையை அடைந்தார். பாகரும் பட்டத்து யானையும் மாண்டு திடீர்க்கும் இடத்துக்குச் சென்றன. சென்றவர் பகையர் ஒருவரையும்

கண்டாதிக்க. ஒலியிக்க மழுவை ஏத்தி அஞ்சாமல் அகலாமல் வீரத்துடன் யானைபோல் திமிர்ந்து நின்றிருந்த அப்பரைக் கண்டார். நாயனருக்கு என்ன வீரம், பாருங்கள். "ஆரக் கண்டுகையுண்ட அடியவர் வீரம் தம்மால் விளம்புத்தகையதோ?" என் றிருந் கேக்கிறார்.

உதிர வேண்டத்தில் மலை போல் புரளும் யானை மூன்றே எறிபத்தர் தின்றிருத்தார். மன்னுளாடும் மணி கண்டருடைய அடியவர் அவர். ஆக வாக், அவர் கொன்றிருக்க மாட்டார் என்று கருதிய மன்னர், "இந்த யானையையும் பாகரையும் கொன்றது யார்?" என்று உரத்துக் கேட்டார். அங்கிருந்த ஏனைய பாகர், பார்த்திபனைப் பணித்து, "வேந்தே! இப்போ பாக தாங்கி நிற்கும் இவரே இந்தத் தங்கினைச் செய்தவர்" என்றனர். "அரவிடம் அன்பு பூண்ட இவர் கருணை வடிவினர். ஆதலால், குற்ற மிகுத்தாலொழியக் கொல்லமாட்டார். எனவே, யானையும் பாகரும் தவறு செய்திருக்க வேண்டும்" என்று மன்னர் கனகித் துணர்ந்தார். சேனாதி பதிக்கை அழைத்துப் படைகளை விலக்க உத்தர விட்டார். எல்லோரையும் அனுப்பி விட்டுப் புரவியினின்றும் கீழே இறங்கினார்.

"மலை போன்ற மத யானையை எதிர்த்து இத்தவசைப் பாய்ந்த போது தனமைக்கு மாறாக வேறொன்றும்

நிகழாததால் நான் தவமுடையேன், எம்பிரானுடைய அடியார் இத்துணைச் சிறந்தம் கொள்ளும்படி என்ன பெரும் பிழை நேர்த்ததோ? அந்தோ! கேட்டேன்" என்று மன்னர் மிகவும் அஞ்சினார்.

"எமத்தடங் குன்று போதும் மதக்களிற் றறநிரே இத்த மெய்ததவர் சென்று போது வேறென்றும் புத்தா விட்ட அத்தவ முடையேன் ஆனோன்; அம்பல வானார் அன்பர் இத்தனை முறியக் கெட்டோன்! எங்கொலேவ யிழை?" என்றாஞ்சி.

நாயனருக்கு யாணையால் வேறு ஒன்றுத் தீங்கு விளையாமை குறித்து மகிழ்த்தார் புகழ்ச் சோழர். தீங்கு என்ற சொல்விக்கூட அவர் சொல்ல அஞ்சி, "வேறென்றும் புத்தாவிட்ட, அத்தவமுடையேன்" என்கிறார்.

புரவியை விட்டிருந்தபின் மன்னர், "என்ன நடந்தது?" என்றும், "இந்த யாணை என்ன தீங்கு செய்தது?" என்றும் கேட்கவில்லை. எறிபத்தரைத் தொழுதார். "கவாமி! அடியேன் இதனை அறிந்திலேன். அரண்மனையில் கேள்விப்பட்டது ஒன்று. நிற்க, இந்த யாணை செய்த குற்றத்துக்குப் பாகர் களுடன் இதனைக் கொன்ற தண்டனையே போதுமா? மேற்கொண்டும் ஏதாவது தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமா? உத்தரவிடுங்கள்" என்று பயபக்தி யுடன் கேட்டார்.

நடந்ததைத் கூறினார் எறிபத்தர். மன்னர், "கவாமி! இத்துணைப் பெரிய அபராதத்துக்கு இத்தத் தண்டனை போதாது. குற்றம் செய்த யாணையைக் கொன்றீர்கள். யாணை குற்றம் செய்த போது, அதனைத் தடுக்காதிருந்த பாகரைக் கொன்றீர்கள். குற்றம் புரிந்த யாணைக்கு உரியவன் நான். யாணையை எவ்விதமுதற் குற்றத்துக் காக அடியேனையும் கொல்ல வேண்டும். ஆனால், தேவர்களுடைய திருக்கரத் தில் உள்ள மங்கல மழைநீரால் கொல்லப் படுவதற்கான தகுதி எனக்கு இல்லை. இந்த வானினால் சிறியேனைக் கொன்று என்னை இத்தப் பாலத்தினின்றும் தீர்வு பெறச் செய்ய வேண்டும்" என்று கூறித் தமது உடைவாளை எடுத்து நீட்டினார். என்னே மன்னரது பக்தி?

"அக்களரி அடியார் தமனைச் செய்திலு வபரா தத்துக்கு) இக்கிது தன்னால் போதாது); என்னையும் கொல்ல வேண்டும்;

மங்கல மழையாகி கொண்க வழுக்குமன்ற) இதுவாம்" என்று செங்கையால் உடைவாளை வாங்கிக் கொடுத்தனர் தீர்வு நேர்வார்.

மன்னர் கூறியதைத் கேட்ட எறிபத்த நாயனருக்குத் தங்குற்றியது. "இப்படிப்பட்டவரின் யாணையைஅன்றோ நான் கொன்று விட்டேன்? ஓர் அன்பருக்கு உதவி செய்யப் போய் வேறொர் அன்பரை நோக்கி செய்து விட்டேனே! இப்போது மன்னரிடமிருந்து நான் உடைவாளை வாங்கிக் கொள்ளா திருந்தால் அவர் தம்மைத் தாமே வாளால் மாய்த்துக் கொள்ளார்" என்று கருதி வானை வாங்கிக் கொண்டார். அரகரோ, "என்ன தயம் செய்தேனோ? இப்பெருந் தொண்டர் வாளால் என்னைக் கொன்று என் பிழை தீரப் போகிறது" என்று மிகுந்த மகிழ்ச்சி யடைந்தார்.

நாயனார் முன்வியும் பன்மடங்கு விம்மிதமடைந்தார். மன்னரின் அன்பையும், அவருக்குத் தாம் செய்த தீங்கையும் எண்ணித் தம் உயிரை மாய்த்துக் கொள்ள எண்ணினார். உடைவாளைக் கொண்டு தம் கழுத்தை அறுத்துக் கொள்ள முயன்றார்.

அதைக் கண்ட புகழ்ச் சோழர், "பெருமானே! பெருமானே!" என்று கூவிக் கடிதிற்சென்று நாயனார் கையிலிருந்த வாளையும், கையையும் பிடித்துக் கொண்டார். இருவருக்கும் அன்புப் போர் நிகழ்ந்தது. மன்னர் விடாது பற்றியதால் மாதவராலைய எறிபத்தர் மிகவும் வருத்தி நின்றார்.

அளவிடாத அன்பினால் வந்த அந்த இடரை அகற்றும் பொருட்டு, "தொழுந்தனை அன்பின் மிக்கீர்" என்ற அருள் தாத ஒலி வானில் எழுந்தது.

"அன்பிற் நெத்தவர்களே! உங்கள் இருவரது அன்புநெறியை உலகெலாம் அறிந்து கொள்ளும்பொருட்டு, புனித மாநிய மலரை யாணை சிந்துமாறு செபெருமான் அருள் கூட்டியது" என்றது அந்த ஒலி. அசுரி ஒலித்த வுடன் யாணை உயிர் பெற்று எழுந்தது; பாகரும் உயிப்பெற்றெழுந்தனர். முன்னவனே முன்னள்ளும் முடியாத தும் உண்டோ?

எறிபத்தநாயனார் தமது கழுத்தில் கயத்த உடைவாளை விட்டு விட்டு

ஏன்
இந்தத்
தோற்றம்?

விடை கொள்ளை மனிஷு என்று
எண்ணி போலீஸ் சரக்குகளை
வாங்கிவிட்டு, அதை உபயோ-
கித்ததின் ஏன் உங்கள் அழகிய
முகத்தை இப்படி வைத்துக்
கொள்ள வேண்டும்?

- இனிமேலாவது கம்பிக்கையான
வியாபாரிகளிடம் மட்டுமே
வாங்குங்கள்.
- அதாவது, ஒரிஜினல்தான் என்-
பதை பரிசீலனை செய்து
வாங்குங்கள்.

57 ஆண்டுகளாகப் புதுப் பெற்றது

ஆர். எஸ். பதி
மருந்து

தலைவலி-ஜுமதோஷம் - புளு - கைகால்
வலி முதலியவைகளுக்குச் சிறந்தது

ஆர். எஸ். பதி அன்கோ.

(ஸ்தாபிதம்: 1909)

214, 215, மேலகாசி வீதி

தபாய் பெட்டி, என்-99

மதுரை-1

இவ்வருஷத்திய

தீபாவளி கலர் -
இந்திரா கலர்

பட்டுச் சேலைகளைப்

பாத்தீர்களா?

19 முழம்

ஒரே கலர் -

முற்றிலும் புதிய கலர்

✱

6 செஜத்திலும் கிடைக்கும்

ஒன்-கலர், பலபட்சமும் கிடைக்கும்

✱

கற்பகம் கலருக்கு

இது சரியான ஜோடி-கலர் புடவை

✱

தேவைக்கு இப்பொழுதே

ஆர்டர் கொடுத்தால்

தீபாவளிக்கு

சப்ளை செய்யப்படும்

இவை தவிர

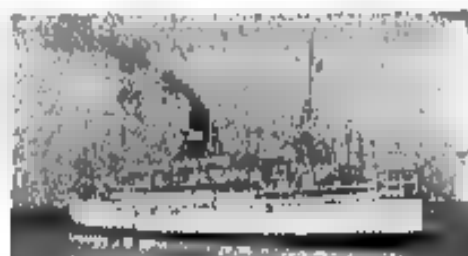
அநேக தூதன ஷேட்களில்
எல்லா புதிய தீபாவளி ரகங்-
களும் எங்களிடம் கிடைக்கும்

நல்லி சீஸ்கீஸ்

52, ராயபேட்டை, ஹைவே

மதுரை - 600 001

B-I

S. S. ரஜுலா

சென்னைலிருந்து

1966 செப்டம்பர் 19

1966 அக்டோபர் 13

சென்னைலிருந்து பிளவுக்கு மற்றும் சிங்கப்பூருக்கு பிரயாணம் செய்வ விரும்பும் பிரயாணிகள் தயவுசெய்து கீழ்க்கண்ட விவரதாருக்கு விண்ணப்பிக்கவும்.

மெஸர்ஸ் பின்னி & கோ., லிமிடெட்

7, அரமங்கனாரத் தெரு, சென்னை-1

அங்கு கீழ்க்கண்ட கம்பெனியின் அங்கீகாரம் பெற்ற பாபிலாஸ் புரோக்கர்களுக்கு விண்ணப்பிக்கவும்

C. M. குட்டி

புரோக்கர்ட்டர் : குட்டி புராவர்களால்
38, அங்கப்ப காயக்கன் தெரு
சென்னை-1

மெஸர்ஸ் கோளா புராவல்கள்

மரஸ்ஸட் தோட்டம்

திருவனந்தபுரம்

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து

1966 செப்டம்பர் 20

1966 அக்டோபர் 14

நாகப்பட்டினத்திலிருந்து பிளவுக்கு மற்றும் சிங்கப்பூருக்குப் பிரயாணம் செய்வ விரும்பும் பிரயாணிகள் தங்களது பிரயாண திக்கட்டுகளை கீழ்க்கண்ட விவரத்தில் ரெகிஸ்டராகப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

மெஸர்ஸ் மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிமிடெட்

முதல் ஃபர் பீச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

பிளவுக்கு போய் 'எ'லெட்டல்புரம், சிங்கப்பூர் முதலில் இடங்களுக்கு தேரடிவாக ஏற்றிக் கொள்ளவும். சிங்கப்பூரில் கப்பல் மாற்றி ஆஸ்திரேலியா திசையிலுந்து துறைமுகங்களுக்கு அனுப்பவும் சரக்குகள் சென்னைலிருந்தும் நாகப்பட்டினத்திலிருந்தும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும்.

சென்னை மற்றும் அரமங்கனம் ஏறும் விவரங்களுக்கு தயவுசெய்து அருகாமையில்

பின்னி & கம்பெனி லிமிடெட் | மதுரா கம்பெனி பிரைவேட் லிட்.

7, அரமங்கனாரத் தெரு, சென்னை-1 | முதல் ஃபர் பீச் ரோடு, நாகப்பட்டினம்

அனுப்புகள் : பிரிட்டிஷ் இந்தியா ஸ்டீம் நாவிகேஷன் கம்பெனி லிமிடெட்

மன்னரிக் திருவடியில் வீழ்த்தார். தேவர்கள் பூமழை பொழிந்தனர். ஈரவே பூட்டும் வானவில் தெறிபுத்தர் தாலும் அந்த நேரியர் பெருமான் தாளமேல் விழுத்தனர்; திருபர்கொனும் பேசர்வடி வானப்போக எறிந்(து) அவர் உழைகள் போற்றி மார்பிசைப் பணிந்தாள்; விண்ணோர் மாரிமலர் மாரி தூர்த்தார்.

“உயிர்க்கொலை புரிவது ஐம்பெரும் பாதகங்களில் ஒன்றாயிற்றே? அந்தக் கொலை பாதகம் புரிந்த எறிபத்தரைத் திருவருள் ஆட்கொள்ளுமோ?” என்று வினவலாம். எறிபத்தர் புரிந்தது பாதகம் என்று. அருளிடம் அன்பு பூண்டவர் எவ்வயிரும் பராபரன் சந்நிதி என்று உணர்ந்து உயிர்களிடம் அன்பு காட்டுவர். சிவஅபசாரம் செய்தோர் மறுமையில் நரகம் புகுந்து பெருந்துன்பமடைவர். அத்துன்பம் அவ்வயிர்கட்கு நேராதவன்மையும் எறிபத்தர் கருணையினால் புரிந்த இச்செயல் துன்பமாகாது. அது அவ்வயிர்கட்குப் புரிந்த உதவியேயாகும்.

மன்னர் பெருமானும் நாயனாரும் எழுந்து வானத்தில் ஒலித்த அருள் நாத ஒலியைப் போற்றி நின்றனர். இறைவருடைய திருவருளால் முன்போல் பூங்கடையில் மலர் நிரம்

பெய்து, அத்திருவருட் செயலைக் கண்ட சிவகாமியாண்டார் பெரிதும் மகிழ்ச்சியடைந்தார். உதற்கி எழுந்ததுபோல் எழுந்த யானையைப் பாகர்கள் மன்னர் பெருமான் முன்பு நிறுத்தி வணங்கினார்கள்.

“பெருமானே! அடியென் மகிழும் பொருட்டு இந்தப் பெருமை தங்கிய யானை மீது ஏறி அரண்மனைக்கு எழுந்தருள் வேண்டும்” என்று எறிபத்த நாயனார் புகழ்ச் சோழரை வேண்டிக் கொண்டார். அடியவர் வேண்டு கோளை ஏற்ற புரவலர் யானை மீது ஏறினர். ஏழு கடலும் ஒருநீசெ ஒலித்தது போல் செண்கள் ஆர்க்கின. பொள்ளம்பலத்தில் ஆடிய செவடியைச் சென்னியில் குடி அரண்மனை சேர்ந்தார் புகழ்ச் சோழர்.

தமது மலர்த்தொண்டனைச் செய்யும் பொருட்டுக் பூக்கடையுடன் திருக்கோயில் சென்றார் சிவகாமியாண்டார், எறிபத்த நாயனார். சோழருடைய அன்பின் பெருக்கை உள்ளி உள்ளி உள்ளம் உவந்து தமது திருப்பனியை தோக்கிச் சென்றார்.

அடியார்க்கு எய்தும் இடநிலைக் களைந்து உதவி புரிந்த எறிபத்த நாயனார் முடியில் திருக்கயிலாய மலையில் சிவகணங்களின் தலைவர்கட்கெல்லாம் தலைவராகும் பெரும் பதம் பெற்றார்.

19. திருநீற்றுக்காகச் செய்த தியாகம்

திருவருள் மயமானது திருநீறு. விண்களை நீக்குவதனால் இது நிறு எனப்பட்டது. திருநீறு தெய்விகமானது. ஆதலால், பேய், பிள்ளி, குன்யம், தோய் முதலிய கொடுமைகளினின்றும் உயிர்களைக் காப்பாற்றும். இதனால் காப்பு (ரக்ஷை) எனப்படும். திருநீறு மேலான ஐகலரியத்தைத் திருவதனால் விடாது என்று வழங்கப்படும்.

கங்காளன் பூகங் கலசத் திருநீற்றை மங்காமல் பூசி மகிழ்ந்தே யாமாவில் தங்கா வினாகளும் சாகும் சிவநெறி சிங்கார மாள சிவாடி சேர்வரே என்பது திருந்திரம்.

சுதரியாசியும் ஒருவேளை திருநீற்றினைத் தரித்துக் கொள்ளத் தவறுப்பாராயின், உபவாசமிருந்து 11 நாட்கள் ராயிரம் பிரணவ ஐயம் செய்யவேண்டும். அப்போதுகான் அந்தப் பாவம் நீங்கிப் பரிசுத்தராவான், என்விறது பஸ்மஜா பாவ உபநிடம்.

இத்தகைய திருநீறு புனைந்த அடியவர் யாவராயினும் அவரைச் சிவமாகப் பாவித்து வணங்கும் பாண்டிடையவர் ஏனாதிநாத நாயனார். மெய்ப்பொருள் நாயனாரும், ஏனாதிநாத நாயனாரும் — திருநீற்றின் பெருமைக்கு எடுத்துக் காட்டலாக வாழ்த்தவர்கள்.

சோழ வேந்தர்கள் இமயமலை மீது புலிக்கொடி நாட்டியவர்கள்; புலி பரத்து புகழ் படைத்தவர்கள். அவர் கருடைய நாடு வளமை மிக்க சோளாடு. அத்திருநாடு சோழருடைய குளிர்ந்தமுகத்து வெண்குடையிளந்தழவில் குளிர்ப்பது. அந் நாட்டிலே உள்ள பழமையான பதி எயினாரார்.

வேழக் கருப்பினோடு மென்கருகடி தன்மையில் தாமக் கதிர்க்காலி தாழொங்கும் தன்மையதாய் வாழக் குடிதழைத்து மன்னியஅர் பொற்பதியில் அழக குலக்காளோர் ஏனாதி நாதனார்.

எயிலனார் என்பது குடத்தைக்குத் தெய்வியுக்கில் நாகரு ஷாலில் உள்ளது. இப்போது இது ஏன்நல்லூர் என வழங்கப்படுகின்றது. ஏனாதி என்பது நாயனூர் சொந்தப் பெயரன்று. நாயன்மார் களிலேயே ௨ அநகரது சொந்தப் பெயர் என்னவென்று தெரிய வில்லை. ஏனாதி என்பது முன்னாலில் சேனாதிபதிக்குரிய பெயர். சேனாதி பதிக்கு ஏனாதிப்பட்டம் என்னும் ஆபரணத்தை நெற்றியில் அணியத் தருவார்கள். ஆகவே, ஏனாதி என்பது நாயனாருக்குப் பின்னர் வந்த பெயர்.

கரும்பிலே இரண்டு வகை. வேழக் கரும்பு என்பது ஒன்று; மென் கரும்பு என்பது மற்றொன்று. வேழக் கரும்பு பெரியது; மென்கரும்பு சிறியது. எயிலனாரில் இந்த இரு வகையான கரும்பும் விளைகிறதாம். அல்லூரில் மருங்கில் நெற்பயிர் வளர்ந்து ஒங்கி விடுக்கிறதாம். ஒங்கி வளர்ந்துள்ள அந்த நெற்பயிரைக் கண்டு வெட்டித் தலைகுவித்திருப்பது போல் இருக்கிறதாம் கரும்புப் பயிர். நெற்பயிர் பூக்கும்; காய்க்கும். கரும்பு பூக்கும்; காய்க்காது. குல ஸ்திரீகளுக்குக் குழந்தை பிறக்கும்; பெருமகளுக்குக் குழந்தை பிறக்காது. 19ம் நூற்றாண்டுமே பெயர் சொல்லாது. நுவல் மென் தென்; விலைமகள் கரும்பு. நுவல் பெண்ணைக் கண்டு பொதுபுரன் வெட்டித் தலை குவிவது போல் கரும்பு வெட்கப் படுகிறதாம். இயற்கை வளம் மிக்க அப்பதியில் உள்ள மக்கள் செழிப்பாக வாழ்ந்து வந்தனர். அவர்களில் சுழக்குவக் சான்றோர் மரபில் வந்தவர்

ஏனாதி தாயனார். அவர் மிகுந்த சான்ருஷனாக உள்ளவர். திருநீற்றில் பெருமைபய நன்குணர்ந்த அவர். திருநீறு புனைந்தவர் யாவிரையாலும் சிவமாகப் பாலித்து வணங்குவார்.

வாட்டபடைப் பயிற்சி அளிப்பது நாயனாரின் தொழில். அத் தொழிலில் அவருக்குச் சமாளம் வேறு எவரு மின்றிச் சிறந்து விளங்கினார். சிறந்த வான் வலியும், தோள் வலியும் உடைய அவர் குழந்தை உள்ளமும் தழைந்த அன்பும், அஞ்சா நெஞ்சமும், பின்னடையாத வீரமும் உடைய வராயத் திகழ்த்தார். அவர் அந்த ஊரில் வாட் படைப் புலிற்சிக் கூடம் அமைத்துக் காணையும், மாணையும் வாட் பயிற்சி அளித்து வந்தார். வாள் வித் தையைப் போதிப்பதன் மூலம் வரும் வருவாயையெல்லாம் மாவயன் காணாத மணிகண்டரது அடியார்களுக்குப் பயன்படுத்தி வந்தார்.

வானின் பபையிற்றி
வந்து வாமெல்லாம்
தாளும் பெருவிரும்பால்
நன்னாம்பு கடப்பாட்டில்
தாளும் தடமுடியும்
காணுதார் தம்மையும் தொண்டி
ஆளும் பெருமாள்
அடித்தொண்டர்க் ககக்குவார்.

ஏனாதிநாத நாயனார் பாடுபட்ட தெல்லாம் அவரது வலிற்றுக்காக அன்று; எல்லாம் அடியார் பொருட்டே. அதனால் அவரை நண்பர் மட்டுமின்றிப் பகைவர்களும் போற்றிப் புகழ்த்

தார்கள். அத்தனை நன்மை யுடையவர் ஏனாதிநாத நாயனார். யாரும் இகழாத வகையில் இனிது ஒழுங்கி வாழ்த்தார் அவர்.

எல்லோருக்கும் இனிமைய செய்யும் கருணை யுள்ளம் படைத்த அருளாளரைப் பகைக்கும் புல்லரும் உலகில் இருக்கின்றனர். தன்னென்ற அயிர்த கிரணம் பொழியும் திங்களைக் கண்டு தர்மரை குளிரும். எல்லோருக்கும் இன்பத்தைத் தரும் பூரணச் சந்திரன் கள்வருக்கு வெறுப் பாணவன். அதுபோல், பகைவருக்கும் நன்மை புரியும் அன்பராகிய நாயனாருக்கு அதிகுரன் என்பவன் பகைவனானான். (தொடரும்)

கலியாண கால விற்பனை!

காஞ்சிபுரம்
• பஞ்சவர்ண
தர்மாவரம்

பட்டுச் சேலைகள்

மற்றும்
சோளி
பீஸ்கள்

நல்லி சின்னசாமி செட்டி

புறாணை வாங்கு, வாழ்

தி. நகர் (போன்: 41115 + 43369) சென்னை-17

**ரண சிகிச்சையின்றிப் புதுமுறையில்
வலிமயமான மூலத்தைச் சுருக்குகிறது,
நமைச்சலை நிறுத்துகிறது, வலிதணிக்கிறது**

விழுயார்க்- தீவிரப் பிணிகளில் நவிர மற்றபடி ரண சிகிச்சை என்பதே தேவையில்லாமல் மூலத்தைச் சுருக்கி, நமைச்சலை நிறுத்தி, வலி தணிக்கும் அற்புத வல்லமையுள்ள புதுவித மருந்துப் பொருளை முதன்முறையாகக் கண்டுபிடித்துள்ளது விஞ்ஞானம்.

டாக்டர்களின் கண்காணிப்பில் நிகழ்த்தப்பட்ட பரிசோதனைகளே இதற்கு அத்தாட்சி- வலியும் நமைச்சலும் உடனடி வாகத் தணிக்கப்பட்டன. இதுமுடன் மெல்ல வலியாற்றிய அதேசமயம் உள்ளபடி சுருக்கமே ஏற்பட்டது.

அனைத்திலும் ஆச்சரியம் என்னவெனில், பத்து இருபது ஆண்டுகள் நீடித்திருந்த பிணிகளிலும் இந்த அபிவிருத்தி நிலைபெற்றதுடன்.

உலகப் புகழ்பெற்ற ஆராய்ச்சிக் கழகம் ஒன்றின் கண்டுபிடிப்பாகியவபோலாடன் என்ற புதிய மருத்துப் பொருளை இதன் இரகசியம். இப் புதிய மருத்துப் பொருள் தற்போது பரிப்பரீட்சை நெஞ்ச் என்ற

மயங்குடன், கனிப்பு வடிவிலே அளிக்கப் படுகிறது. மூலத்தைச் சுருக்க கனப்பதோடன்றி, மலப் பாதைக்கு மழமழப் பட்டி, மலப்போக்கினை வலி அற்றதாக்குகிறது. பரிப்பரீட்சை நெஞ்ச், 30கி. மற்றும் 30கி. கழுகளாக இருமுறையுடன், எல்லா உயர்தர மருந்துக் கடைகளிலும் கிடைக்கும்.

மூல நோய் பற்றி வினக்கும் சிறு தூண் (ஆங்கிலம் அங்லரு நயிற்) இலவசமாகப் பெற இன்றே எழுதுக: டிபார்ட்மெண்ட்: 28, ஜெப்ரி மாளேர்ஸ் & கோ, லிட்டி பேண்ட் பாக்கல் 976. பம்பாய் 1 மிஆர்.

*டிபேட் மார்க்

தீயிங்கெடுத்தினை வயிற்றுலே
பெண்களின் அமுதும் வாய்!

சோஷலிசத் தியேட்டில் வேட்டைக்
காரர்கள் படுக்கைக் கட்டளில் வேட்டை-
யாடும்போது ஒரு தியேட்டிலுள்ளதைக்
கொள்கிறார்கள். அதன் வயிற்றைக்
கீழிப் பார்க்கும்போது, அதில் பெண்
களின் அமுதும் வாயும், திரிய பிள்ளை
மிக் காரும், டூ-டி-கிராமோன் சோ
ஷலிசம் இருந்தன!

இவையெல்லாம் பரிசிக் கட்டு
ஆராய்ச்சிக் கழகத்தில் சேகரித்து
வைக்கப்பட்டுள்ளன. - ஏ. பி. என்

இரட்டையன்

அவர் அழைக்கையில் உள்ள ஒரு ஊரில்
பொலிங்காரைக்கம் பாண்டிநாதி வந்தார். அப்போது
அவர் மிகு கைத்திறமும் உட. ஒரு நாள்
நள்ளிக்கு அவர் வீட்டில் சென்றபோது மனை
ரூபித்தது. அவரது மனைவி சிலிவசு எடுத்தாள்.

"தாமத இருக்கிறாள்! அவர்கள் வீட்டில் வரக்
கொள்ளுங்கள்!" என்று யாரோ குரல் சொன்னது.

"அவரை ஒரு பொலிங்காரர் என்று முன்னால்
அறியுமேயானால்? அவரது மிகு கைத்திறம்
என்று முன்னால் வரக் கொள்கிறாள்?" என்று
கேட்டாள் தாமதமில்லாமல்.

"இன்னும் விதமாகவும் அவர் வரவேண்டும்.
ஒருநாள் திருவிழா நடைபெறும் கைத் செய்தாக
கொண்டும், இவ்வாறுதான் எங்கள் வீட்டு நாயின்
வாயைத் திறக்க மிகு கைத்திறம் என்று முன்னால்
அவர் வேண்டும். அப்போதுதான் திருவிழை
கைத் திறம் முடியும். ஏனென்றால் திருவிழை
கால் நாயின் வாயில் அமைந்திடுகின்றது."

.. தொடர்

"நாசகாரி நோயு"

கட்கெல்லாம் சோர்வானது கைத்திறம் எந்தவழி
"நாசகாரி நோயு" என்று அறியாத திறம்கள்.
"ஏன் கைத் திறம் எந்தவழி அறியாததோ?" என்று அறிய
கூடுதலாக வந்ததென்றே ஒரு அறியாததோ! இவையே ஒரு கைத்

தொண்டித் திரை
உண்டாகுகளாம்!

நாம் உறங்கும்போது நம்மைச் சுற்றி
எழும் சில ஒலிகள் நமது மூளையில் ஒரு
பாற்றியை விழித்துக் கொள்ளச் செய்கின்றன.
அப்போதுதான் நாம் கனவு காண்கிறோம்.
உறங்கிய பிடிவு செய்யப்பட்ட பழைய
நிகழ்ச்சிகளும், ஒளிரும் தொடர்பாய் உண்
டாக நிகழ்ச்சிகளும் பின்னிலிட்டுக் குழப்ப
மாகவும் தெரியவில்லாமல் தன் கனவுகள்
தோன்றுகின்றன.

தூங்கும் ஒருவனது காதில் ஏதேனும் ஒரு
சம்பவத்தை அவன் விழித்துக் கொள்ளாத
வகையில் அழைத்ததாகக் கூறினான். அவன்
அந்த சம்பவத்தைக் கனவு காணுவான்.
ஆதலால், கனவான தாமத உண்டாகக் முடியும்!
தலைவர்: பி. வி. கி

செடி
கருக்கு
வெந்தீர்
காத்து!

மரம், செடி, கொடிகளுக்கு வெந்
நீர் ஊற்றுவாய் எல்லாம் யாராவது
நியாயமாகாள்?

ஆனால் அவற்றுக்கு வெந்தீர் ஊற்று
வது முற்றிலும் உண்மையாகும்.

காட்கிரியாவில் செடிகளுக்கு வெந்தீர்
தான் ஊற்றுவார்கள். பச்சைத் தன்
வீரர் வீட்டால் அது உடனே தூள் சுட்டி
யாடி, செடிகளைப் பிடித்துக் கொண்டு
விடும். அதனால் வெந்தீர் ஊற்றியே அந்
நாட்டில் செடிகளை வளர்த்து வருகிற
பூர்கள் தலைவர்: அய்யமதுராமமூர்த்தி.

செடிகளாகவும் உறுவலுண்டு. எனினும்
கனாத் தாண்டிப் புகழிதழுவாதது யாழ்ப்ப
தந்தியை நாம். நமது செடித் தாண்டி
யாழ்ப்பாணம் கனாத்து வறுமையைக் கனா
கொண்டும். அதனுடன் அண்மையில் அமெ
ரிக்கக் கிழக்குமேலும் செத்து ஒரு நாளை
சிக் கனாலைப் புகழும் வரக்குமே புகழ்வு
செடி எத்தனைவரே புகழ்க்கும். "தொகு"
என்று சொல் சொல்ல. இந்த நாளைகளில்
ஒரு கிழமை: முதல் அமெரிக்க வீண்
சொல் வீண் செடிகள் துறவு சிலைகளில்
பாணத்திற்கு அழகுத்துக் கொண்டு பூக்கி
காத்துடன் வரிகொடுத்து அவரை அவரது
கண்மேலாக் கிழவர்கள் செத்து மீட்ட
செடிகள்: தீயவர்களுக்கும் இதன் யாழ்ப்பாண
காத்துடன் என்ன. "இன்று கிழமைகளில்
யாழ்ப்பாணம்: தாண்டிக்குப் புகழிதழும்.
என்னும், அன்று அழகுத்துப் புகழி
செய்தெடுக்கும் கனாக்காக கிழமைகளில்
வரம்?" என்று கூறும் யாழ்ப்பாணம் திழைகள்
இன்றும்: யாழ்ப்பாணம் திழைகள்: திழைகள்
யாழ்ப்பாணம். சிறிய தாண்டிதான் திழை
என்பதும்: அதிக்கின் திழைக்கும் கனா
காத்துடன் கிழமைகளில்: கிழமைகளில்
கூறும் புகழ்த்தாண்டி.

பிழைப்புத் துறை

ஒருதடவை கணினிவாரணர் என்ற, என். ஜே. அவர்கள் உடல் நலமில்லாமல் ஆய் பத்திரிகையில் நிச்சிதர பெற்று வந்தார். அப்பொழுது அவரைப் பார்த்த வந்த தண்பர் ஒருவர் பேச்சுக்கிடையே, - "உங்களுக்கு என்ன வயதாயிற்று?" எனக் கேட்டார்.

நாற்பது வயதும்
எழு ஈகூடும்

“எனக்கா, நாற்பது வயதும் எழுவதுமுமாக! ஆனால் நாற்பதே போதும், அதன் ஆசை எதற்கு என்று அநோடு மூடப் பண்ணிக் கொண்டுடேன்!” என்றார் கவிவாணர்.

— Lyell, Cambridge

附：主要参考文献及资料来源

- குளிக்கிற அனாதைச் சோம்பையர் பெருமூர்த்திகள் கையையும் - தலையையும் விடுத்தார்கள் தந்தையர் கை கழறியதற்கே இரவு நடைகள் வரமா செய்யும்.
- புதுகைத் தந்தை - நீண்ட பிள்ளை - சிவன் இறங்கியது, தந்தையிடமே குறுகுறுகொண்டே சாப்பாடுவர் அப்பா பிள்ளைகள்.
- ஒட்டி விடா இருந்ததால் அடிமையானே நேர் வந்திருக்கலாம் - கிறிஸ்துமஸ் அனாதை.
- கத்திரை மாந்தரையேடு கொடுக்க வேந்தரது கையால் கட்டியது.
- கைகளுக்கும் கொழுக்கைக் காதுகளை மட்டும் மட்டும் காதுகளில் குத்தியது இது காதுகள் அழகு.
- அங்காடு அழகுதான் - இப்பாருக்கியது குறு குறுகையம் - குறுகுறுகையம் உட்கா அடிமையேடு.
- பிழைத் குதல் உரிமையினால் மாந்தரம் மட்டும் இருக்க வேண்டியது அழகுத் கைகளை சேரி நான் கொடுக்கிறேன் நான்மையே நான்மே பிள்ளைகள்.

— ১৪৭ —

குறித்த பித்தவடிகளையே மூச்சுவிடத் தொடங்கு வது என்பது ஆச்சரியம். குழந்தையின் தோண்டியது மூச்சிடுக்து வளர்மானது மூலியின் இருக்கும் ஒரு தாய்ப்புக் கோத்திரத்தின் ஆட்சியின் கீழ் தடைபெறு மெது. ஆனால் அந்த மூதல் மூச்சு? இவ் ஐந்திதனும், அது வந்த வளர்மானதிலும் துண்டப் பெற்று, வாய் வழியாகக் காற்றை துறவீரர்களுக்குள் இழுக்கிறதா என்ற மனித மூச்சுத் துண்டாத பரம ரகசியம் பரம குதும் புரியாத பரிநாசிய இருந்து வருகிறது.

— **இரட்டை அங்குலம்**

ஆராய்ச்சிக்குப்
பயிசு

[illegible]

இருமலை நிறுத்த வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

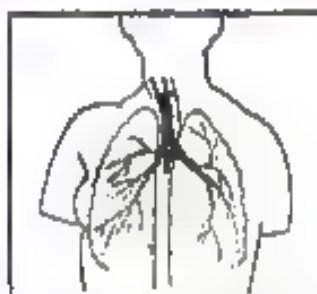
சாப்பிடுங்கள்

சிலப்பு லேபில்

விடாது தொடர்ந்து தொல்லை
கொடுக்கும் இருமலைப் பற்றி
அதிர்ஷ்டவசமாக இருக்கக்
கூடாது. அது உடலைப் பலவீ
னப்படுத்தி, நோய்களை எதிர்க்
கும் சக்தியைக் குறைத்து,
நோய்கள் எளிதில் மேற்கும்
விழைபு ஏற்படுத்துகிறது.
வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்
மூன்று விதங்களில் அளிக்கும்
பலன் ஒப்பற்றது. அதிலுள்ள
மிலியோஸோட் மத்தும் கவிய
கால் இருமலை குறைப்படுத்து
கிறது. இருமடிசெத்து, பசுமளிக்
கும் செத்துக்கள், மார்பட் மத்
தும் ஸ்பளீன் சாங்ங்கள், பசி
னயத் தூண்டுகின்றன, இழந்த
சக்தியை எதிர் செய்கின்றன,
குறைமான நோய் மீண்டும்
வராமல் தடுக்கும் சக்தியை
பூட்டுகின்றன.

எல்லாக் கால நிலைகளிலும்
நோய்களை எதிர்க்கும் சக்தி
பெற சிலப்பு லேபிலுள்ள
வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்
சாப்பிடுங்கள்.

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்டில் கவக்
துக்க மிலியோஸோட் மத்தும் கவிய
கால், கவாசக் குழாய்களில் கபம் கட்டுதல்,
காச சம்பந்தமான உபாதைகள் முதலியவற்றை எதிர்க்கும்
சக்தியை உடலுக்கு அளிக்கிறது.

வாட்டர்பரீஸ் காம்பவுண்ட்

இருமல், ஐரதோஷம், கவாசக் குழாய்களில் கபம் கட்டுதல்,
காச சம்பந்தமான உபாதைகள் முதலியவற்றை எதிர்க்கும்
சக்தியை உடலுக்கு அளிக்கிறது

வாரீஸ் - திறநுலுதான் சிமிட்டெட், மம்பாய்.

ஓரே ஒரு ஊரிலே ஒரு ராஜா இருந்தான். அவன் ரொம்ப ரொம்ப நல்லவன். வீட்டு வாசலில் அவன் ஒரு காவலில் கொள் வைத்திருந்தான். மாரா வது அவனிடம் கஷ்டங்களைச் சொல்லு மூன்று வீட்டுக்கு வந்து 'டிர்ரிங்... ஸு' அந்தப் பெயர் அழைத்தாலும், ராஜா வந்து என்னை வேலுமூன்று கேட்டு உடனே அவங்களை உட்காட்டுகிற தீர்த்து வைப்பான்.

இப்படி இருக்கும்போது ஒரு நாள் காவல்புற ராஜா உட்காட்டினான். ஹோட்டலிலேயே இருந்து வாங்கியபந்த டீட்டில், மசாலதோசை சாப்பிடுபி போது டீர்ரிங்... ஸு பணிக் கத்தப் கேட்டுது. ராஜா அவசரம் அவசரமாகச் சாப்பிட்டுப் பந்தோசை உண்ண தீக்கி விட்டு வாசலில் வந்து பார்த்தான் ஒரு மாடு அறதுண்டே. நின்றுகிட்டு இருக்க தது. "மாடே... மாடே... உனக்கு என்ன கஷ்டம்... ஸு ராஜா கேட்டான். உடனே அந்த மாடு. "உன் பிள்ளை வேகமா அவன் சிப்பை ஒட்டி என் கன்றுக்குட்டி மேல் ஏற்றிக் கொண்டுட்டான்... எவர்க்கு அழகை அழகையா வரிறது. எவர்க்கு அது ஓரே கன்றுக்குட்டிதான் இருந்தது" என்றுது. உடனே ராஜா கோச் கண்டு. "அந்தப் பய காவல்காரத்தா வேயே காப் எடுத்துக்கொடுத்தப் போயி டான். இனிமே சாயங்காலம்தான் வருவான். நியம் சாயங்காலமே வா. அந்தப் பயனை நன்றி கவனிச்சுக்க ரேன்" என்று சொல்லி மாரா அழைப்பிக்கட்டான்.

சாயங்காலமே ராஜா ஊரில் உப் கார்த்தன்கு ரேயுமே சிப்பை கொட் டுவதுக்குதான். அவனுடைய சிப்பை கொட் டுவதுமே வீட்டு அப்போதுதான் வீட்டுக்கு விடுவதுக்கவையே வந்தான். அவன் மட்டையாக கையிலே என்னை கைப் பிடித்துக் கொண்டு. மாராபுறது ஏதப் போனும், ராஜா அவர்க்குப் பிட்டு. "ஏய்... நீ வேகமா உன்

சிப்பை காண திட்டி ஒரு கன்றுக்குட்டி மேல் ஏற்றி அனைக் கொண்டுட்ட டிமே... அந்த மாடு வந்திருக்க. என்ன சொல்றே?" என்று கேட்டான். அதற்கு அவன் பையன். "நான் என்னப்பா. பண்டது? நான் அப்பே சொல்றேன். டி. வி. எஸ். ஸிப்பை காண ரிப் போர் பண்டையம்து. நீதான் சொன்னே, கந்தலாய்க்கிட்டே போ ரிப் போர் பண்டிக்கொண்டது. இப்பே சிப்பை சிப்பிக்காமல் காப் எடுத்துது. நான் என்ன பண்டது?" என்று கத்தினான்.

ராஜாவுக்குக் கோபம் ஏழ்க்குக் கொள் வந்து. "அப்படியா சொதி... மா, கீழே படுத்துக்கொ. உன் சிப்பை என் றேது இப்படியானை எத்தனேன். அப் போத்தான் உனக்குப் பித்தி வரும்" என்று. பையனாக கீழே படுக்க வைத்து ராஜாவே இப்படியானிலே ஏறி 'காடார்...' செய்து கொண்டுள்ளான். காரே கொள்ளமே. உடனே ராஜா இத்திச நிறுத்திக் கீழே இறங்கிப் பார்த்தான் சாடி... உடனே அவன் பண்டைய இறந்தான்கு தீக்கிறது. உடனே ராஜா உட்காட்டினான் மார்த்து. "மாடே... என் சிப்பை கொட் டான். அவன் ஒரு கன்றுக்குட்டி மேலே காடுத்திக் கொண்டுட்டான். நீ உடு... அவன் கீழே நான் காடுத் திக் கொண்டு நிறன்" என்று கொள் ளான். கண்டிக்கிறம் ராஜா நல்ல வையது பரிசுசென்று ராஜாப் பண்டை பண்டிக்கக் கன்றுக்குட்டிக்கு உயிர் கொடுத்துடுத்து. ராஜாவைப் பார்த்து "இனிமே நீதான் பித்தி நீதி சொழுவ்" என்று கொட்டிவிட்டு மண்டிக்க கொட் டித்து. கன்றுக்குட்டியும் அம்போ... அம்போ... என்று கத்திண்டு அம்பா மாடுகிட்டே போய்விடுத்து. ராஜாவும் சிப்பைமேல் கத்தோசை அடுது இப்பா லானிலே ஏறிண்டு அப்போது ஹோட் டுக்குப் போனான்.

(ஒரு பெரிய மனிதன் புறமே நுதலான்கள் ஹது வங்கு நுதலான்கள் கொள்ள கொள்)

“**சி** ஸ்த யஸ்டரி! இவ்வளவு கேதெராய்
வந்து விட்டிருக்கா? இன்னிக்கு வரவிபாடு
ஆட்டம் விடையாதோ?” என்று தன்
கணவரை வரவேற்றான் பழம்பா.

“இவ்விதமாக இவரும் சீக்கிரம் கைவிட்டு
தொடர்” என்றுவும் வந்தது.

“ஆம், எங்கள் எங்கள் எங்கள் தங்கைத் தாயை இழந்தாள்”

“அதற்கெல்லாம் ஒன்றாகவும் வந்ததுமே
கிவியே.”

“பின்னே என்ன ! திடீரென்று வந்தது. ஸார்வபால அட்டைத்தின் மேல் சேர்ப்பம்.”

“இவ்வளிக்கப் பட்டதற்கில் எவர்கூட
மாண்பு, நகர்வு, நகர்வு, நகர்வு, நகர்வு
கத்த முடியுமென்று என் எவர்கூட தவறு!”

“என்ன? கம்பெனி மாஸேஜர்கட்குத் தீங்கள் சாங்கட போட்டீர்கள்?” என்று அவர் அடியை மோத்தார் புல்லா.

[illegible][illegible]

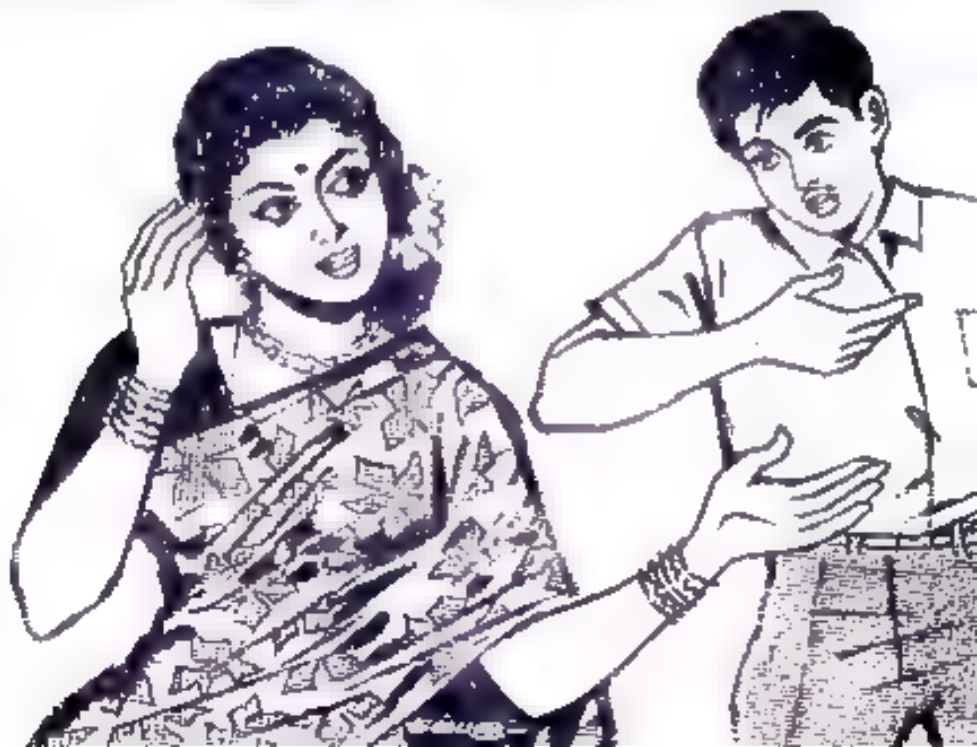
“காரி” என்று கூட்டியவர்களுக்கு
தாமிர இடுக்கது வாகனத்துக்கு “டீ. பம்பு”
வந்து இருக்கும் அறிவுகூடும். தம்பிமேல் இருக்க
வருவதால் “கோபம்” பற்றாது. பற்றாது. பற்றாது.
தெரியவா? “டீ. பம்பு” வந்து “
மா” என்று கூறுவது. அது சம்பந்தம் இல்லாதது
இதன் “மா” என்று வரும். அது சம்பந்தம்
இருக்க. அது சம்பந்தம். அது சம்பந்தம்.

மீட்டிவந்தார்வது ஆயிரந்தவந்தது? எல்லோரும் ஆபத்தினை எதிர்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் அங்கேயேண்டும். தாம்செய்திருந்தார்கள். ஏதும் பங்கிடுவது இரத்தம் மாடுவாறுதான். பித்தது கொண்டு எதிர்த்து மன்னுதருவதற்கு எவ்வளவு அவர்கள் போய்வாறு இருப்பது? பித்தம் உதவி அப்பாக்கிறீர்கள். எல்லாருக்கும் தருதல் வேண்டும் போடுவதில் அவர்கள் யிருக்கிறார்கள். முடியாது. காக்காய் பிடிக்கிறான். காக்காய்! என்று கூறிக்கொண்டிருக்கிறார்.

தாய் சாப்பிட்டு விட்டுத் தன் அறை
யில் போய் உட்கார்ந்த ஸ்தலத்தில் எதிரே
அன்று மாலை நடந்த சம்பவம் தோன்றியது.
கூடக இலாப செய்து கொண்டிருக்கும்
கம்பெனியில் அவர்கள் அறிவாதவர்களை
விடையது என்று திட்டமாகக் கொள்ளு
மாள் என்கொருக்கும் அங்கத்த தெரியும்.
சாப்பிட்டுத் தன் அறையிலிருந்து
வெளியேறும் போது இவர்கள் அவர்களை
அறியாதவர்களை அங்கத்த தெரியும்.
சாப்பிட்டுத் தன் அறையிலிருந்து
வெளியேறும் போது இவர்கள் அவர்களை
அறியாதவர்களை அங்கத்த தெரியும்.

அப்போதப்பட்ட மாணே துருட மந்தான்
அவா இவ்று சண்டை போட்டுக் கொண்டு
விட்டான் :

ஆதலால் எப்போதும் விவரப்பாட்டுப் பற்றினவர். எத்தனைகாலம் படித்துக் கொண்டிருந்த போன்று அந்த அடிப்படையிலும் அவரது திறமை. தந்தை வித்தையால் பட்டினம் இருந்ததும். ஆதலால் முதல் நாள் மாலை ஏழு மணி வரை விக்கிரேட் என்னும் பூங்காக்களில் என்னுடன் சந்தர்ப்பமாய்விட்டால் விவரப்பாட்டுப் பற்றி உடனே

பேர்லாப் விபரீத விழுவிற்கு விட்டுக் கொடுக்கான். அவன் அதை முழுதும் விளக்கப் பட்டதும், பத்து மூன்று மாதங்களுமாகத்தான் காணப்படும். ஆனால் பரிசுவையில் மாதிரி எப்படியோ பாஸ் செய்து விடுவான். உார் செய்த புள்ளியென்ன?

படிப்பு முடிந்தவுடன் தன் மனம் பிடித்த புஷ்பாவின் கரம் பற்றினான். புஷ்பாவின் அதிர்ஷ்டத்தாலோ அல்லது அவன் அதிர்ஷ்டத்தாலோ கலியாணமான மறு காரமே அவனுக்கு ஒரு வேலை கிடைத்தது.

வாக அக்கம்பெனியில் போய்ச் சேர்ந்ததிலிருந்துதான் அந்த ஆபீஸிலே ஒரு மாறுதல் ஏற்பட்டது! அது வரை அந்தக் கம்பெனியில் உள்ளவர்கள் எல்லாம் மணி ஆந்து அடித்தவுடன் கொட்டை மாட்டிக் கொண்டு விட்டுக் குப் புறம்பட்டு விடுவார்கள். வாக இதைக் கவனித் தான்! அவனுக்கு மாலை விட்டில் வெறுமனே தன் மனைவியை எதிரில் போய் உட்காரப் பிடிக்கவில்லை! ஓரெனில், அவன் புஷ்பாவுடன் ஓர் ஒப்பந்தம் செய்து கொண்டிருந்தான். அதன்படி ஒவ்வொரு ஞாயிற்றுக் கிழமைமும் அவன் எங்கேயாவது அளந்ததுச் செல்ல வேண்டும். மற்ற நாட்களில் அவனுக்கு ஒரு தொந்தர

விவனயாடும்! ரா.கோ.

வும் கொடுப்பதில் என்ற அவன் வாக்களித்திருந்தான். தனது திரைப் போவதற்குப் பணத்துக்கு எங்கேபோவான்?

அதற்கு அவன் ஒரேயே ஒரு 'ஐடியா' தோன்றியது. தன் ஆபீஸில் ஒரு 'பென்' ஆரம்பித்தால் என்ன? என் வேர்கிடமிருந்து மாதாமாதம் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் வசூலிக்க வேண்டும்! அந்தப் பணத்தி் இருந்து புஷ்பாக, வாகிபால், சேரம் போர்டு என்று இப்படி வாங்கிப் போட்டு விட்டால் எப்போதும் விடையாடலாம். உடம் புகுபு தெம்பு. மறு நாள் முதற்கொண்டு தன் வேலை

ஆரம்பித்தான். வாகிபால் பக்கம் எப்போதுமே வெற்றி தான்! 'லிஸ்' 'லிஸ்' வென்று ஆட்கள் போத்தார்கள். பலவகை ஆட்டத்தில் சாமான்கள் எல்லாம் வாங்கினான். ஆபீஸில் எதிரே மண்புக் கிடத்த புஷ்பாவிடமிடத் தன் சகாக்களுடன் சேர்ந்து வேட்டைப் போட்டான். மண்புக் கொண்டு வந்து போட்டான். ஆபீஸில் ஓர் அமைதியை ஏற்படுத்தி அதை விடையாட்டு அந்த ஆக்கிரமம்.

ஆயினும் உண்மையில் மாரியைப் போலக் 'மெய்'யும் அங்கத்தினர்களாகச் சேர்த்து விட்டார்கள். ஒரு நாள் மாரியே ஆயினும் மாரியேயும் தம் மாதச் சந்தாமைய வாசலிடம் போகுதென விட்டு அவரும் ஓர் அங்கத்தினராகச் சேர்ந்த போது ஆயினும் உண்மையில் அந்தப் பேருக்கும் ஒரு லாசர்!

"மிகுடர் வாச! நீங்கள் மெய் ஆகி, மாரி! வந்த ஒரு மாதத்திலே மயங்கியதையும் உங்கள் யானையில் இருந்துப் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறீர்களே! பிசை, பிசை!" என்று மற்ற சோக்கர்கள் கழம்போடு வாச இயங்குகத்திலே இருக்க மாட்டார்கள்!

இப்பொழுதெல்லாம் மாரிய மணி எப் பொழுது ஐந்த் அடிக்கும் என்னுதான் உக் சொரும் ஈரத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். பிசை, பிசை!" என்று மந்த சோக்கர்கள் கழம்போடு வாச இயங்குகத்திலே இருக்க மாட்டார்கள்!

இப்பொழுதெல்லாம் மாரிய மணி எப் பொழுது ஐந்த் அடிக்கும் என்னுதான் உக் சொரும் ஈரத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். பிசை, பிசை!" என்று மந்த சோக்கர்கள் கழம்போடு வாச இயங்குகத்திலே இருக்க மாட்டார்கள்!

அங்கம்பெனியின் மாணேஜருக்கு அதிகம் பொருள் ஒப்பந்தத்துக் கவலைக்கு மேல் இருக்காது. அவருக்கு வாசைவ ஒத்த மூலமாகப் பார்த்துக்கொண்டு ரொம்பவும் பிடித்துவிட்டது. சூழ்ச்சியான கப்பல்கள் அவர் என்று எண்ணிக் கொண்டனர்.

மாரியோட்டும் வாசையோர் அங்கையே வெகுவேறும் கவலை இருந்தால், மாரிய பத்து பணியிலிருந்து தடுத்து மணி வரைவியே வெகுவேறும் பணியை மேற்கொண்டார். இதனால் அவருடைய மாணேஜருக்கு மதிப்பு இன்னும் அதிகரித்தது என்பதும்.

அவர் 'மோஷியம் மெய்' ஆரம்பித்து ஒரு வருஷம் ஓடிவிடாது. ஆகவே மாரியை அவர் பெரும்பாக்கி கொண்டுவிட்டு விட்டார். எப்போதிலும் மாரியைமாரிய பணம் வருவதில் தான், ஒரு நேரம் விருத்திக்கு ஏற்பாடு செய்தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான்.

மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான்.

மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான்.

மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான்.

மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான்.

மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான். எப்போதும் அவருடைய மாரியைப் போட்டுத் தான்.

மேலும் வருஷங்கள் இரண்டு வருஷம் போய்ச் சென்றது. அந்தக் கப்பல்களில் இருந்து 'அங்கையிடம்' இருவர் 'மாரியை' ஆகிப் போனர். அந்தப் பதவி வாருக்கு வந்த மேல் ஆயினும் மாரியை எதிரொலித்தது. எப்போதும் வாசையிடத்தில் வந்து 'மிகுடர் வாச! அந்தக் கப்பல்களிடத்தில் தங்குதான்!' என்று. ஆயினும் பிசைக்கக் கூட 'அங்கையிடம்' என் என்று அங்கப் பொரு அங்கத்தார்கள்!

இந்தச் சம்பவத்திற்குள் அந்தச் சம்பவம் நடந்து ஆயினும் ஒரு கவலைக் கவலைவிட்டது. என்னும் போல் அவரும் மாரிய மணி ஐந்து அடித்தாடல் எப்போதும் வாசையிடம் போதாமல் இருக்கிறார். மாணேஜரும் மாரியைப் பாரியோடு வந்தார். வாசையும் மாணேஜரும் அவர் ஏதிர் ஏதிரக் கட்டி, ஆட்டம் தொடங்கியது. முதல் ஆட்டம் மாணேஜர் பக்கம்தான் வெற்றி. மூன்று ஆட்டங்கள் இரண்டும் தடக்கும். மாரி மூன்று ஆட்டங்களில் இரண்டு ஆட்டங்கள் வெற்றி அடைகிறார்களோ, அவர்களை வெற்றியடைவார்கள். இரண்டாவது ஆட்டத்தில் வாசை பக்கம் வெற்றி. மூன்றாம் ஆட்டம் தடத்து கொண்டிருந்தது. இரு கட்டங்களும் சமமாகப் பாய்விட்ட எடுத்துக் கொண்டு வந்தார். மூன்றாம் ஒரு பாய்விட்ட வந்து திரைது. அந்தப் பாய்விட்ட வாசை எடுத்து விட்டால் அவர் பக்கம்தான் மூலம். மூன்றாம் பிடித்துப் பந்தை வந்து மாரியைப்பிடித்து இருந்து அடித்து ஏதிர்ப்பக்கம் அனுப்பினார். எப்போதும் வாசையிடமிருந்து வரும் பந்தை ஏதிரக்க வந்துவிடுகிறபடியில், எப்போதும் விட்டாடல். அப்போதும் ஓர் இடத்தில் போல் விழுந்தது. மாரியை வாசை 'மேலா' என்று பிடிக்கி ஆகாரம் செய்தான்.

"மேலா! இது அடிட்டம் விழுந்தது" என்று மாணேஜர் ஆட்டப்பிடித்தார்.

"இல்லை, கமதாசத்துக்குள்ளேதான் விழுந்தது!" என்றான் வாசை.

"இதோ வந்து பார்!" என்றபடி மாணேஜர் ஓர் இடத்தைக் காண்பித்தார்.

உ. 2ம் வாசை அங்கிடத்துக்கு மூடிப்போய் பார்த்தான். "வாச! இது போல ஆட்டத்தில் விழுந்தது. இதோ இப்போது விழுந்த இடம் இருக்கே இருக்கிறது!" என்றபடி அவர் மத்தியேகிடத்தைக் காண்பித்தான்.

இதற்குள் வாசையிடம் போய் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் சேலன் ஒரு வந்தான். அவர் வாசையிடம் விட்டு இருந்தபோதிலும் மாணேஜருக்காகப் பரிந்து போ ஆரம்பித்தான்.

"மிகுடர் வாச, அவர் சொல்வதுதான் சரி. அது அடிப் பந்து தான்!" என்றான்.

"மாணேஜர் எப்பத்தவாக அவர் பக்கம் போகிறார்? எனக்கு ரொஷமில்லை!" என்று கத்தினார் வாசை.

"சரி, இதற்கு மேல் விட்டால் ஆபத்து" என்பதை அறிந்த மற்ற சோக்கர்கள் அங்கிட்டுப் பிடித்து இருந்துக் கொண்டு சென்றுவிட்டனர். மாணேஜரும் சட்டையைத் தோலில் மாட்டிக் கொண்டு போய்த் தான் 'பந்தை' என்று

பனாட்டி
டி.கோபாலாச்சாரியுவின்

ஜீவாம்ருதம்

ஆரோக்யத்திற்கும் பலத்திற்கும்

ஆயுர்வேதாஸ்ரமம் கி.மே. விட். மதுராஸ்-17

கல்யாண பட்டுச் சேலைகள்

* காஞ்சிபுரம்

* பனூரஸ்

* மணிபுரி

மற்றும் சகல ஜவுளிகளுக்கு

P. B. லக்ஷ்மணஸா & பிரதர்ஸ்

பட்டு ஜவுளி உற்பத்தியாளர்கள், வியாபாரிகள்
(பனகல் பார்க் எதிரில்)

திவாகராயதகர், சென்னை-17 - போன் : 43435

சித்தாதிர்ப்பேட்டை, சென்னை-2 - போன் : 86986

15, மேட்டுத் தெரு, காஞ்சிபுரம் - போன் : 162

கோபால் பல்பொடி

பல் லலி, பல் அரண், வாய்நாற்றம்
பல்லில் கிரகதம்வடிதல், முதலிய
பல் விபாதிக்கினை குளாப்பகுதி
பலகுகுக்கு வெண்ணையும்
பலத்தையும தருகிறது

முயற்சிவர்கள் - எஸ்.பி. எஸ்.நிதியம் தின் கோ
25, கிழ நாப்பாளையத் தெரு, மதுராஸ்-17

Zam-Buk

ஜாம்-பக்
சிறந்த
மூலிகைக்
களிம்பு

ஜாம்-பக், பாரதத்தில் உள்ளதாய்
மூலிகைக் களிம்பு, மிகவுயரவாகவும் பத்திரமாய்க்வும்
பூரணமாக குணப்படுத்த உதவுகிறது.

Registered FZ-12-7-14

நீப்புகைக்கு

ரணங்களுக்கு

முகப்பருக்களுக்கு

தேயந்துவிடுவதற்கு

காரின் கதையை அடித்த வண்ணம் அவ் விடத்தை விட்டுப் போய் விட்டார்.

"வாகி இந்த ஓர் அற்ப விஷயத்துக்காக இயல்பாய் துரம் சண்டை போட்டிருக்க வேண்டாம்" என்றுக் ஒருவர்.

"ஆமாம், அதுவும் உனக்குப் பிரமோஷன் ஆகப் போகிற சமயத்தில் அவருடன் பணைத்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியதில்லை."

பவர் பவனிதனாகச் சொன்னார்கள். ஒருவனுக்கு வாகனின் பக்கம் பேச வரவில்லை.

விட்டான் படி ஒருத முன்பேயே புஷ்பாவும் இடித்துக் காட்டவே, அவன் மனம் உண்ணாவில் உடைத்து விட்டது. "சீச்சி! இனிமேல் இந்த ஆட்டத்துக்குப் போகவே கூடாது" என்று நிர்மாணித்துக் கொண்டான்.

ஒரு வாரம் சென்றிருக்கும். இந்த ஒரு வாரத்தில் அவன் ஒரு நாள் கூட வாகனியால் ஆடச் செல்லவில்லை. அவனுக்கு ஆயில் சிப்பந்திகளிடத்தில் ஒரு வேறுப்பு ஏற்பட்டு விட்டதென்றே கூடச் சொல்லாமல், அதனால் அவன் மதிமடக்களிடத்தில் பேசுவதைக்கூட திறுத்திக் கொண்டான்.

அன்று அவன் ஆயில் சென்று ஒரு மணி சென்றிருக்கும். எவ்வோரும் அவரவர் வேலைகளில் ஈடுபட்டிருந்தனர். அந்தச் சமயத்தில் மானேஜர் தம் அலுவலியிருந்து வெளிப்பட்டு ஒரு முறை இவ்வோடக் கிடைத்தார். உடனே எவ்வோரும் மரிவாணைபுடன் எழுந்து நின்றனர். வாகனிட வேண்டாவெழுப்பாக எழுத்து தின்றனர். "நம்ம ஆயிலில் அடுத்த ஷக்கெண்ட்டண்ட் வார் என்று அறிவ திங்கள் எவ்வோரும் ஆவணாக இருப்பீர்கள்" என்றதும், அங்குள்ள அத்தகை பேர் மகத்தி தும் வாகனின் உருவம்தான் திரண்டபடி.

"கடந்த ஒரு வாரமாக நான் வொசைசெய்து வந்த முடியில்..." வாகனவக் கண்டக் கண்ணால் நோக்கினார் மானேஜர். மேனேஜரைக் கெட்டியாகப் பிடித்துக் கொண்டான் அவன்.

எவ்வோரும் மானேஜரின் வாயிலிருந்து என்ன வரப் போகிறது என்பதை அறிவ ஆவணாக இருந்தனர். "நம்ம அடுத்த ஷக்கெண்ட்டண்ட் இனி தாளியிலிருந்து பிண்டர் சேகரன். நாளியிலிருந்து சேகரன் வேலைவா ஒத்துக்கொள்ளலாம்" என்று சொல்லி விட்டு விட்டான் போல் விட்டார் மானேஜர்.

வாகனின் நடவடிக்கை உன்ன இரத்தம் ஒழிதும் உணர்த்துவிட்ட மானிரி அப்படியே கல்லாவுச் சமஸ்து தின்ற விட்டான். "சீட், இவரைப் போய்ப் பண்புள்ளவர் என்று எண்ணினேமே, கொத்தப் பணக்காகப் பழி வாகனிடவிட்டாரே! இவரும் ஒரு மனிதரா?" மறு விதாடி ஏதோ ஒன்று உத்தித் தள்ள ஒரு காக் சுத்தாகில் தன் ராஜிதாமாவை மானேஜரிடம் விவிட்டு அவர் பதிலையும் எதிர்பார்க்காமல் வெளியே வந்துவிட்டான்.

"புஷ்பா! உத்தியோகம் போக. இனிமேல் வேறு உத்தியோகம்தான் பார்க்க வேண்டும்" என்று வாக் புஷ்பாவிடம்.

"என்ன? உத்தியோகம் போக?"

"ஆமாம், ராஜிதாமா செய்துவிட்டேன்!" என்ற அவன் அன்று நடத்ததை அவனிடம் சொன்னான்.

"உத்தியோகத்தில் உயர்வு - இடைக்கனிகை என்று யாராவது உத்தியோகத்தை ராஜிதாமாச் செய்வார்களா? நாளியிலிருந்து சாப்பாட்டுக்கு வழி!" என்று புலம்ப ஆரம் பித்துவிட்டான் புஷ்பா.

"போதும், போதும். நீ வேறு அழ ஆரம் பிக்காதே. என்னைத் தனியே விட்டுத் தொலை" என்று கத்தினான்.

ஒரு வாரம் வரை வாக் பித்துப் பிடித் தாற்போல் உட்கார்த்திருந்தான். வெளியே போகவே பிடிக்கவில்லை, நான் செய்தது எவ்வா என்று தங்கைத் தானே போட்டுக் குழப்பிக் கொண்டிருந்தான்.

பவர் தாட்களுக்குப் பிறகு அன்று வெளியே நெம்பத் தன்னை ஆயத்தம் செய்து கொண்டு இருந்தான் வாக். அத்தச் சமயத்தில் "வாக், போகட்ட" என்றபடி ஒரு வரை விவிட்டுப் போனார் தபால்காரர்.

அது அவன் ஆயிலிருந்து வந்திருக்கிறது என்பதற்கு அடையாளமாக அதன் மேல் ஆயிலின் பெயர் அச்சிடப்பட்டிருந்தது. வரை அகராமாகப் பிடித்துப் படிக்கவானான்.

"அன்புள்ள வாக், உன்னை நான் வயது வந்த ஆண்டின் என்று திப்பித்தேன். நீ இன்னும் உயிரி மானவனாகத்தான் இருக்கிறாய் என்பதை உன் ராஜிதாமாக்க் கடிதம் திருபித்து விட்டது. உனக்கு ரொஷம் அரிசம்."

என்னுடைய அடுத்த பிளான் என்ன என்பதை நம் தலைமை ஆயிலிருந்து பதில் வரும்வரை எப்படித் தெரிவிக்க இயலும்? இருக்கிடாதே, கேள். என்னைப் பரிபாய ஆரவாக்கு அடுத்த மாதத்திலிருந்து மாற்றிவிட்டார்கள். அதுதான் அடுத்த மானேஜரின் விவரம் பொறுப்பையும் எனக்கே அளித்திருக்கிறார்கள். அதற்கு ஏற்று ஆன் உன்னைத் தவிர வேறு யார் இந்த ஆயிலில்? அப்படியிருக்க உன்னை ஷக்கெண்ட்டண்ட்டாக நியமித்து விட்டால் சேகரணவா மானேஜராக நியமிப்பது? இதை அறித்துக்கொள்ளாமல் நீ ராஜிதாமா செய்துவிட்டாய். அதைப் பற்றி ஒருவரிடமும் நான் மூக்க விடவில்லை. எவ்வோரிடமும் நீ விவிக் இருப்பதாகச் சொல்லிவிடுக்கிறேன். உன் ராஜிதாமாக்க் கடிதம் மறு விதாடியே குப்பைக் கூடைக்குப் போய்விட்டது. உடனே ஆயிலுக்கு வரவும்.

இப்படிக்கு

விருஷ்ண (மானேஜர்)

பின் கூறிப்பு: "நீ அன்று அடித்த பத்து 'வாக் பால்'தான். நான் மானேஜர் எப்ப தர்க்காக விட்டுக் கொடுத்துவிடுவாயோ என்பதைச் சொதிக்கத்தான் ஒரு பரிசை வைத்தேன். நீ அதில் தேறிவிட்டாய்!"

இத்தக் கடிதத்தைப் படித்த வாக் மூக்க வாக் "புஷ்பா, புஷ்பா" என்று கத்தினான்.

"யார், இந்தக் கடிதத்தை?" என்று அவன் விவிக் கடிதத்தை நீட்டினான்.

ஏதோவிதிக் கடிதத்தைப் படித்த அவன் "இப்போப்பிட்டவரிடமா போய்ச் சண்டை போட்டீர்கள்?" என்றான். "அவர் இனிமேல் என் தெய்வம்!" என்று வாகனவ மலர்த்த மூத்துடன் நோக்கித்துப் புஷ்பா.

வெற்றத்திருநகர் அகிலன்

அத்தியாயம் இருபத்திண்டு
எதிர்ப்பட்ட சோதனைகள்

சோழன் தரசிம்மர் போர் முரசு கொட்டிய விட்டார். சோழ நாடு விஜய நகரத்திலிருந்து பிரித்து தனியாட்சி பெறுவதில் தாமத சோழ நாடு வரும் முயற்சிகள் எழுங்கப்பட்டன. சோழவரின் அதிகாரிகளும் படைத் தலைவர்களும் அவரது மான்மையில் வந்து கூடினார்கள்.

"நெடுஞ் சேவராயநாயக்கருப் பிரதம விஜயநகர சாம்ராஜ்யம் சரிந்துகொண்டு வருகிறது. அதைக் கவனத்திற் கொண்டு வந்தால் மானிலி கட்டாக்களை சமயம் வரத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி அவர்கள் கவனத்திற் விட்டால், தவிர்ப்பதில் மானிலி கட்டாக்களுக்கு அடிப்படையாகி விடும். அதிலிருந்து தப்பி உத்தரகத்தால் ஓர் இப்போதே தனி ஆட்சி ஏற்படுத்துகின்றோம்" என்று தமது அதிகாரிகள் வற்புறுத்தியான ஒரு சாபஸ்தைதக் எதிர்த்துக் கூறினார் சோழன் தரசிம்மர்.

சோழன் விஜயநகரத்தில் அமைச்சராக இருந்தவரோ தமால், அவருக்குப் பஸ் செய்திகள் தெரிந்திருக்கக் கூடுமென்றும்,

அவர் உறுத்தெல்லாம் உண்மையென்றும் பவர் தம்பிமுள்ளான்.

அவர் தமது திட்டங்களை வெளிவிட்டார்: "நாம் தனிப்பட்டி ஒற்படுத்தினும் விஜய நகரம் நம்மிது பாயத்தான் செய்கும். விஜயநகரத்தின் கையாணான விகவநாதனைத் தாண்டிவிட்டு அவர்கள் தம்முடைய உரிமை களைப் பற்றிக் முயல்குமார்கள். ஆகவே விகவநாதனை ஒழித்துக் கட்டும் வகையில் தம்முடைய உரிமை இங்கே நினைக்காது, பாண்டிய நாட்டுக்குள்ளாகவே விகவநாத னுக்குப் பகைவர்கள் இருக்கிறார்கள். கம்பத் தில் வாணுதிராயரும், பரமக்குடியில் தும் பீச்சி நாயக்கரும், கைத்தாற்றில் பஞ்ச பாண்டியர்களும் விகவநாதனைப் பாண்டியக்காரர் களாக இருக்க மறுத்து விட்டார்கள். அவர் களையும் நாம் தாண்டிவிட்டுச் சேர நாட்டு உதயமார்த்தாண்டளையும் தம்மோடு சேர்த் துக்கொள்ள வேண்டும். தெற்கே விகவ நாதனை நாம் தீர்த்துக் கட்டிவிட்டால், வடக்கே விஜயநகரத்தின் வேகம் தானாகவே அடங்கி விடும்!"

சாலுவரின் திட்டப்படியே மனமனவென்று செய்க்களும் தடைபெறத் தொடங்கின. மதுரைக்குத் திரும்பிய விகவநாதனின் செவி களில் தாலாபுறங்களில் இருந்தும் எழும்பிய போர் முரககள் ஒன்றாக ஒலித்தன. முழு ழுக்கோடு சாலுவ நரசிம்மர் வஞ்சம் தீர்க்க முன்வந்து விட்டார் என்பதை அவன் கண்டு கொண்டான்.

மதுரைக்கு வடக்கே தஞ்சாவிலிருந்து சாலுவர் தனிப்பட்டி முரக முழங்கினார்: தெற்கே கைத்தாற்றிலிருந்து பஞ்ச பாண்டியர்கள் வங்கொலி எழுப்பினார்கள். கிழக்கே தும்பீச்சி நாயக்கர் பரமக்குடியிலிருந்து துள்ளி எழுந்தார். மேற்கே கம்பத்து வானுதி ராயர் கவையர்களில் இறங்கி விட்டார்.

இவற்றையெல்லாம் மிஞ்சக் கூடிய பரம்ப கரமான செய்தி தென்மாண்டி நாட்டிலிருந்து விகவநாதனுக்கு வந்து சேர்த்தது. தென்காசிலிருந்து திருவல்லுப் பாண்டியன் தனக்குப் படை உதவி போரி அபத்து விகவநாதனிடம் அனுப்பி வைத்திருந்தான். "சேரன் உதயமார்த்தாண்டம் பெரும்படை போடு தென்பாண்டி நாட்டைக் கைப்பற்று வதற்குத் தென்காசியை நெருங்கிக் கொண் டிருந்தாலும்!"

திரும்பிய நினைகளிலெல்லாம் தீப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்த காட்டுக்குள் அகப் பட்ட விகவமாலையின் விகவநாதன், காட்டுத் தீயோ கைத்துக்குக் கணம் அவனை நெருங்கி வந்து கொண்டிருந்தது. அவனைக் கட்டிப் போகக்கூட அவன் சாம்பலில் வைக்க வில் கரைத்துவிட்டே அமைதிவழுவது என்று குறுகாரத்திருந்தாராம் சாலுவர்!

மதுரை அரண்மனையில், சத்திர சேகர பாண்டியரின் கூடத்தில் கண்ணுப் புலியென அமைதியற்றுக் குறுக்கு தடை தடந்து கொண்டிருந்தான் விகவநாதன். பாண்டியர், அரியநாத முதலியார், ராமபத்திர நாயக்கர், அப்துல் ஆலியார் துடிப்போடு அவன் சொல்லுக்காகக் காத்திருந்தனர்.

"சோழித்த கிடத்த நாட்டைச் சேர்மையப் படுத்தி இவருக்குப் புது வாய்ப்பு தரவேண்டு மென்ற பேராசையால் நாம் பல ஆக்கப் பணிகளை மேற்கொண்டோம். நம்மவர்களே இப்போது தங்குத் துரோகம் செய்வத் துணித்து விட்டார்கள். தம்முடைய வெளிப் பகையைவிட நமக்கு இப்போது அபாயம் விளைவிப்பது நம் உட்பகைதான். பரம்பரையான சோதிகளுக்கு நியாய காரணமாகவும் கைத்தாக்கும் விளங்கும் சாலுவ நரசிம்மசே நாம் முதலில் முதியடிக்க வேண்டும்."

ராமபத்திர நாயக்கரும் அரியநாத முதலி யாரும் அழித்தி யடைந்தனர். விகவநாத னின் நெருங்கிய தொடர்புடைய அல ளுடைய கண்ணுடைய அறித்தவர்கள் அவர்கள்.

"முதலில் தெற்கே உதயமார்த்தான் டின் ஒடுக்கினால் பிறகு சாலுவ நரசிம்மர் கட்டுப்பட்டு விடுவார்" என்று அரியநாத முதலியார்.

"ஆமாம், உடனே எங்களுக்குப் படை உதவி அனுப்பாவிட்டால் தென் பாண்டி நாடு சேரரின் வசமாகி விடும்!" என்று பதிலுடன் அப்துல்.

"தென் பாண்டி நாட்டைச் சேரன் கைப் பற்றிக் கொள்ளட்டும். நீங்கள் இப்போ கைக்கு அவனை எதிர்த்துப் போரிட வேண் டாம். திருவல்லுப் பாண்டியரோடும் படைகளோடும் மதுரைக்கு வந்து விடுங்கள். மது ரையை இப்போது கைத்துக் கொண்டால் பிறகு நாம் இறந்தவற்றையெல்லாம் மீட்டு விடலாம். -தென்பாண்டிய நாட்டை மீட்டுத் தருவது என் பொறுப்பு! திருவல்லுபட்டம் இதைக் கூறி, உடனே வீரர்களுடன் தூங்கு வந்து சேருங்கள்!"

விகவநாதனின் போர்முறைத் தந்திரங் களில் முழு நம்பிக்கை கொண்டவர் முதலி யார். ஆனால் அவன் நேரடியாகத் தஞ்சை வைத் தாக்கினால் பிறகு அவனுக்கும் சாலுவ குக்குமிடையே இருந்த உறுது அடிப்போடு துண்டிக்கப்பட்டுவிடும் என்று அவர் அஞ்சினார்.

"இவ்வரவிச் முதலில் உதய மார்த்தான் டின் முழு ழுக்கோடு தாக்கிச் சேர நாட்டை நாம் கைப்பற்றிக் கொண்டோமானால் மற்ற அனைவரும் ஒடுக்கிப் போய்ச் செயலிழந்து விடுவார்கள்" என்று குறுக்கிட்டார் அரிய நாதர். சாலுவர் பீது போர் தொடுப்பதை எப்படியாவது தவிர்த்துவிட வேண்டுமென்று அவர் வாதாடினார். ஆனால் விகவநாதன் கேட்கவில்லை.

"முதலியார் அவர்களே! நீங்கள் எதற்காக இப்படிச் கூறுகிறீர்கள் என்று எனக்குப் புரீ விதது. என்னுடைய நெருங்கிய புன் நோன்றி விட்டது என்பதற்காக அதைப் புறமேயொடும் படி விட்டுவிட்டுச் சொல்லிவிடுகனா? புன்னின் ஆணியோர், அதன் முகம், என்னுடைய திரு தயத்திற்கும் இருக்கிறது. ஆகவே அங்கத் தான் முதலில் சிறி எடுக்க வேண்டும். பாரதப் போரில் பார்த்தனுக்கு ஆலோசனை கூறிய கண்ணனைப் போல் விகவநாதன் தீங்கென இப்படி மனம் கவங்கிடுகும்....

இதில்... நாம்... எப்படி வெற்றி காண முடியும்?"

ஒரே ஒரு கணம் விசுவநாதனின் குரல் தழுதழுத்தது. வடனே அவன் மீண்டும் தன் இதயத்தை இரும்பாக்கிக் கொண்டான்.

வட்டினான் பிறந்தான் விசுவநாதனிடமிருந்து:

"திருவல்லுப் பாண்டியர் அவர் படைகளோடு மதுரைக்கு வந்துவிட வேண்டும். ராமபத்திர நாயக்கர் அவர் படைகளோடு எப்பத்துக்குச் செல்லட்டும். விஜயநகரத்துக்கு நாம் செய்தி அனுப்பித் தீவிரநகரத்தின் பாதுகாப்புக்கு ஏற்பாடு செய்துவிட்டு, அச் சுதராயனர வீரர்களோடு இங்கு வரத் செய்கோம். அதற்கிடையில் வடனே நானும் அரிவந்த முதலியாரும் தஞ்சைக்குப் படை நடத்திச் செல்பிரோம். சாளுவனர முறிவடிக்க பிறகு தெற்கில் உதய மார்த் தாண்டவர் மீது திரும்புவோம்!"

விருத்தியாகத் தஞ்சைக்குச் சென்று திரும்பிய அப்த விசுவநாதன், இப்போது படை திரட்டிக் கொண்டு அங்கு புறப்பட வானான். பாண்டிய நாட்டின் ஆகப் பணிவளில் அங்கங்கே ஈடுபடுத்தப்பட்டிருந்த பல வீரர்களும் போர் முனைக்குத் திரும்பி அணிசேரப்பட்டார்கள். விசுவநாதன் போர் வெறி கொண்டு விட்டான். அரிவந்த முதலியாருக்கே அவன் போர்க்கு அச்சத்தைத் தந்தது.

படை வீரர்கள் திருச்சிராப்பள்ளியைக் கடந்து, தஞ்சையைத் தெருவி, அதன் எல்லையில் முகாமிட்டிருந்தார்கள். மாலைப் பொழுது மயங்கி இரவாகிக் கொண்டிருந்தது.

அரிவந்த முதலியார் விசுவநாதன் தனித் திருத்த வேலை பார்த்து அவனை அணுகினார்.

"ஒரு ஆலோசனை..."

"என்ன?" - விசுவநாதன் திரும்பினான்.

"தஞ்சையில் போர் நடக்கும் காலத்தில் சாளுவ நரசிம்மர் அவரது குடும்பத்தாரை அங்கு வைத்திருக்க மாட்டார். போரில் அவரால் தம்மை எதிர்த்து வெற்றி பெற முடியாது. ஆகவே போர்க்களத்தில் அவர் உயிருக்கு ஏதேனும் நேர்த்து விட்டால்

குடும்பத்தில் உள்வாங்கத் தக்கவரைத் தீக் கிரகவாக்கிக் கொள்ளக் கடும். அப்போது அப்படிப்பட்ட ஆலோசனை கூறக் கூடியவர், அதனால் எப்படியும் தாக்கன் போருக்கு முன்பாக அவர்களைச் சந்தித்துப் பாதுகாப்பது நல்லது."

"விசுவநாதன் எதை நினைத்துத் தனக்குள் கவனித்தி் கொண்டு இருந்தாரோ, அதை அரிய நாதரும் கூறிவிட்டார். வடகடியில் கருநிப் போன் உட்கொண்டக் கண்ணால் காண முடியாத நிலை ஏற்படலாம். அந்த நிலை ஏற்படுமானால் வாழ்நாள் முழுதும் அவன் அத்தகாக்கி் கவனித்த தனக்கே வேண்டும். விசுவநாதனுக்கு தெஞ்சை அடைந்தது. ஏதும் பேச முடியவில்லை.

"இப்போதே வீரர்கள் சிவிரோடு முன்னதாகத் தஞ்சைக்குப் புறப்படுங்கள். எப்படி காலவது மானிக்களுக்குச் சென்று இளவரசி வானாத் தனியே காண முடியுங்கள். அந்த முயற்சியில் ஒருவேளை சாளுவனரையே சந்திக்க நேரித்தாலும், படைகளோடு வந்திருப்பதைக் கூறி அவரைப் பணிந்து கிரும்படி எச்சரிக்கை செய்யுங்கள். அதற்குத் தானும் படைகளுடன் வந்து கிரும்புவேன். இளவரசி வானர மட்டிலுமாவது தாங்கள் மீட்டு வந்துவிட வேண்டும்."

அரிவந்த முதலியாருக்கு இருந்த கவலையை விசுவநாதனுக் கூரை முடிந்தது. அவருடைய ஆலோசனைப்படியே இரவோடு இரவாக அவன் மெய்க்காவல் வீரர்களுடன் தஞ்சைக்குள் புதுந்தான். ஆனால் தஞ்சை நகரம் அவித்த இரவு நேரக் காட்சி அவனைத் திடுக்கிட வைத்தது.

நகரம் வெறிச்சோடிக் கிடந்தது. தெரு விளக்குகள் ஏற்றப்படவில்லை. காவலர்களின் நடமாட்டத்தையே காணோம். தெருவோரத்து வீடுகள் பல பூட்டப்பட்டிருந்தன. வரவிருந்த படையெடுப்பை முன்னதாகவே அறிந்து கொண்டு சாளுவர் நகரத்து மக்களை வெளிப்பறச் செய்திருந்தார்.

விசுவநாதனின் இதயம் படபடத்தது. சாளுவ நரசிம்மரின் மானிக்கையை நோக்கி விரைந்தான். மானிக்கையின் முகப்பு வாயில் பூட்டிக் கிடந்தது. உன்னே வாரும் இருந்த தாகவே தெரிவவில்லை.

அந்நியரம் இருபத்துமூன்று எங்கே வட்சமி?

பூட்டிய உடைத்துக் கொண்டு விசுவநாதனும் வீரர்களும் மானிக்கைக்குள் புதுநகர். அனையையும் உட்கொண்டும் தாழிப்பட்டிருந்தன. மானிக்கை முழுவதிலும் தேடிக்கிடைத்துவிட்டு, வேறு யாரையும் காணாமல், பின்புறம் தொட்டத்து முகையில் குடிவிர்த்த வயது முதிர்ந்த பணிவானவர் ஒருவரையும், அவன் மானிக்கையையும் விசுவநாதனிடம் அழைத்து வந்தான் வீரர்கள். அவர்களிடம் விசாரித்துப் பார்த்ததில் வட்சமியையும், அவன் அங்கையாரையும்

சாளுவர் முன்னதாகவே எங்கோ அனுப்பி விட்டுப் பிறகு படைவீரர்களுடன் தானும் சென்றுவிட்டார் என்பது மட்டிலுமே தெரிந்தது. அவர்களை எங்கு அனுப்பினார்? அவர் தம் படைவீரர்களோடு எங்கு சென்றார்? ஒன்றுமே புலப்படவில்லை விசுவநாதனுக்கு.

"நாம் பொருத்தப் புறப்படும் செய்தியை முன்னதாகவே அறிந்து கொள்ளு. அவர் நகரத்தை விட்டு வெளிவழிவிரக்கிறார். வேறு ஏதேனும் இரகசியத் திட்டம் வகுத்திருப்பார் என்று தெரிவித்து. எதற்கும் நான்

இப்பொழுது
நடைபெறுகிறது

மேம்பட்ட
சாந்தி உலகம்
கிராமம்
புவனகலா
மற்றும்
தென்னிந்திய

சிவானி
கணேசன்
அளிக்கும்

கல்யாணராமர்
மற்றும்
தொண்டுகளும்

சரஸ்வதி சபகம்

[illegible]

50

இளமையிற் கல்

சமையல் மரிதும் சிறுமி, அவளே வசுங்காலை குடிக் பத் துணி. கற்றுக்கொடுக் களேன் ஒரு நாள். எவ்வளவு லிளாமில் கற்றுக்கொடுக் கிற்சுகளே. அல்லவனவுக்கு அய்வனவு மேல்.

உங்கள் குழந்தைகளுக்கு சிலகல் இப்போதே கற்றுக்கொடுக்க வேண்டியவற்றென்கு பாடம். பற்களையும் எலுகளையும் ஒருபல தலகும் ப் பராமரிப்பதே. பற்சிகையும எலுகளையும் வராயை பாதுகாத்த உங்கள் உதவிக்காகப் சித்தவததியே கெதி கொடுத்தவாத்தன் அவர்கள்.

போர்ஹான்ஸ் பற்பகைகொண்டு பற்களையும் எலுகளையும் பாதுகாத்துக்கொண்ட நீங்கள் பழக்குங்கள் உங்கள் செல்வங்களை. அது ஒரு பல் கவத்தியில் தயாரிப்பாகும். எலுகளின் கலனாக உங்கடர் போர்ஹான்ஸ்

தயாரித்த விசேஷத் தயர் பருத்தகை அடக்கிய பற்பகை உலகில் இதுமொன்றே. தவறாமல் உ. ப. போர்ஹான்ஸ் தயாரித்த பற்சிகைத் தென் பற்களையும் பரங்கை உறுதிதார்ப்பத் தற்களையும் பெற்ற விளக்குவது நினைவம்.

"CARE OF THE TEETH AND GUMS" எந்த சிறிய வண்ணப் புத்தகத்தை நீங்கள் மாகப் பெற, தயார் கொள்குங்கள். 10 ரூபாய் தயார் விவரிக்கிற இணைத்த எழுதவும். மாகைக் கொட்டல் அடக்கவாரி பழகே. தயார் மாகைப் 10031, மாகை

COUPON

Please send me a copy of the booklet
"CARE OF THE TEETH AND GUMS"

Name .....

Address .....

என்று அவர் மடிமீது விழுந்து கதறினான்.
விவரங்கள்.

"கோழைமையுடைய போர் தாங்கள் நடத்து
கொள்ளாமா?" என்று அங்குக் கேட்டு
விட்டுத் திரும்பும் கண்ணீர்மற அடக்க முடியா
மல் தவித்தார் முதலியார்.

மாடுபெரும் வீரர்கள் இருவர். மலை குறுக்கு
திரும்பும் மனம் குறுவலாத இருவர். போர்க்க
கண்ணீர்மற விளையாட்டுக்களங்களாகக் கருதும்
இருவர். நாடாகும் திரும்பும் சித்திரம்
யாற்றும் பெற்ற இருவர் அங்கே தங்கின
இருந்து தடுமாறித், தவித்தனர்.

மேலவர் நமது உணர்வத்தைக் கண்ணாடிக்
கொண்டு, "உம்! எழுந்திருங்கள்; காண
தாமதத்துக்கு இனி இடமில்லை" என்று
முதலியார், "இளவரசியை மீட்டு வரும்
பணிக்கு நாங்கள் ஆட்களை அனுப்புகிறேன்;
அடுத்து எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகள்
நாம் உடனே கவனிக்க வேண்டும்."

விவரங்கள் மீண்டும் விவரங்களைத்
தெரிப்பதற்கும், நாட்டு மக்களின் கவனம்
வழங்கும் மாற்றங்கள்.

"உதய மாரத்தாண்டின் படைகள்
முன்பே தெய்வம் பாண்டி நாட்டை நோக்கி
விட்டதாகச் சொல்லி விட்டிருக்கிறது.
இதற்குள் அவர்கள் தெய்வங்களைக் கைப்பற்றி
இருக்கக் கூடும். எழுந்தருளியிருக்கும்
முன்பே படைகளோடு உதய மாரத்தாண்டை
விட்டதான் சொல்லிப்போர், விட்டதென்று
மனத்து கொள்ளும் ஆய்வுகளும், தமிழ்
நாட்டுக்கே சக்திவாய்ந்தியாதி விட்டதென்று
மெய்யே ஆய்வுகளும் உத்தப்பட்டு அவர்

அட்டைப்பட கிணக்கம்

புது யுகக் கவிஞர் பாரதி

மகாவி பாரதியார் மிக சிறந்த ஆற்றல்களை வாய்ந
திருந்தாலும், மிகப் பன் புதுமைக் கருத்துக்கள்
செறிந்த திருவிளக்க கவிதைகள் நான் தமிழில்
இதற்குத் தந்து இருவரம் புது நெருங்கியவர்.
நாட்டு விடுதலையைத் தவிர முழுமையாகக் கொண்டு
கவிதைக் குரல்களில் முதல் முதலாகக் செய்த
பாரதியார் மாதிரி விடுதலையை எதிர்ப்புச் செய்து
பாடிவிட்டார். "மாதிரிமாதிரி சிறியசெய்யும்
மடமாதிரி கொடுத்திருக்கிறார்" என்று அவர்
கொண்டு மகிழ்ந்து பார் முடிவாகப் பாரி கனக்
காணியே விழிப்பம் புகழ்ந்திருக்கிறார். "மேதக
பாடகமும் தீதிகள் செல்லும் செல்லும் வந்த
தோம் என்று தயக்கம் -- உதய படைகளை
செய்திருக்கிறார் தெய்வம் எதிர் பாடகமும் சென்றிடு
போம்" என்று முடிவாகப் பெண்ணுக்கென வன்
புதுதான். அதை வந்த உறுதியை வந்த வந்த வந்த
கதை எதிர்த்து எதிர்த்திருக்கிறார்.

இந்த இந்த அட்டைப் படத்தின் காரணம் இதை
காண்கள் என்ன உணர்வாக இருக்க? அவன்
அருமை புதுமையான அன்பு என்னதான் உதி
விட்டான்? எதிர்ப்புப் பெருக்கி அவன் உதயத்தை
எதிர்த்திருக்கிறார். அவன் கொள்ளும் அவன்
கருத்துக்கும் எதிர்த்து இருக்க வேண்டும் அதனை
அவனுடைய மகிழ்ச்சியோடு ஆய்வுகொண்டத
தொன்றாகல்லவா?

ஒரு வேளை,

அந்த பெரும் பாடலையோடு வந்திருப்பார்.
எனது தரமில்லாத போர் முறைத் தத்
திரங்களை வீரர்களின் உதையும் இப்போது
அவன் பக்கத்தில் இருக்கின்றன" என்று
விவரங்கள்.

அவ்வாறு முதலியார் படைத்த போலீஸாய்
ஆகத்தான்.

"விவரங்களைத் தெரிவித்து நம் படை உதவி
கொள் விடுக்கிறோம். உதய சேருவதற்குத்
சென்று தாமதமாகலாம்" என்று தயக்கத்
தொடு உதிரும் விவரங்கள். எனதுமும்
மாரத்தாண்டிலும் ஒன்றுசென்று விட்ட
தற்கு. அவர்களை எதிர்த்து முதியமும்பது
அவ்வளவு விவரங்கள் என்பது அவன் கருத்து.
மேலும் பாண்டிய நாட்டுக்குள்ளாகவே
பரமக்குடி தும்பிச்சிதாபக்கர், உதயதாறு
பந்தாண்டியர்கள் போன்றவர்களை விவர
தாதுக்கு எதிராகத் தாண்டி விட்டிருந்தார்
எனது தரமில்லாத.

"முடிக்கெனும் வந்தமும் கொண்ட பங்கம்
கரணம் பங்கம் எனதுவர்" என்று அவனை
மேலும் உதிரும்.

"ஆனாலும் தரித்தும் வலிமை தக்க
விடம் இருக்கிறது. இளவரசியாரும் தங்கள்
சாரியை இருக்கிறார். உடைய தங்களைப்
பிரித்திருக்க நேரித்தாலும் உணர்ந்தால்
தங்கள் செந்திரம் வேண்டித் துடிக்கிறார்
அவர்" என்று முதலியார்.

அத்தச் சொற்கள் அவனுக்கு ஆயிரம்
பாண்டியின் வலிமையை ஒன்றுக் கவிதை.
"தொடங்குகிறோம் போனார்!" என்று
முடிவாகவும் விவரங்கள். (தொடரும்)

"மாதிரிமாதிரி கதைகள்
என்று நான்
என் மாரத்திர
வாசல் கொடுத்த செல்
நாத்த தானது
நாத்த விவரங்கள்?
தப்பினால் உணர்வுகள்
வேண்டியும் இன்னியா?"

என்று அந்த வாய்மையே பெண்மனத்து மகாவிவின்
விவரம் விவரம் பாடி அவனை மாரத்திரமோ
அவருக்குத் தானும் அங்குமே பெண்மனம்
மாரத்திரமே.

"மேதகப் போனாலும்
விவரங்கள் வந்திடு
மேன்மை வேண்டியாக
உதவித் கொள்வதோ
எதன் கருத்தின்
மேதகம் அமர்த்திய
எதன் விவரம் பக
என்னதான் என்னதான்?"

என்று அந்தப் புது யுகக் கவிஞர் பாடகமும்
தெய்வம் அருமை வந்த திவ்யகருது விழி
கொண்ட. உதயம் வந்த ஒன்றைத் தந்திரம்
மகாவு இருக்கிறார். மேல் அட்டைப்பட அவர்களைத்
திருவாய் ஒன்றை விவரம்.

தலைவலி

பல்வலி

உடல்வலி

அசௌகரியமான
காட்சிகளில் வலி...

இவற்றிலிருந்து திவாரணம் பெற

ஸாரிடான் 'ரோஷ்'
சாப்பிடுங்கள்

வலியையும் போக்குகிறது. ஆகவாசப்படுத்துகிறது. புத்துணர்ச்சி மூட்டுகிறது

உலகம் புகழ் பெற்ற மனிதவாரணமான ஸாரிடான் வலிகளிலிருந்து, தொலைவிலிருந்து, கிணரலில் அல்ல மீண்டு, நிச்சயமாக திவாரணம் அளித்தேறும். தலைவலி, பல்வலி, உடல்வலி மற்றும் சாதாரண உடற்கொள்தலும், இவற்றிலிருந்து திவாரணம் பெற ஸாரிடான் சாப்பிடுங்கள். பெரிபவர்களுக்கு 1 கி.கி.யும், குறைவானவர்களுக்கு 1 கிராம் 1 கி.கி.யும் வார கொடுக்கலாம்.

ஒரு கி.கி.யும் ஸாரிடான் போதும்
'ரோஷ்' தயாரிப்பு

மேலே அருட்கிழங்குட்டிகள்: காய்ட்டான் கிழங்குட்டி

சாரிடான் (20)

இரு பொழுது போக்கு

சீயிபத்தில் சிவனும், பார்வதியும் சிவியா பார்க்கச் சென்ற கதை எத்தனை பேருக்குத் தெரியுமோ, எனக்குத் தெரியாது. கவலாயத்தில் சிவனுக்கு ஒரு வேலையும் இருக்கவில்லை. யாராவது நம்மை உள்ளம் உருகிக் கூப்பிட்டால் போய்க் காய் பாற்றலாம் என்றுப் பூயோகத்திலிருந்து யாரும் கூப்பிடுவது கிடையாது. எல்லாரும் பூனை பண்ணுவதென்கள், மணி அடிக் கிழாக்கள், றா, துராவென்று கன்னத்தில் போட்டுக் கொள்ளு கிறார்களே, ஆனால் யாருக்காவது உள்ளம் உருகுகிறதா என்பது சந்தேகம்தான்.

சிவபெருமானுக்கு உள்ளத்தில் பாலம்தான் முக்கியமே ஒழியப் புறச் செயல்கள் மூக்கியம் அல்ல. ஆகவே பூயோகத் துக்குப் போக வேண்டிய நிமித்தமே ஏற்படவில்லை. கைலாயத் திலிவா பொழுது போகவில்லை.

என்ன செய்கிறது தெரியாமல் சிவன் உட்கார்ந்திருந்தார். அப்போது நாரதர் அங்கு வந்து சேர்ந்தார்.

சிவனும் பார்வதியும் உற்சாகமின்றி இருந்ததைப் பார்த்து, நாரதர், "என்ன கைலாயத்தி! ஏன் வாட்டமாக இருக்கி நீங்கள்?" என்று கேட்டார்.

"என்னத்தைப் பண்ணுகிறது? பொழுதித போகவில்லை. என் னாகமாகச் செய்வதற்கு ஒரு வேலையும் இல்லை. யாராவது

உள்ளம்போடு நம்மை அழைக்கிறார்களா வெண் றால், அதையும் காணோம்."

"பூ! பொழுது போக வில்லை என்று யாராவது கூட்டப்படுவார்களா? நீங்கள் போய் எல்லா யத்தில் ஒரு சிவியாக் கொட்டளை கட்டியால் தினம் பொழுது போக சிவியா பார்த்துக்கொண் டிருக்கலாம். உங்கன் பூத் தணிக்கையில் டிக்கட் வாங்கிக் கொண்டு விடு வது என்று எவ்விதும் கொண்டால் இதை ஒரு பிழைப்பாகவும் நடத்தி லாம்."

"சிவியாவா? அப்படி என்னும் என்ன?"

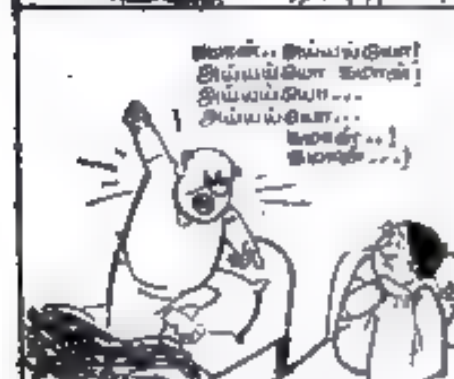
"ஓகோ! தாங்கள் பூயோகம் போய்ப் பல வகுப்புகள் ஆகிவிட் டதோ! அதுதான் சிவியாவைப் பற்றி நன் றும் தெரியவில்லை. அப் படியானால் காரணங்கள் உங்களைப் பூயோகத்துக்கு ஒரு சிவியாவுக்கு அவர்த் துச் செல்கிறேன்" என்று சென்னையில் தமிழ்ப் படம் நடந்து கொண்டிருந்த ஒரு கொட்ட னைக்கு அழைத்துக் கொண்டுவந்து சென்றார்.

வேடிக்கை என்று வென்றால், அன்று அங்கு சிவ பார்வதி கதை தான் நடந்து கொண்டிருந்தது. சிவனும், பார்வதியும் "நீயிட்" பாடிக்காதல் புரிந்து கொண்டிருந்தார்கள், கதாநாயகனும், தாயகி யும் ஒருவர் சிவன் ஒருவர் விரைந்து ஆடிப் பாடிக் கொண்டிருந்தார்கள்.

"என்ன நாரதரே! நானும் பார்வதியும் இப்படிவா வாதல் புரிந்து கொண்டிருந்தோம்!" என்று கொட்டார் சிவன்.

"நான் எவ்விதத்தைக் கண்டேன். பிரபு! தாங்கள்தான் பார்வதி யோடு ஏகாந்தமாகத் தங்கிவிருந்த வனத்தில் எந்த ஆண் நுழைந்தா றும் பொன்னாக மாற வேண்டும் என்று சபித் திருந்தீர்கள். அதனால் கதையின் என்னும்

“துயே! அவர்கள் காதிக்கு இது விழுந்தால் இரண்டு பேர்களும் சோத்து நம் முத்துக் கிளப் பதம் பார்த்துவிடப் போகிறார்கள். பெண் பாடலின் குரல்பம் வேறு. ஆண் பாடலின் குரல்பம் வேறு.”

“அப்படியானால் அவர்கள் எப்படி அத்தனை துணிச்சலாகக் காதல் பாட்டுக்களைப் பாடுவார்கள்! அது இருக்கட்டும், கதாநாயகன், கதாநாயகியின் கிஷகம் என்ன? அவர்களுடைய கிஷகம் பன்னிக் கொள்பதுக்கு விருக்கமா?”

“கதாநாயகிக்குக் கல்பாணமாகப் பேரன் பேத்திகள் இருக்கிறார்கள். கதாநாயகனுக்கு இன்னும் கவியாணமாகிவிட்டோ.”

“பேரன், பேத்திகள் இருக்கிறார்களா? அப்படியிருந்தும் அவை தன்னைக் குமாசி என்று அழைத்துக் கொள்ளுகிறார்களா?”

“அதில் என்ன தவறு? அவருடைய தாயாருக்கு அவன் குமாசிதான்!”

“இந்த கிஷகம் இருக்கட்டும், தாரதிரி! இனி இந்த அக்ரமத்தை என்னால் ஒரு கணமும் எடுத்துக் கொள்வதற்கு முடியாது. இந்தப் படை கொட்டகையை நான் உடனே அழித்துவிடப் போகிறேன். அன்றை நபர் வில் யாதென அழித்தது போல். இன்றைப் படை கொட்டகையை அழிக்கப் போவது மென் என்று திருபிசெப் போகிறேன்!”

“ஏன் இப்படிச் சேறெதிரர்கள்! திடீரென்று உங்களுக்கு என்ன வந்து விட்டது?” என்று கேட்டான் பாரிவதி.

“ஏன் சேறெதிரன்! ஏன் பாரிவதி, நீட்ட மறந்து விட்டாயா? எண்பத்திதொழுவர் வருடங்கள் நாம் உங்களுக்குப் பேராமம் இருந்தேனோ, மறந்து விட்டாயா?”

“பாரிவதியே! பேராமம் இருந்தீர்களா? எனக்குத் தெரியாதே!” என்றார் தாரதரி விடப்போனார்.

“இது ராமபகவானத்தில் நடந்த கதை. அந்த எண்பத்திதொழுவர் வருடங்களில் நாம் இராமத்தில் ஆழ்ந்திருக்கிறோம் என்று நினைத்துக் கொண்டு நீங்கள் என் பகவோ வரவில்லை. ஆனால் பாரிவதியே! பேரக் கடாது என்று நான் அந்தக் காலம் மறந்துவிட்டேன். இராமத்தில் இருந்தேன். சேதையைத் தேடிச் காட்டில் அலைந்து கொண்டிருந்த ராமன் நான் பரப்பிரம்மம் என்று தெரிந்து கொண்டு நான் மாணிகமோ கமல்கூறினேன். அதைக் கண்ட பாரிவதி நாம் வாரோ அரச குமாரனை தமஸ்கூறினோம் என்று நினைத்து ராமனைப் பரிசீலிப்பதற்காகச் சென்றோ. சேதையைப் போனாலும் வேறும் போட்டுக் கொண்டு ராமனுக்கு முன்னால் நடந்து சென்றோம். ஆனால் ராமன் ஏமாற்ற முடியுமா? அவன் பாரிவதியை வணங்கி, “அம்மா! கதையாபதி சேனக் கொமா? நாயகன் ஏன் தனிவாக இந்த வனத்தில் அலைந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள்?” என்று கேட்டான். இது பாரிவதிக்கு அவமானமாக இருந்தது. எனக்கும் அவமானமாக வீருந்தது.”

“தங்களுக்கு அவமானமாக இருப்பாரா?”

“பாரிவதி சேத வேறும் போட்டி விருத்த அவசரத் தொடுவதற்கே எனக்கும் பிடிக்கவில்லை. அவசரத் தொட்டாய் பிறன்

**YOU
ARE
NOT
HYGIENIC
WHILE
USING
A**

● 此項研究係由美國國家衛生研究院所資助。

[illegible]

தமிழ்நாடு அரசு : உடனடி நடவடிக்கை

NANDLCHONT KHANGNA & SONS, POST BOX 1013, BOMBAY-1

Dist. Agents: PRINCE & CO., 40, Rajah Annamalai Chettiar Road, Madras
SANDHARA CONCESSION, 38, Justice Road, Bangalore

2. கனம் குடியரசு அமைச்சர்
கனம் அமைச்சர் அவர்கள் மூலமாக
2017-18 ஆம் ஆண்டில்

இதற்குப் பதில்
எந்த இலாபமும் இல்லை
எனவே இலாபமின்றி
₹ 1000/-

பிக்ஸ்ட் பெபாசிட்டுகள்

உலர்ச்சித் தடுப்புக் கட்டிடம் ரூ. 50,000/- மதிப்பில்

புதுப்பாடலும், அந்தரூப கோஷம் ஆகும் 2 பாடல்களையும்வைத்து	— 84½
2 பாடல்களையும், அந்தரூப கோஷம் ஆகும் 3 பாடல்களையும்வைத்து	— 85½
3 பாடல்களையும், அந்தரூப கோஷம் ஆகும் 5 பாடல்களையும்வைத்து	— 86½
5 பாடல்களையும், அந்தரூப கோஷம் ஆகும் 7 பாடல்களையும்வைத்து	— 71½
7 பாடல்களையும், அந்தரூப கோஷம் ஆகும் 9 பாடல்களையும்வைத்து	— 74½

மதராஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்
இன்வெஸ்ட்மெண்ட் கார்ப்பரேஷன் லிமிடெட்

தமிழ், சமீ. ஏ. சிவசுந்தரம் T50-A, மதுரை, 625 001, மதுரை-2.

Surat: B2026

கூ. வி. கவுண்டிங்கல் எம்.ஏ., பி.என்.ஐ.ஐ.சி.
சென்னை-60

மட்டுமே

மனிசனைத் தொடுவதைப் போன்ற பாவம் ஏற்பட்டுவிடும் என்று தோன்றிற்று. ஆகவே தான் எண்பத்தெழாயிரம் வருடங்கள் தான் பார்வையோடு பிசியிலிருக்கிறேன்.”

“ஆகவே...?” என்று கேட்டார் தாரதிரி.
“ஆகவேதான் சிவலிங்கம் காதுவளங்கொண்டது. அவர்களுக்கு இரவில் குரல் கொடுத்தவர் களைவரும் கண்டபால் எனக்குத் போய் போய் வந்தது. ஒரு சிறு சிதை போலிருந்தது. கண்டு கொண்டபால் எனக்கு இவர்கள் காதுவளங்கொண்ட போய் வேறும் போட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகப் பாரக் குறிக்கிறார்கள். அதுதான் வேறு வரிச்சொல் இருக்கிறது.”

பார்வதி குறுக்கிட்டாள்.
“வேறு அழகாக இருக்கிறது. நீங்கள் பெருமையாக அடுத்தவர்கள் அந்தக் காலம், அந்தக் கால நிமிஷம் தான், தாங்கள் செய்த அத்தனை அந்நியர்களையும் தான் சிவலிங்கம் என்று பொறுத்தது கொண்டிருக்கிறது. இப் பொழுது அப்படி வாயை மூடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று திகைக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டாள்.

“எங்கள் பார்வதி! நீயா இப்படியே பேசுகிறாய்?”

“ஆமாம். நான்தான் இப்படியே பேசுகிறேன். பழைய பார்வதியிடம் போனால் இருந்ததெல்லாம் அந்தக் காலம். ஆனால் இப்பொழுது அப்படிச் செய்வது எனக்கு உரிமைக்குரியதாய் போராட வழி வீழ்கிறது என்பது ஞாபகம் இருக்கட்டும்!”

பூதானம் பிறந்தது!

இந்திரதரபாளத்தில் பலாந்தாரமும், கலவர்களும் நடந்து வந்தன. அங்கு சென்ற விநோபா நிலைமையைத் தெரிந்து கொண்டார். நிலம் பிரச் சிவலிங்கம் இந்தக் கலவர்களுக்கு அடியிடை எவ்வளவுக் கண்டார். ஒரு நாள் நிலம் அமரீடம் வந்து, “நாங்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறோம் எங்களுக்கு உதவியளிப்புகள், பாபா” என்றனர்.

“உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்பதைத் தெரிவிப்புகள்.”

“நாங்கள் வாழ்க்கையைக் கவனமாக நடத்த ஏதேனும் ஓர் உபாயம் செய்ய வேண்டும்.”

“அதற்கு உங்களை யோசனை என்ன? நான் என்ன செய்வேன்?”

“நாங்கள் ஏழைகள். கறியினங்கள் மேலும் எழுந்ததிலியைத் தவிர எவ்விதவாதத்தையும் தவிர எவ்விதத்தையும் செய்யவில்லை.”

“என்ன தாரதிரே! பார்வதி இப்படிச் சபீதமாகப் பேசுகிறாள்!”

“பின்னே, ‘தூக்கிதான்’ என்று பெயர் வைத்துக் கொண்டு, இன்று உலகில் உள்ள என் பெண்களுக்கு உன் உரிமை எனக்குக் கிடைக்காதா? அவர்கள் எல்லாரும் எத்தனை துணிச்சலுடன் தங்கள் கணவர்களை கஷ்டம் பழுவெறிகள் அப்படியிருக்க அவர்களுக்கெல்லாம் தாயாகிய நான் தங்களைக் கண்டு பாடிப்படுகிறேன்?”

“என்ன தாரதிரே! இத்தகைய தாம்பத்திய கலத்ததைக் கிடைப்பதற்காகத்தான் இப்படி என்னைச் சிவலிங்கம் அழைத்துக் கொண்டு வந்திருக்கிறாள்?” என்று கேட்டார் சிவன்.

“தாங்கள் பொழுது போகவில்லை என்று சொன்னதால் அழைத்து வந்தேன்.”

“இப்படி இங்கு வந்து படுக்கை-மீசை சண்டை போட்டுக் கொள்வதற்குப் பதில், இந்தச் சண்டையைக் கவனமாகத்திரிவேயே போட்டுக் கொண்டுவிடுவதற்குக்காரமே என்ன பார்வதி! என்ன சொல்கிறாய்?”

இந்தச் சமயம் படத்தில் நடித்துக் கொண்டிருந்த பார்வதி தன் வயதுதோள்பட்டையைத் தன் கணவரின் கட்டையால் இடித்தாள்.

“பொழுது போக இந்தப் பூத வரிசை தீய கல் தான் கண்டுவிட்டதுவிட்டதாகப் பெருமையாகக் கொண்டு வேண்டாம். பூதவரிசையில் உன் என்னைப் பெண்களுக்கும் தெரிந்த வரிசை இது. அவர்கள் இந்தக் காலத்தைத்தான் எப்பொழுதும் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள்” என்னுள் பார்வதி.

“எவ்வளவு நிலம்?”

“எங்கள் அனைவருக்குமாகச் சொந்த 80 ஏக்கர் நிலம் பொதுமான்னு.”

அன்று மாலை கிராமம் பொதுக் கூட்டத்தில் விநோபா எழுந்து, “இந்தக் கிராமத்து ஹரிஜனங்கள் 80 ஏக்கர் நிலம் கேட்கிறார்கள். இந்த 80 ஏக்கர் நிலத்தை வழங்க விரைவு தவிராது இருக்கிறீர்களா?” என்றார்.

ஒரு வாசியர் எழுந்தார்.

“நான் 100 ஏக்கர் நிலத்தை என் தந்தையின் நிசுவாக வழங்குகிறேன்.”

“நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் இதைச் செய்வ முன்வருகிறீர்களா?”

“ஆம். பாபா! மிக மகிழ்ச்சியுடன் வேண்டுகோளை எழுதித்தருகிறேன்.”

இது நடந்தது ஆந்திரத்தில் உள்ள போச்சம்பள்ளிக் கிராமத்தில். அன்று பூரி காரணம் (1902).

—எ. சிவராமசுந்தரன்
(சுவாமிநாதன் செய்தி)
(விநோபா அடிக்கண் 72ஆம் தேதி 11-9-06 அன்று நடந்த நம் கொண்டாட்டத்திற்கு.)

- இதோ ஒர் எடுத்துக்காட்டு!
- எண்களின் சிறப்பு
- தமிழ் எங்கே!
- பிறந்த குழந்தைக்கு பி. வி. ஜி!

வெட்டமேதை பகுதியில் 'கார்' பற்றி பம்பாய் ரமணி எழுதியிருந்தார். அவர் கார் என்று சொல் மெகத்தைக் குறிக்காது; கருமைவெள்ளை குறிக்கும் என்று தவறு. காரமேகப் புலவர் தமது செய்யுளில், "கார்" என்று பேர் படைத்தாய் கணத்து உறுப்போது நீர் என்று பேர் படைத்தாய் நீர் நிவந்து வந்தபோது" என்று மோலரப் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார் - எனவே, கார் எளில் மேகம் என்றும் தமிழில் பொருள் உண்டு. இன்னும் பல எடுத்துக்காட்டுகள் உள்ளன. கிரியாநிதி விடப்பட்டது.

சுந்தரராபுரம்
19-8-88

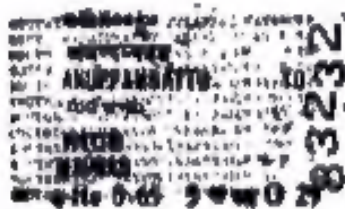
சி. வெ. இராமசாமி

ஜூலை 21 ஆம் தேதி கல்வி இடம் 65 ஆம் பக்கத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ள 'தேநிக்குக் கிழமை கண்டு பிடிக்க வழி' என்ற பகுதி நான் எழுதியுள்ள 'எண்களின் சிறப்பு' என்ற புத்தகத்தில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்புத்தகத்தின் தாக்கம் பதிப்பு சென்ற ஆண்டு வெளி வந்துள்ளது.

திண்டுக்கல்
3-8-88

ம. சுடையாழத்தம்பிச்சேன்

இத்துடன் அனுப்பப்பட்டிருந்த - சென்னை சென்ட்ரலுக்கு வாய்க்கிய ரயில் டிக்கெட் ஒன்று அனுப்பியிருக்கிறேன். தமிழ் பாட்டில் செங்கற்பட்டு மாவட்டத்தில் உள்ள அனுப்பப்பட்டிருந்த வாய்க்கிய ரயில்

டிக்கெட்டில் தெலுங்கு, இந்தி, ஆங்கிலம் முதலிய மொழிகளில் பெயர் அச்சடிக்கப் பட்டுள்ளது. தமிழ் எங்கே?

சென்னை-33
18-8-88

வெ. சுப்ரமணியம்

ராஜாஜி அவர்கள் குழந்தைகளுக்கு பி. வி. ஜி. குத்துவது சம்பந்தமாக இன்றைக்கு வந்துள்ள கல்வியில் மீண்டும் எழுதி விடுப்பதைப் படித்தேன்.

என் மனைவி துறிக் மாறும் திருவங்குடி கோவி ஆஸ்பத்திரி ஒன்றில் பிரசவித்தாள். குழந்தை பிறந்த மறுநாள் சாயங்காலம் குழந்தைக்கு பி. வி. ஜி. குத்திவிட்டிருந்தார்கள். தாயின் சம்மதம் பெற்றுச் செய்த தாசு எழுதப்பட்டிருந்தது. என் மனைவியைக் கோட்டில் தனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்றான். பிறர் குழந்தைகளுக்கும் அப்பாறே செய்திருந்தார்கள்.

குன்று மாதக்களையும்கு குழந்தை தேருத தந்த இது ஒரு காரணமோ என்று தொன்று கிறது. குழந்தைகள் விஷயத்தில் ஏன் இந்த விஷப் பரீட்சையோ? இருபத்திநாறு மணி தேரக் குழந்தைக்கு ஊசிபா?

மதுரை - 1
25-8-88

எம். என். வெங்கடராமன்

நீங்கள் 'கல்வி' வெள்ளிவிழாமலர் கிடைக்கப் பெற்றேயும், மிக்க சத்தோஷம். அந்த சமயத்தில் மிகவும் வருத்தத்தக்க நிலைச்சி ஒன்றையும் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். "பாவித்தாரைப் பதற அடித்த இந்திய சேபர் விமானங்கள்" என்று ஓரிடத்தில் பட விளக்கக் குறிப்பு வெளியிட்டுள்ளீர்கள். முதலாவதாக தமது இந்தியாவில் 'சேபர்' விமானங்களே இல்லை. நீங்கள் 'நாட்' விமானங்களை மனத்தில் எண்ணிக் கொண்டு அப்படி எழுதியிருக்கலாம். உண்மையில் நீங்கள் பிரகரித்துள்ள படம் 'வேம்பலர் டிரைனர் - கிளப்பட்டர்' விமானங்களாகும். இந்தத் தப்பாவி பிரகாரம் எங்களைப் போன்ற தமிழர்களுக்கு மிஷும் அதிர்ச்சி வாயும், வருத்தத்தையும் தந்தது.

தமிழ் மன்றம்
20-8-88

இந்தியவிமானப் படை
31வது அணி

'எந்தத் திட்டம் தலை திட்டம்?' என்ற தலைப்பில் வெளிவான கட்டுரைவைய மிக மிக வியப்போடு படித்தேன். இந்தியாவின் பெரும் தொழிலதிபரின் சகோதரர் ஒருவர் எழுதியது என்பதைக் காட்டிலும், நாட்டின் நிலைவரத் தெள்ளென விளக்கியமைக்கக்கூடிய ஒரு பழுத்த அதிசூகிச் சுருத்துக் குவியல்கள் எனலாம்.

புள்ளியின் முடிஞ்சு ராஜாக்கள் இந்தக் கட்டுரைவைப் படித்த பின்னரேயும் விழிப் படைவார்களா?

தாராபுரம்
27-8-88

ச. வி. சத்திரிசா

உங்களுடைய கேசம் ஆரோக்யமாகவும்
பளபளப்புடனும் விளங்கும்

பிரில்க்ரீம்

தடவி நேர்த்தியாக தலையை வளரிக் கொண்டால்!

பிரில்க்ரீம் மட்டுமே

- அதிக எண்ணப்பற்று இல்லாமலும், தாதுமாறாக உரோமம் வளம்பாமலும் நேர்த்தியாக தலையை வளர உங்களுக்கு உதவுகிறது.
- மிகவும் சிக்கனமானது—ஒருமுறை தடவி வளரிக் கொண்டால் நாள் முழுவதும் உங்கள் தலை வளம்பாது அழகாக நோற்றமளிகளும்.
- உரோமம் உதிர்ந்து வரக்கூடாது என்று நடுக்கக்கூடாது. ஆரோக்யமான உரோம வளர்ச்சியைத் தூண்டக்கூடிய, நேர்த்தியான தலையை வளர்கிறது.
- உங்களுடைய கேசத்தின் இயற்கையான வண்ணத்தைப் பாதுகாக்கிறது.

எனவே இனிமேல் பிரில்க்ரீமையே உபயோகிப்புகள்!

உங்க முழுவதிலும் அழகணக்கான நேர்த்தியான மனிதர்க்கு இவதயே உபயோகிக்கிறார்கள்

BRITISH TAILOR

தீர்ந்தெடுத்த வந்தியபாப புகைவிடுகளின் தன்மையான புகைநயம் தரும் பனுமா, பல லட்சம் பேர்களின் முதல் தேர்வாக விளங்குகிறது. ■ அகில இந்திய சுகங்களுள், தள்ளிவிடத்திலேயே பெருவாரியமான வித்பின்புடன் முதன்மை வகிக்கிறது பனுமா. ■ என்றும் புகழ் பரப்பிய வண்ணம் உண் பனுமா நாட்டின் பல பகுதிகளிலே முதன் முதலில் நிற்கிறது. ■ இன்று மக்களைக் கவந்ததான் இருபதடங்கிய உறையில் இரு பது ஆண்டுகளுக்கு முன் முதலில் வெளிப்பட்ட சுகமே பனுமாநாள்.

பல
வகைகளிலு
முதன்மை!
பனுமா

Panama
20
CIGARETTES

Discover the world's most
famous and famous smoke
from the world's finest
tobacco leaves.

பனுமா நுகர்வோர் அனைத்துமே உரிக்க
மாண்புமிகு
தமிழகப் பொருளாதாரத் துறை அமைச்சர்

© 1997 Panama, Panama, Panama